

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 26

מקום ההתכנסות : חדר ישיבת מזכירות קומה 0

תאריך הוועדה : י"ב בסיון תשפ"ה (8.6.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:35

שעות סיום הוועדה : 13:28

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

מורן בן זיו:

אתה יכול לפתוח את,

עו"ד דני ליבמן:

לפתוח את הישיבה.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

כן, לא, בסדר, טוב, שרון תהיה היושב ראש,

עו"ד דני ליבמן:

לא, היא לא יכולה,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

היא לא יכולה?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

טוב, אז, מה התאריך היום? אני אפילו, אין לי, אין לי דפים מולי.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר. י"ב בסיון תשפ"ה, 8 ביוני 25.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

בוקר טוב, תאריך י"ב בסיון תשפ"ה, 8 ביולי 2025.

עו"ד דני ליבמן:

2025,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אתה רואה אני לפחות את הסוף יודע.

עו"ד דני ליבמן:

כן, וועדת,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

פותחים ישיבת וועדת שימור מספר,

עו"ד דני ליבמן:

26.

מורן בן זיו:

26.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

26,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אנחנו, נוכחים שרון דינור, עו"ד דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן בן זיו, אני יוחנן וייצמן היושב ראש. מכעת אני מבקש רק מי שאני, שרון דינור שתנהל את הדיון, בסדר?

עו"ד דני ליבמן:

טוב.

מורן בן זיו:

אוקי.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

את מוכנה?

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

בסדר.

שרון דינור:

אוקי, טוב,

עו"ד דני ליבמן:

לא נורא, לא נורא.

שרון דינור:

אנחנו נתחיל עם בקשה להיתר בנייה, שהיא מאוד מעניינת בהלל 7,

לורה ורטון:

היי, שלום. סליחה,

שרון דינור:

לא ראיתי,

עו"ד דני ליבמן:

לורה ורטון הגיעה,

לורה ורטון:

סליחה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

וואי איזה יופי.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

יופי.

לורה ורטון:

(לא ברור) קצת.

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אם ככה, אז לורה היושב ראש חוקי, זה הכי טוב.

לורה ורטון:

טוב,

שרון דינור:

תודה.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

והיא נבחרה בישיבת מועצה, זה בסדר גמור.

מורן בן זיו:

אוקי,

לורה ורטון:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אם צריך אני על הקו בכל מקרה, כן. אנחנו בזום מושלם.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר,

שרון דינור:

טוב, אז מה ש - , רגע שנייה,

לורה ורטון:

סליחה על האיחור הייתי ב - ,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

עו"ד ליבמן.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אולי שד"ר ורטון תפתח את הישיבה נורמאלי מהתחלה, אני אמחק את הקטע הראשון ונתחיל מהתחלה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, זה בסדר, אנחנו,

יוחנן וייצמן (בטלפון):
זה בסדר. מה שאתה מחליט.

עו"ד דני ליבמן:
לא, כן, היא יושבת ראש לפי ההחלטה של,

יוחנן וייצמן (בטלפון):
החלטת מועצת עיר,

עו"ד דני ליבמן:
לא, לא, אני אומר להחלטה שלנו פה.

יוחנן וייצמן (בטלפון):
כן,

עו"ד דני ליבמן:
אתה מבין? החלטה של, כשהיושב ראש איננו אז עכשיו מחליטים מי יהיה, של הישיבה הזאת. זה בסדר.

יוחנן וייצמן (בטלפון):
אנחנו נתקדם.

שרון דינור:
טוב, אנחנו נמצאים בהלל 7, אני אפתח את ה – GIS, אני אראה לכם גם את המיקום המדויק. הלל 7 הוא חלק בעצם, רגע, ממקבץ מבנים היסטורי שהוא, הוא לא בנוי בצורה טורית, מחובר אחד לשני. לפני כמה שנים הייתה פה תב"ע, אני אגיד לכם מיד את המספר שלה, תב"ע 941732, שהיא אישרה פה את, למרות שהוועדה לשימור, והמלצה שלנו הייתה דווקא כן לשמור על חלק מהבניינים, אישרה,

יוחנן וייצמן (בטלפון):
אם אפשר הפסקה, שאלה למי שנמצא מול GIS, הלל 7, בוא אני מפחד פשוט בשביל, בגלל הניגוד עניינים שלי,

עו"ד דני ליבמן:

כו,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אנחנו (לא ברור) עם הכנסת הישנה, יורדים למטה בצד ימין או צד שמאל?

שרון דינור:

האמת היא שכתוב לי שבפעם הקודמת, בדיון הקודם,

עו"ד דני ליבמן:

כו,

שרון דינור:

קלרמן החליף אותך. אז אם,

עו"ד דני ליבמן:

זה הבניין הפנימי הזה, בהלל, בצד שמאל.

יוחנן וייצמן (בטלפון):

אז גם בתיק הזה, אני לא רוצה להיות.

שרון דינור:

אז לא פה, בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

טוב,

יוחנן וייצמן (בטלפון):

מעולה, אז אני יורד.

שרון דינור:

טוב,

עו"ד דני ליבמן:

טוב, נחזור אליך. הוא לא רוצה להיות. בקושי היה בטלפון.

שרון דינור:

טוב, אני מראה לכם, החלקה היא חלקה פנימית, רק אני רוצה להראות לכם, היא לא יושבת ישירות,

לורה ורטון:

אני אשמח לראות, כי אני מנסה להבין,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

הנה אני מראה לכם, תראו רגע, היא לא יושבת על רחוב הלל, אגב אני ממש ממליצה להגיע לאזור הזה, כי אתם לא מבינים איזה סוד כמוס,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

יש פה שנכנסים פה דרך מבוא בן ברוך, כאן, לכאן נכנסים מהלל, אתם רואים יש פה שביל קטן, אני אשים את המשולב, אבל בכלל האזורים האלה של החצרות הפנימיות, שאתה לא מבין מתמונת תצ"א איך זה יכול לראות בפנים, ומה שאנשים עושים פה, מי שיש לו קצת חזון ומעוף, פשוט עושים שמה קסם, יש גינות חמודות כאלה, וצמחייה. בקיצור אנחנו רצינו בזמנו לשמור על זה, אבל הוועדה המחוזית אישרה פה, תכנון, אני אראה לכם, של בניין חדש, לפי מדיניות של מרכז העיר, יש שני עצים לשימור, קווי בניין חדשים, עכשיו למה הסיפור הוא סיפור טוב? כי בסופו של דבר כשמגיעים להיתר, הם עושים תמ"א/38, מכל מיני סיבות שלהם, זה משתלם להם דווקא להגדיר אותו לשימור, שימור עם תוספות, ואנחנו מאוד מאוד שמחנו על זה, כי סך הכול זה בניין אופייני של מרכז העיר, וההערות שיש לנו, הם בעיקר, שקודם כל אם עושים שימור, אז צריך לסמן את זה לשימור כמו שצריך, רואים, והדבר השני, זה שיש פה משהו שלא היה ב - , בתב"ע, שזה אגב שימור הוא לא לכל החזיתות, זה רק לחלק מהחזיתות. מה שרציתי להגיד זה ש - , הם עושים קומות מתחת, ואין לנו בעיה והכול. קודם כל שעצים היו לשימור בתב"ע, והם לא לשימור כרגע, הם מוצעים לעקירה, ו - ב', שתשימו לב, הם עושים,

לורה ורטון:

רגע, אז לא הבנתי, יש עצים לשימור, שהם לא לשימור לפי התוכנית?

שרון דינור:

בוא נתחיל, נתחיל רגע, דבר דבר,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

ואז ייכנסו. הם עכשיו מציעים אתם רואים מה שפה, בסגול, הם מציעים לשנות חלק מהחזיתות, ואנחנו מאוד מאוד שמחים על זה, אוקי, כאילו לא את כולם, מה שמופיע פה ב - , בכחול כזה, זה חזיתות שהן מציעים לשמור אותם, הנה פה אנחנו רואים, נכון נכנסנו, נכנסנו מהלל, כאן,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

בשביל הקטן, הם מציעים את ה - , הנישה הזאת לשימור, כאן לשימור, את כל החלק הזה לשימור, חזיתות והחדר המדרגות זה מאוד מוצא חן בעינינו,

לורה ורטון:

יפה, אוקי, כן,

שרון דינור:

ואחרי זה בחלקים האחוריים, שבהם הם צריכים לנצל את האחוזי הבנייה, יש שם את הקווי בניין, הם הורסים וזה בסדר, מה שלנו מפריע זה שבחלקים, אתם רואים שבתת הקרקע יש להם לפחות שתי קומות, שהם מציעים בהם משרדים, בתת-הקרקע, שזה בסדר, אבל, החצרות האנגליות פה, הם, מאוד מאוד גדולות, הן מגיעות עד קו אפס, הם גורמות לזה, שגם לא נוכל, קודם כל זה לא הופיע בתב"ע. ב', הן גורמות לזה, שלא נוכל לשמור על העצים שסומנו לשימור בתוכנית. שזה אני אזכיר לכם רגע מה זה היה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

הנה אתם רואים, זה היה לשימור, בתוכנית ברור שאי-אפשר לשמר את זה עכשיו, יהיה פה חפירה מוחלטת של ה - , של המגרש, ו - ב', והדבר האחרון זה כשאותה חצרות אנגליות בגובה של שתי קומות וזה, זה נורא הורס את הקונטקסט המרחבי, זאת אומרת זה לא איזה חפירה נקודתית, תראו זה ממש ממש הנמכה של הקרקע של שתי קומות, אין, אין חצר כבר לדיירים בקומת הקרקע,

או זה כבר, זה כאילו כבר נהיה פחות איכותי האזור הזה, זאת אומרת יהיה רק מרפסות, וחבל לנו זה אזור שהוא סך הכול יש לו קומת קרקע חיובית, בדרך כלל כמו שהראיתי לכם אצל השכנים,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אנחנו חושבים שאפשר לאשר חצרות אנגליות, אבל בואו נצמצם אותם לחצר אנגלית, שהצורך שלה הוא באמת אוורור, ולא, זה ממש לא חצר אנגלית, זה חצר, חצר מונמכת זה ה - , זה האמת, זהו זה ההערות המרכזיות שיש לנו פה בתיק הזה. אם אתם תסתכלו בסדר יום, העברנו ב - , בעמוד 2, ו - 3, יש תמונות גם של החדר מדרגות, עם חלון,

לורה ורטון:

שהם שומרים,

שרון דינור:

שמלווה אותו, ואת הריצופים, שזה ריצופים מנדטוריים שהם מאוד חמודים, אם הם לא, אני מאוד מקווה, אנחנו ביקשנו לשלב אותם, אני מאוד מקווה שהם יסכימו, זה לא איזה משהו שהוא קשה ל - , למימוש. ו - , זהו, זה, היתר זה הערות טכניות, אז בואו אני אכניס אותם ו - ,

עמית מנדלקרן:

שלום, היי,

עו"ד דני ליבמן:

שלום.

דובר לא מזוהה:

רק מה השם?

עמית מנדלקרן:

עמית מנדלקרן.

דובר לא מזוהה:

והגברת?

אפרת קריסטל:

אפרת קריסטל, מהמשרד של עמית.

שרון דינור:

כשלא הייתם, הצגתי, אבל עכשיו זה המצגת שלכם.

עמית מנדלקרן:

כן, אנחנו נדבר אתם מכירים. בעיקרון רק אני מזכיר את הדיון, הבניין היה מיועד להריסה כולו, ואנחנו בתכנון שלנו הצענו לשמר את שתי החזיתות שאתם רואים פה, שזה בעצם חזיתות שפה חצר פנימי, שחשבנו שהם ראויים, וגם את חדר המדרגות. אנחנו נמצאים ברחוב הלל בבניין פנימי, זה החזית הקדמית מה שראינו, פה החצר האחורית, היא חצר שבקושי אפשר להגיע אליה, ויש פה המון, כמו שאתם רואים (לא ברור),

לורה ורטון:

אבל גם עצים, לא?

עמית מנדלקרן:

יש עצים, מה שאפשר, שומרים. כל מה שמסומן, כל מה שאתם רואים פה ב - , באדום לשימור, העץ הזה תיכף נדבר עליו הוא עץ שפקיד היערות גם המליץ לכתות אותו, אז זה בעיה אחרת. הבניין אבל בתב"ע זה תוכנית התב"ע, זה הריסה, מסומן להריסה. זה בעצם התכנון, שתי החזיתות שלשימור, מעליהם נסיגה.

שרון דינור:

הלבן הזה הוא קו אפס, עם בניין אחר, לא?

עמית מנדלקרן:

כן, פה זה קו אפס, ופה זה קו אפס, וזה החזית האחורית שהיא קצת יותר פתוחה, תיכף נדבר על החצרות האנגליות. בעצם אנחנו משמרים את החזית, גם עשינו תיאום עם מחלקת שימור, בהתחלה רצינו פה משהו אחר טיפה, בעזרתם עשינו תכנון טיפה אחר של החזית, יותר מתאים למה שהיה, מבחינת ההמלצה, אנחנו נתייחס עכשיו אחד אחד להמלצות, כל השלוש המלצות הראשונות, אין שום בעיה, הן מקובלות עלינו, הנושא של הריצופים, הנושא של הגדרות, אפשר, אין שום בעיה. הנושא הבא זה רק עץ מספר 3, שדיברו,

לורה ורטון:

כבר קיים,

עמית מנדלקרן:

זה העץ הזה, זה עץ שהוא, פקיד היערות,

שרון דינור:

איזה עץ? סליחה, זה רימון?

עמית מנדלקרן:

מה זה? זה רימון, מה רשום פה? 3 זה,

שרון דינור:

רימון.

עמית מנדלקרן:

רימון מצוין, רימון מצוי שהוא רב – גזעי, הוא באמת, הוא סוג של שיח כזה,

שרון דינור:

יש לך תמונה שלו במקרה?

עמית מנדלקרן:

לא שמתי.

מנחם שטרן:

בסקר אמור להיות.

עמית מנדלקרן:

סקר אמור להיות,

מנחם שטרן:

כן,

עמית מנדלקרן:

אבל אין לי, עוד לא שמתי פה.

שרון דינור:

אולי יש לי אותם,

עמית מנדלקרן:

בכל מקרה זה העץ, זה העץ שאנחנו,

מנחם שטרן:

זה בעצם זה מאושר גם כן,

עמית מנדלקרן:

עץ מספר 3,

מנחם שטרן:

זה כבר אושר ע"פ פקיד היערות,

עמית מנדלקרן:

כן, זה אושר כבר,

שרון דינור:

לא, אבל למה בתב"ע, היא נורא חשוב למישהו לסמן את הרימון, אתה היית?

לורה ורטון:

זה שימור.

עמית מנדלקרן:

לא, לא הייתי,

שרון דינור:

למה הוא סומן לשימור שמה?

עמית מנדלקרן:

אין לי מושג,

שרון דינור:

כאילו הם סימנו כזה ממש ספציפית את העץ הזה, ועוד אחד,

עמית מנדלקרן:

העץ הזה, ברור שהוא, שהוא חשוב, אני לא זוכר איזה זה,

שרון דינור:

2,

עמית מנדלקרן:

כן, זה ברוש. כן, אבל ה - ,

לורה ורטון:

1 ו - 3, שניהם,

עמית מנדלקרן:

1 ו - 3 זה עצים שהם, טוב תאנה, זה תאנה, זה לא, זה סוג של, ר' כזה, אבל הרימון הזה, הוא באמת לא עץ, הוא לא עץ שווה, והוא לא, הוא לא עץ חשוב, אנחנו נשתול עצים בגינה חדשים, וגדולים ויפים. שתוך 3 שנים יהיו בגודל שלו. אז אין לנו, אנחנו לא חושבים שזה בעיה. הנושא של החצרות האנגליות, אנחנו מעוניינים, קצת, זה מטושטש כבר פה,

שרון דינור:

ההיתר פה פתוח, אם אתה רוצה שאני,

עמית מנדלקרן:

אני אראה את זה בתלת - מימד, אנחנו, אנחנו בעצם מעוניינים להשמיש את קומת, קומה מינוס 1, למשרדים, גם את קומה אפס, וגם קומה מינוס 1.

שרון דינור:

זה לא חצר אנגלית, זה חצר מונמכת ה - , היא לא עומדת בתקנות של חצר אנגלית, לכן אנחנו מדברים על חצרות שאולי זה בסדר גמור, אבל המושג הטכני הוא חצר מונמכת,

עמית מנדלקרן:

חצר מונמכת, מה ההבדל?

שרון דינור:

כי חצר אנגלית, היא חצר שהיא קטנה, ושהיא חצי מה - , אבל יש לה הגדרות בחוק, בגדלים אתה לא עומד בהם, אתה רחוק מהם, כאילו, עכשיו בתוך חוק התכנון והבנייה, עדיין יכול זה, (לא ברור), והיא גם לא מגיעה עד הקרקע, היא מגיעה עד לאמצע של החלון, היא נועדת, נועדה רק לאורור, אז אתם מציעים חצר,

עמית מנדלקרן:

חצר כן, ואז החצר הזאתי גם תהיה בטיפול, כל המרחב הזה כמובן יהיה לשתילה, פה יש את העצים לא מראים אותם, חלק מהם לשימור, וכמו שראיתם, החצר כבר היום היא לא נגישה, ועכשיו יהיה לה נגישות בכל,

שרון דינור:

תמקם אותנו רגע, איפה הכניסה לבניין?

עמית מנדלקרן:

הכניסה לבניין היא פה,

שרון דינור:

זה השימור, נכון?

עמית מנדלקרן:

בדיוק, זה שני הקירות לשימור, בעצם זה יהפוך להיות חלק מה - , מהמשרדים פה, יכול להיות שזה יהיה איזה שהוא עסק טיפה אחר שישתמש, זאת אומרת זה יהפוך את זה לחצר פעילה, ולא ג'נקייה כמו שזה היום, אני ניסיתי להיכנס שם, אי-אפשר, זה פשוט אי-אפשר, אולי דרך חלק מהדירות כזה וזה. אז אני חושב שזה יהפוך את זה לחצר, שבאמת כמו שאתן מתארות בחוות הדעת, חצר אמיתית. זאת אומרת לא, לא סתם ערימה של גדרות וצמחים שאף אחד לא מגיע אליה, לנו נראה שזה עושה טוב לבניין שאין עם זה בעיה, ולכן אנחנו כן מעוניינים. לעניין הרישוי, ואיך, איך פותרים את זה, יכול להיות, אני מקווה שלא נתקל בבעיה מול מחלקת רישוי, אבל זה כבר, נראה מה, מה נעשה עם זה, אנחנו עשינו את זה במקומות אחרים, וזה עבר. עכשיו בנושא, בנושאים של התנאים, התנאים, כמה שאנחנו שמחים לקיים אותם ברוב הפרויקטים, במקרה הזה אנחנו כן מעוניינים לא לפנים משורת הדין, אלא בגלל שבעצם אנחנו עושים פה פעולה שהיא הרבה מעבר ממה שהיה מותר בתב"ע, זאת אומרת אנחנו משמרים את המקור, אכפת לנו מהמקור, אז אנחנו מבקשים ש - , חלק מהתנאים או את כולה, תסמכו עלינו ולא, לא תעמיסו כמו, דברים כמו ערבויות ודברים מהסוג הזה, שאנחנו, אנחנו יודעים שאנחנו הולכים לעשות, זה חלק מהיתר הבנייה אנחנו לא נסטה ממנו, אבל לא צריך גם להעמיס עוד על היום, כמו שהוא, אתה רוצה להוסיף? אתה רוצה להוסיף?

שרון דינור:

אתה היזם?

בנימין קמפנר:

כן,

עמית מנדלקרן:

כו,

בנימין קמפנר:

מה שאני יכול אולי להוסיף על מה שאמר עמית, אני בונה בעיקר באזור המרכז, רמת גן, בני ברק, ושמה אני בונה משהו אחר, אני באמת בונה כיום, למכור, בונה פרויקטים הרבה יותר גדולים, ונכנס לליווי משווק את הדירות, וכולה, וכולה. בירושלים זה סיפור אחר לגמרי, אני בניתי בירושלים פעם ראשונה ברחוב מזור 10, באגריפס יש בניין שצמוד לשוקניון, בניין של, של, בניין מהסמטה של מזור נכנסים, ואפשר לעלות גם לאגריפס צמוד לשוקניון, איזה שהוא בניין מאוד מיוחד, מאוד יפה, אני לא בונה אותו ברמה הסטנדרטית, אני בונה אותו ברמה אחרת לגמרי, ברמה שאני אוהב, אבן הכי יקרה, שיש,

שרון דינור:

בדרך כלל היזמים מגיעים ואומרים, שהם עובדים מה זה גרוע פה, באמת, מול כמי שאנחנו נפגשים,

בנימין קמפנר:

אני לא אומר ש - , מה? שאני גרוע?

שרון דינור:

לא, אני אומרת, זה לה מה שאני אומרת, כל אחד אומר.

בנימין קמפנר:

יותר מזה, אני, את הדירות שאני בונה בירושלים, תנסי לקנות, לא תצליחי, כי אני לא מוכר, אני בונה בירושלים, כי אני אוהב את ירושלים, אני מאוד אוהב את ירושלים, אני רוצה שיהיו לי נכסים בירושלים,

שרון דינור:

אז חוץ ממזור זה הפרויקט השני שלך?

עמית מנדלקרן:

לא,

בנימין קמפנר:

לא, בניתי ברחוב המדרגות 3, אם תסתכלו על הבניין,

לורה ורטון:

בנחלאות.

בנימין קמפנר:

בנחלאות, אם תסתכלו על הבניין, בניין,

שרון דינור:

יש לי שאלה,

בנימין קמפנר:

יפיפייה, מיוחד מאוד,

שרון דינור:

כן, לא הבאתם תמונות, אנחנו לא זוכרים בעל פה, אבל רציתי לשאול אותך משהו, עכשיו מכוח תמ"א/38, נכון?

בנימין קמפנר:

כן,

שרון דינור:

ואתם תקבלו פטור מהיטלי השבחה לשתי קומות,

בנימין קמפנר:

אני לא חושב,

שרון דינור:

אני חושבת שזה הסיבה, אני שאלתי את עצמי למה אתם הולכים למסלול הזה, ואני חושבת שהסיבה היא זאת, זאת מה שאני תיארתי לעצמי, למה פתאום מתחשק לכם לשמר משהו שלא זה?

עמית מנדלקרן:

לא, לא, השימור,

שרון דינור:

אני מניחה,

עמית מנדלקרן:

מראש,

שרון דינור:

כאילו בתמ"א/38 כאילו אתה מגיע לתוצאה, איכשהו הגעת לתוצאה שהיא יותר הגיונית עבורך, אנשים,

מנחם שטרן:

הבקשה מאושרת במסגרת תב"ע.

עמית מנדלקרן:

יש,

מנחם שטרן:

הבקשה נמצאת, היא לא נמצאת בהליך של תמ"א/38,

שרון דינור:

לי כתוב שזה תמ"א/38,

עמית מנדלקרן:

לא,

מנחם שטרן:

הכניסו סעיף, הבקשה נמצאת בצוות של שרית, הכניסו סעיף,

שרון דינור:

אוקי,

מנחם שטרן:

בשביל את הנושא של להזדכות על הזה,

שרון דינור:

הבנתי,

מנחם שטרן:

אבל הוא לא נמצא במסגרת תמ"א/38, ממש לא,

שרון דינור:

אוקי,

עמית מנדלקרן:

לא, זה היה לנו,

מנחם שטרן:

הוא במסגרת תואם תב"ע,

עמית מנדלקרן:

מה שקרה, אנחנו רצנו, תואם תב"ע. ואז בכלל לא היינו מגיעים,

שרון דינור:

כן,

עמית מנדלקרן:

לכל הבלגאן הזה של התמ"א, הגענו לכיבוי אש, ואז אמרו - לא, אי-אפשר לבנות בניין חדש בגודל הזה, כשאין רחבת כיבוי, רק בסיטואציה של תמ"א/38.

שרון דינור:

אז תדעו להם שמי שמנהל את ה - , איך שהתכנון (לא ברור), זה כיבוי אש,

עמית מנדלקרן:

אז מה קרה? אז הדרך היחידה,

מנחם שטרן:

אני כבר צעקתי את זה מזמן, שהיה את התיאום מול שימור, מול כיבוי אש, כי, כי,

עמית מנדלקרן:

הדרך היחידה,

מנחם שטרן:

מתקיים בכל מקום,

עמית מנדלקרן:

לעשות את זה, בתוך סעיפי התמ"א.

בנימין קמפנר:

תחשבי שאנחנו מצאנו את עצמנו, עם תב"ע בתוקף, שאנחנו לא יכולים לעשות איתה, לא יכולים לממש אותה, בגלל שפתאום משהו נזכר שהעבירו תב"ע שהיא לא מתאימה לתקנות כיבוי אש,

שרון דינור:

אני רוצה לשאול אותך עוד משהו, אחלה, זה משרת את האינטרס של כולנו,

בנימין קמפנר:

רק עוד מילה, רק עוד מילה אחת.

שרון דינור:

כן,

בנימין קמפנר:

רק עוד מילה אחת, גם בתוכנית המקורית, היה לנו שימור בחזית, למה? כיוון שאני באתי לעמית ואמרתי לו, אני לא רוצה להרוס את החזית, אמנם זה לא, זה לא בניין שנראה בניין קלאסי לשימור, אין בו כמעט כלום, אבל מה שאפשר, אם יש משהו יפה, תשאיר אותו, אז זה לא נכון,

שרון דינור:

לא, לא, אני, תקשיב,

בנימין קמפנר:

בגלל התמ"א.

שרון דינור:

זה לא משהו רע,

בנימין קמפנר:

התמ"א נכנס בגלל מה שהוא אמר,

עמית מנדלקרן:

כן,

בנימין קמפנר:

בעיה, בעיה בכיבוי אש, אבל,

שרון דינור:

בסדר, אנחנו מברכים על הבעיה בכיבוי אש.

בנימין קמפנר:

יותר מזה,

שרון דינור:

שזה יהיה יותר (לא ברור),

בנימין קמפנר:

הריצוף, תנסה לקחת לי אריח אחד מה - , מהריצוף המצויר.

שרון דינור:

כן,

בנימין קמפנר:

תהיה לך מלחמה.

שרון דינור:

למה?

בנימין קמפנר:

כי אני לא אתן לך.

שרון דינור:

אוקי, אני שמחה שאתה רואה את הערך,

בנימין קמפנר:

אז,

שרון דינור:

אני פשוט רוצה להגיד לך משהו,

בנימין קמפנר:

יש לי ב - , יש לי,

שרון דינור:

אבל אני רוצה להסביר משהו,

בנימין קמפנר:

כן,

שרון דינור:

אני לא רוצה, כאילו, באמת אני הכי שמחה על הפרויקט הזה, אני חושבת שיצא לכם יפה, באמת יפה, אני גם אוהבת את העבודה של עמית, ושל עומר, ואני,

בנימין קמפנר:

זה עושה לי טוב,

שרון דינור:

רגע, שנייה

בנימין קמפנר:

מה שאת אומרת,

שרון דינור:

אז בחרת טוב. אבל מה שאני רוצה להגיד לך, אי-אפשר, מבחינתי לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה, זאת אומרת יש לנו הערות, הערות האלה שכתוב פה, לא נכתבו במיוחד של הפרויקט שלכם. כל מי שנכנס, נכנס לשימור, צריך לעמוד, זאת אומרת אין כאן, טוב עשיתי לכם טובה, אז תעשו לי מערף, אין כזה דבר, או שאתה בדלת, או שאתה לא בדלת, נכנסת בדלת של שימור, אתה צריך שזה יהיה (לא ברור), בהקשר של שימור, אם לא, אז לא, אני לא יכולה להתחיל להגיד - טוב, וואי, אני מודה כאילו, תודה, אני זה. אין את הסגנון הזה, אין את הדיבור הזה, אז כאילו אני אומרת, ערביות יש לנו,

מנחם שטרן:

לא, אנחנו לא אמורים להיות פה בכלל.

בנימין קמפנר:

אז כדאי,

שרון דינור:

אז, אני אומרת לכם,

מנחם שטרן:

אני לא יודע מי הביא אותנו לכאן,

לורה ורטון:

כאן יש כללים,

מנחם שטרן:

אני לא יודע מי הביא אותנו לכאן, לא יודע מה אנחנו פה בכלל. באמת אני אומר לך.

בנימין קמפנר:

אז, אז,

מנחם שטרן:

אין לי מושג למה אני פה.

שרון דינור:

כי אתה בחרת לשמר משהו,

מנחם שטרן:

אז זאת אומרת אני אמור להפסיד מזה? בגלל שבחרתי,

לורה ורטון:

להפסיד.

מנחם שטרן:

לא, לא,

שרון דינור:

יש פה, יש פה כלים, אבל רגע, אני אומרת רגע, יש פה תנאים שהם, זה נראה הרבה בטקסט, אבל זה לא הרבה, זה דברים מאוד מאוד קטנים, ואתה יודע גם,

מנחם שטרן:

לא,

בנימין קמפנר:

תני לי לטעון איפה, אמרתי, אני אשתמש טיפה ב - , ברישיון העו"ד שלי, בסדר?

שרון דינור:

אני לא עו"ד אז זה לא,

בנימין קמפנר:

את לא עו"ד, אז לא משנה,

שרון דינור:

אל תקרא לי, ידידי, ואני אהיה בסדר.

בנימין קמפנר:

אז אני אומר דבר כזה, מה זה עניין של דרישות, מה זה עניין של דרישות לתת בטוחות? מפני ממני מבקשים בטוחות? למי שחייב ע"פ דין לבצע משהו, והוא חייב ע"פ דין לבצע שימור, ואז באים ואומרים לו, איך אנחנו נדע שתעמוד ב - , בדרישות הדין, ולא תפר אותם, הבטוחה הזאתי היא נדרשת, כדי שבאמת נוכל לדעת, שאתה תעמוד בדרישות הדין, בחובה, החובה החוקית שלך לשמר, ולכן תיתן בטוחות, אז זה נכון למי שחייב ע"פ דין לשמר, ואנחנו, אנחנו מציבים לו של בטוחות, של בטוחות, כדי ש - , הוא יעמוד בדרישות הדין, עכשיו אני מבין את מה שאת אומרת, את אומרת, יש לנו איזה שהוא סטנדרט, אבל אנחנו פה, לא, לא בדיוק סטנדרט. אנחנו, גם אפילו הדיון הזה שנקבע פה, הוא גם הבנתי שהוא נקבע, אחרי התלבטות, אבל לא משנה, למה? בעצם שאנחנו באנו ולא שהדין מחייב אותנו בשימור, אלא שלקחנו לעצמו ואמרנו, אנחנו כן מעוניינים להשאיר את הקיים, לא רוצים להרוס. אני בבית שלי ברמת גן, לקחתי בית של 80 שנה, ולא הרסתי אותו, השארתי את הבית הקיים, למה? כי בעיני אדריכלות של לפני 80 שנה, היא הרבה יותר יפה, ממה שאני יכול להשיג היום, אז ככה עשיתי את זה, אז אותו דבר פה. באתי ואמרתי לעמית, את הקיר הזה אני רוצה לשמר, תעשי את הכניסה מצד שמאל, תעשה שמה לובי שתי קומות, שיהיה משהו מאוד מרשים, מאוד יפה, תעשה את הדברים הכי יפה. אבל אני הכלתי את זה על עצמי, אז לא צריך לבקש ממני בטוחה, בוא תיתן לנו בטוחה שאכן תעשה את זה, כיוון שאני לא מחויב, אבל אני אומר ככה אני רוצה, אז בן אדם שבא ואומר ככה אני רוצה, גם אומרים לו, בוא תיתן בטוחה שאכן ככה תעשה, אני חושב שאפשר פה, במקרה הזה בגלל שהתב"ע מאפשרת הריסה, ואנחנו לא הורסים, כן אפשר להגיד, אנחנו לא נבקש מימכם בטוחה. מאוד הגיוני ו - , מאוד הגיוני וגם מאוד נכון.

לורה ורטון:

אולי נשמע את דני, היועץ המשפטי של הוועדה.

עו"ד דני ליבמן:

מה? מה משאירים אחרי שהורסים? שתי חזיתות רק?

שרון דינור:

שתי חזית וחדר מדרגות, וריצופים,

עמית מנדלקרן:

וריצופים.

עו"ד דני ליבמן:

אז אפשר להגיד ש - , מבחינת ערבות בנקאית שזה, יש שם בניין,

שרון דינור:

בניין,

עו"ד דני ליבמן:

בניין חדש ללא תוספת לבניין הקיים, זה אולי אפשר.

שרון דינור:

תראו, אני יכולה להגיד,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) טופס 4 הרי בשביל הבניין הזה.

שרון דינור:

אני יכולה להכניס שיקולים להגיד - אוקי, אתם לא תהיו ברף הגבוהה, אתה תהיו ברף הנמוך. אבל
אני לא חושבת ש - , אני צריכה,

עמית מנדלקרן:

על מה מדובר? את יודעת?

שרון דינור:

מה? הערבות הכי מקסימאלית שאנחנו מבקשים,

מנחם שטרן:

100 אלף שקל,

שרון דינור:

זה 100 אלף שקל.

עמית מנדלסון:

כמה זה נמוך?

שרון דינור:

אני לא רוצה, אני לא רוצה להתחייב פה, אנחנו נעשה, בתיאום את זה,

בנימין קמפנר:

שרון,

שרון דינור:

אבל זה,

בנימין קמפנר:

אני סומך עליך ש - ,

מנחם שטרן:

שרון שנייה, אבל יש פה עוד נקודה, דוגמא התיק תיעוד, אני אומר התיק תיעוד, אין, יש פה תיק תיעוד ישן מאוד, שעשו אותו לפני הרבה הרבה שנים, להיכנס עכשיו לעשות תיק תיעוד חדש,

שרון דינור:

כן,

מנחם שטרן:

זה עלויות, זה זמן, אני לא יודע, אני לא יודע אם זה נכון, בשלב זה, הייעוד של הבניין, התב"ע היא להריסה, האם זה נכון לבקש את זה, או לא,

שרון דינור:

אני חושבת כשבניין היסטורי נהרס, זה לא קשור אם יש תב"ע, או אין תב"ע, גם כשיש לי בניינים עכשיו ברוממה שהם רוצים לדרוס אותם לחלוטין, ולעשות משהו חדש, ואנחנו מאשרים את זה, והכול בסדר, ועדיין אני מבקשת איזה שהוא תיעוד, זה לטובת הדורות הבאים, וגם התיעוד הזה עוזר לי לעשות כל מיני החלטות, לגבי עכשיו הפרטי בנייה האדריכליים שאנחנו נעשה פה, וזה משהו שאתם חייבים לעשות אותו, פשוט זה הנוהל של העבודה פה, אם אתם לא תעשו לי תיעוד כמו שצריך, שהנספח של הפרטים, של הריצופים וזה,

בנימין קמפנר:

לא, אני רוצה לעשות את זה,

שרון דינור:

איך אני אדע מה לבקש מכם?

בנימין קמפנר:

אני רוצה לעשות תיעוד,

שרון דינור:

כן,

בנימין קמפנר:

אבל אני רוצה לעשות תיעוד, חשוב לי שיהיה תיעוד,

שרון דינור:

תודה.

בנימין קמפנר:

רק אל, זאת אומרת בלי, רק שלא יסרבל אותנו בבירוקרטיה. אני הראיתי לעמית, הראיתי לכם כל חודש, של עיכוב עולה לי 100 אלף שקל, עולה לי 150 אלף שקל ריבית, מינוס 50 אלף שקל הכנסות משכירות, עולה לי כל חודש 100 אלף שטח ירוק. אני רוצה לעשות את הדברים נכון, אבל אל, אבל אל תכניסו לי סעיפים כאלה,

שרון דינור:

בסדר, אבל הסכמנו עכשיו שאתה רוצה לעשות תיק תיעוד,

בנימין קמפנר:

כן,

שרון דינור:

אז הסמכנו,

בנימין קמפנר:

אבל תנו לי לעשות, את התיק תיעוד,

שרון דינור:

אני יכולה לדחות,

בנימין קמפנר:

שלא יעכב לי כלום.

שרון דינור:

תקשיב, אני יכולה,

בנימין קמפנר:

שלא יגידו לי,

שרון דינור:

אני יכולה,

בנימין קמפנר:

לא הבאת תיק תיעוד,

שרון דינור:

אני יכולה,

בנימין קמפנר:

שלא (לא ברור),

שרון דינור:

שזה יהיה תנאי,

בנימין קמפנר:

בסוף,

שרון דינור:

להשלמת, לא יודעת לפני טופס 4, אוקי, למרות שאני צריכה שאתם תתנו לי,

עמית מנדלקרן:

לא, פרטים אין בעיה, זה,

בנימין קמפנר:

תודה רבה, תודה רבה. הוא לא ייכנס במקביל גם באמצע,

שרון דינור:

אוקי,

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

אז זהו, אין בינינו בעיות? הכול בסדר?

עו"ד דני ליבמן:

רגע רציתי להגיד משהו,

שרון דינור:

אנחנו נוריד לכם את הערבות כאילו זה,

עו"ד דני ליבמן:

רציתי להגיד משהו לגבי עצים, ש - , בתוכנית יש שם שני עצים לשימור, מה שראו קודם,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אז מה שהיה כללים של פקיד היערות, שיש לו תוכנית הוא יכול, עד 10% מה - , ממה שבתוכנית לשנות, אז פה אם אתם מתוך שני עצים רוצים לעקור אחד,

עמית מנדלקרן:

לא, היו הרבה יותר, ואותם אנחנו לא נוגעים, אני מדבר, דובר על שני עצים, אבל אחד אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר ברגע שיש בתוכנית שני עצים,

עמית מנדלקרן:

לא, לא, היו יותר, היו הרבה יותר ואותם אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא יודע מה זה,

שרון דינור:

שניים, אנחנו ראינו שניים ב - ,

עו"ד דני ליבמן:

יש פה את התב"ע?

שרון דינור:

כן, את רוצה להביא לי רגע?

עמית מנדלקרן:

את התשריט, רגע, הנה פה,

עו"ד דני ליבמן:

כמה יש?

שרון דינור:

שתיים, זה מה שאמרנו,

עמית מנדלקרן:

יש,

שרון דינור:

שניים שהם מסומנים, אדום.

עמית מנדלקרן:

לא, אבל זה כבר הוא לא, הוא לא קיים. הכחול הזה הוא לא קיים, זה אומר שהוא קטן מידי,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת לא קיים?

עמית מנדלקרן:

לא יודע,

אפרת קריסטל:

הוא היה,

עמית מנדלקרן:

זה אומר, הוא היה,

עו"ד דני ליבמן:

הוא היה,

עמית מנדלקרן:

ועכשיו מה שבכחול, זה אומר שהוא קטן מידי למדידה, זאת אומרת זה שיח. אז או שהוא נפל ומת,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

עמית מנדלקרן:

או ש – , משהו קרה לו, אף אחד לא כרת אותו, כי אי-אפשר להגיע לשם.

בנימין קמפנר:

לא נכנסים לשם, אי-אפשר, קשה לעבור,

עמית מנדלקרן:

אז אני לא יודע מה המשמעות של זה.

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי, אוקי.

עמית מנדלקרן:

ושוב, הנושא של ה - , העץ האחד הזה, סליחה, איפה הוא? עץ מספר, עץ מספר 3, אנחנו יכולים לשמור אותו, אם אנחנו ממש רוצים, אנחנו יכולים לשמור אותו.

אפרת קריסטל:

הוא אמר שלא, זה,

עו"ד דני ליבמן:

אם (לא ברור) את ה - ,

שרון דינור:

תראו מה שאנחנו עושים במקומות ש - , רוצים, חושבים אנחנו רוצים לנסות לשמור אותו, ואומרים, אנחנו רק לא בטוחים שהוא יעמוד בבנייה, אבל אנחנו כעיקרון הוא במרחק של כמעט מושלם, אז אנחנו כותבים הערה על זה, זה כאילו משהו שיישמר, אנחנו כותבים הערה בהיתר,

עמית מנדלקרן:

ככל האפשר.

מנחם שטרן:

ככל הניתן,

שרון דינור:

לשמר, יינקטו כל האמצעים כדי לשמור על העץ הזה, בזמן הבנייה, לא,

עמית מנדלקרן:

טכנית, פה ספציפית אני אשמח אם יישאר פה עץ, כל עוד, כל עוד,

לורה ורטון:

לא הזזתי את החצר.

עמית מנדלקרן:

הרי בעצם, אתם רואים זה הוא נמצא פה, זאת אומרת פה זה מקום ש - , יחסית פחות נגיע. בסדר,

מנחם שטרן:

אפשר, אפשר באמת להכניס הערה לשמור,

עמית מנדלקרן:

כל עוד זה ככה,

שרון דינור:

אנחנו מסמנים אותו בצהוב.

מנחם שטרן:

אין התנגדות כן,

שרון דינור:

אבל רושמים הערה.

עמית מנדלקרן:

בסדר גמור,

מנחם שטרן:

אין התנגדות,

עמית מנדלקרן:

תודה, אז בסדר. יללה, הסכמנו. טוב.

לורה ורטון:

היו עוד סעיפים שכתוב לא מקובל שם?

עמית מנדלקרן:

לא, זה הכול נושאים טכניים, זה חוזר על עצמו, זה נושאים טכניים, אין לנו בעיה איתם,

שרון דינור:

זה האמת היא שאני מסתכלת על הסעיפים האלה, ואני אומרת הם כאילו מאוגדים בסעיף אחד
כאילו,

מנחם שטרן:

כן, זה,

שרון דינור:

זה סעיף אחד,

מנחם שטרן:

זה סטנדרט זה כולם. זה דרישה של הזה.

עמית מנדלקרן:

זה דרישה סטנדרטית, טוב. בסדר.

שרון דינור:

עכשיו ה - , אני אגיד האבן של הבנייה החדשה, אני מאוד אוהבת, עמית, אתה נשמע לי גם בן אדם מאוד ישר, אבל אני אראה לך, שאני אראה לך, אני אקח אותך לזוועות שקורה, אנחנו חייבים.

בנימין קמפנר:

אבל אני מוכן לבוא איתך לזוועות,

שרון דינור:

זהו.

בנימין קמפנר:

בתנאי שאת באה איתי,

שרון דינור:

לא,

בנימין קמפנר:

לרחוב המדרגות 3, ולמזור 10.

שרון דינור:

(לא ברור) שאתה רוצה, אבל מחר אתה יוצא מהתמונה, כי פשטת, חס וחלילה,

בנימין קמפנר:

חס וחלילה.

שרון דינור:

לא יודעת, אני לא יכולה שלא, יראה לי את האבן, ונבחר ביחד, זה הליך שלוקח 10 דקות, אוקי,

עמית מנדלקרן:

אין בעיה, לא, אין לי בעיה,

בנימין קמפנר:

תעזרי לי להחליט,

עמית מנדלקרן:

כולם זה,

בנימין קמפנר:

טלטיש, או טלטיש עדיין, או,

שרון דינור:

זה יותר הצבע, יש לנו מקומות שבהם על אבן היסטורית,

עמית מנדלקרן:

עושים פתאום אבן אפורה,

שרון דינור:

עושים משהו שהוא כאילו, פתאום נכנס פתאום ברגע האחרון חיפוי דמוי עץ, על, אתה ראיתם?
אתם ראיתם בהרצוג,

לורה ורטון:

השחור,

שרון דינור:

זה לא עניין של שימור, אבל נושא של תמ"א/38 בשנייה האחרונה שם אותם את כל השחור הזה, מה
זה הדבר הזה? כאילו אתה מבין? אני חייבת,

עמית מנדלקרן:

אימא שלי כל הזמן אומרת, מה זה השחור הזה? עכשיו בציונות, שמו את אותו דבר שחור.

שרון דינור:

כן.

עמית מנדלקרן:

איזה סיוט.

לורה ורטון:

יש גם בשדרות הרצל, ליד (לא ברור).

בנימין קמפנר:

טוב, אני שילמתי על אבן פי 2, ב - , בשני האתרים שלי, כדי שתהיה האבן הכי יפה שאני יכול
למצוא, לא, לא תהיה לי בעיה.

שרון דינור:

אפשר בבקשה רק את ה - ?

עמית מנדלקרן:

טוב, אנחנו כבר באיחור, תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה. אוקי,

בנימין קמפנר:

תודה רבה, יום טוב.

שרון דינור:

מורן, תקשיבי אני, הוא לא עושה לי פה,

מורן בן זיו:

מה? מה?

שרון דינור:

רגע, רגע. איפה את עושה SAVE?

מורן בן זיו:

תצאי רגע.

לורה ורטון:

יש הגדרה מה זה חצר אנגלית?

עו"ד דני ליבמן:

אני לא התעכבתי אף פעם על הנושא הזה, אז אני לא יודע בדיוק מה, זאת אומרת אני לא,

יוחנן וייצמן:

שהוא יצא להביא אותך (לא ברור)?

עו"ד דני ליבמן:

אני לא יודע אם זה,

לורה ורטון:

או להרחיב,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זאת אומרת,

לורה ורטון:

מדבר על המשפטי,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כאילו מבחינת,

לורה ורטון:

טוב.

עו"ד דני ליבמן:

צריך לבדוק את זה, כאילו יכול להיות שמבחינת קווי בניין, יש איזה התייחסות לזה, אני לא זוכר בעל פה. זאת אומרת יש קווי בניין למרפסות,

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אם את אומרת אוקי, אז ניקח את זה גם למרפסת האנגלית, אז זה מוגבל, את לא יכולה, אני לא יודע אם זה באמת המשמעות,

לורה ורטון:

זה להרחיב את זה,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, חצר אנגלית לא מצריכה,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

את (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

שרון אומרת ש - , מבחינת הגודל של החצר האנגלית, הם לא, יש להם תקנות, כדי שזה ייקרא חצר אנגלית,

לורה ורטון:

שיראה,

יוחנן וייצמן:

גודל של מרפסת?

שרון דינור:

הם עשו את זה גודל של,

לורה ורטון:

השאלה אם את זה, מה יש רק את זה,

שרון דינור:

אני חושבת, שאולי אפשר פשוט,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא חורג, אני חושב, כאילו,

יוחנן וייצמן:

לפי התקנות אפשר לעשות חצר אנגלית, זאת אומרת הנושא אוורור,

שרון דינור:

אם אנחנו נחליט על חצר אנגלית,

עו"ד דני ליבמן:

לא, השאלה,

שרון דינור:

זה יפגע במטרה שלה, כי חצר אנגלית זה לא,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב אני מסכים שלחצר אנגלית יש חיסרון, חסרונות, אני ממש לא אמרתי ש - ,

שרון דינור:

הם אומרים ש - ,

יוחנן וייצמן:

חצר אנגלית זה יותר, זה,

שרון דינור:

לא, הם אומרים שאף אחד לא יגיע לפה, ב - ,

יוחנן וייצמן:

זה חזית אחורית כזאת?

שרון דינור:

לא יודעת, רגע, בוא נסתכל,

יוחנן וייצמן:

אני רק רוצה לומר, ישבתי עם הבן שלי באוטו, אז הוא אמר לי - תשכח שתקבל שם משהו מהירושה, אז,

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

פה אמרתי לכם שאני בניגוד עניינים, זה בניין שסבא שלי בנה אותו.

שרון דינור:

רגע, סליחה, אז נשמור את כולו.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

סתם, נשמור את כולו,

יוחנן וייצמן:

זה, הוא בא לארץ לפני 100 שנה, והוא בנה קבוצת בניינים, זה אחד מהם.

לורה ורטון:

כן?

יוחנן וייצמן:

אז,

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

בכל אופן לכן לא, אין לי מושג מה קורה בירושה גם, אבל בכל אופן אני לא, הבן שלי הרגיע אותי, שאני לא אקבל כלום, שאני יכול להיות בכל דיון. כל כך הרבה יורשים הם ימכרו את זה, הכול יהיה בסדר.

שרון דינור:

רגע, אני,

לורה ורטון:

כן, בעיה,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

בעיה אה עם הרבה יורשים.

שרון דינור:

מה אתם אומרים על החצרות? תראו, אני מה שמטריד אותי פה,

יוחנן וייצמן:

אני רואה,

שרון דינור:

זה לא, אני חושבת שהתכנון הוא בסדר, אבל אני, החלק, תסתכלו רגע פה, חלק מהמרחב שפה יש, שזה מרחב שהוא יכול להיות משהו רציף ויפה, הדבר הזה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כאילו, בעולם מתוקן באמת אני אומרת, אם, אם היינו בעולם מתוקן, אם היינו סין, והיינו יכולים בצורה דיקטטורית להעיק, לעשות את איזה תכנון שאנחנו רוצים פה, אז הייתי משתמשת בחצר הזאתי לטובת הציבור, זאת אומרת הייתי,

לורה ורטון:

כן, כן,

שרון דינור:

כל החצרות האחוריות, מחברת אותם לאיזה שהוא רצף. הוא רוצה את החצרות האנגליות, במיקומים האלה, כאן, כאן וכאן. שפה זה כבר מאוד גם קרוב לבניין אחר, אתם רואים פה,

לורה ורטון:

כן.

לורה ורטון:

אז זה אני מנסה להסתכל על זה בהקשר הזה, שהוא מאוד מאוד קרוב, אנחנו רגע, פה יש איזה שהוא בינו יש - , כנראה קרוב,

לורה ורטון:

יש גישה מה - , מרחוב, מקינג ג'ורג'?

שרון דינור:

לא, כרגע לא,

לורה ורטון:

זה נראה כמו,

יוחנן וייצמן:

אין היום גישה, אין גישה.

לורה ורטון:

אין גישה?

יוחנן וייצמן:

זה חומה כזאתי, ובחצרות מוגדרות ביניהם,

לורה ורטון:

כן, כאילו, אוקי.

יוחנן וייצמן:

אפשר בקינג ג'ורג' לרדת שתי קומות, ואז חצר שמשותפת לכולם.

לורה ורטון:

יש מדרגות שם? מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

אתה צריך לעלות קומה, לרדת שתי קומות, ואז אתה בגובה של חצר.

לורה ורטון:

בשביל, זאת אומרת יש מדרגות בשביל?

יוחנן וייצמן:

לא, בחדרי המדרגות,

עו"ד דני ליבמן:

להיכנס לבניין,

לורה ורטון:

ממש לרדת בבניין לצאת מהבניין למטה ואז לעלות,

יוחנן וייצמן:

כן, לצאת, ואז בחצר, יש חצר כזאת משותפת, פיר כזה, אפשר לראות את זה גם בתצ"א אני חושב.

שרון דינור:

כן, אז מה אתם אומרים לגבי המרפסות? אני לא, החצרות המונמכות? החצרות המונמכות.

לורה ורטון:

אני לא יודעת. כן, אני לא יודעת מה, להגביל בגובה ב - , בגודל, אני לא יודעת מה אפשר לעשות עם זה.

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

קשה לי להבין את ה - ,

שרון דינור:

אני אכתוב ככה, תראו, רגע,

לורה ורטון:

לא, לא הייתי שם, אז גם אני לא מבינה את המורכבות שם, אבל,

שרון דינור:

אני כותבת משהו רך, יש לבחון צמצום של, של חצר,

לורה ורטון:

אוקי. ציפי לא מגיעה,

יוחנן וייצמן:

נדמה לי ששניהם אמרו שלא יגיעו, נדמה לי ששוויקי אמר לי שלא הוא ולא היא יהיו פה.

לורה ורטון:

שמה?

מורן בן זיו:

הוא בחו"ל, והיא אמרה שיש לה משהו.

עו"ד דני ליבמן:

מה יהיה עם הישיבת מועצה לגבי סדר היום?

יוחנן וייצמן:

יש פה הרבה נושאים פוליטיים, לא,

עו"ד דני ליבמן:

אז ככה אנחנו נגיע לבחירות,

יוחנן וייצמן:

גם כעת שלוש חודשים,

דוד היימן:

איזה בחירות?

עו"ד דני ליבמן:

של המועצה, לא, קודם,

שרון דינור:

את ההקלה בערבות, זה כאן אצלי במחלקה, אני לא מכניסה את זה פה להחלטה, אבל יש לנו את זה בפרוטוקול, אז אני לא חושבת שצריכה להיות,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, אחרי התיק הזה, אני רוצה לומר משהו.

שרון דינור:

רגע, אז סיימת, בסדר? תראו,

יוחנן וייצמן:

סיימת? החלטה?

שרון דינור:

שיניתי את הנושא של ה - , עצים, אמרתי ש - , יעשה מאמץ לנקוט לשמירתו, ו - , את החצרות האנגליות שמתי סעיף מאוד מאוד מרוכך, לעומת זה, לעומת המצב הקיים, וזהו. את התנאים השארתי, ואני אומרת פה, לפרוטוקול שאני אבוא לקראתו בנושא הערבויות, וגם בנושא השלמת תיק תיעוד במועד של זה, זהו, זה דברים שדיברנו, היה עוד משהו שפספסתי? דני, יש איזה משהו?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר לגבי, לגבי ערבות בנקאית, באמת אני, גם פה 7 זה ש - , מה ש - , עשו שינויים בתקנון של הנושא של ה - , של הערבות, אחרי זה פסיקה של בית משפט עליון, שבמקרה שבניין חדש, אז אין ערבויות, רק בתוספת לבניין הקיים,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ההיגיון הוא שבבניין חדש לא מדבר על שימור כרגע, באופן כללי, שבבניין חדש, יצטרכו טופס 4 וזה יבטיח את העמידה בתנאים. אז פה זה בעצם, הרי הם לא ילכו ל - , לאכלס את הבניין הזה, בלי טופס 4, אף, אף דירה בבניין הזה, לא תוכל להתאכלס בלי טופס 4, אני מניח.

שרון דינור:

את זה,

עו"ד דני ליבמן:

את הנושא של הערבות אפשר,

שרון דינור:

אתה לא יכול להגיד את זה על הרבה פרויקטים שלא יכולים להתאכלס בטופס 4:

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר, אם, לא ש - , אם מישו מוסיף נניח דירה, את יכולה לבוא ולהגיד, הוא יכול לקחת חשמל מ - , מדירה אחרת,

לורה ורטון:

משכן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל פה, שהתב"ע מרשה להם להרוס את הכול, ומשאירים קיר אחד ובעצם זה בעצם,

שרון דינור:

שני קירות,

עו"ד דני ליבמן:

הוא בונה דירות חדשות אז,

שרון דינור:

שני קירות למדרגות,

עו"ד דני ליבמן:

אז יצטרכו אישור לטופס 4 מכס,

שרון דינור:

אבל דני הוא הסכים פה לערבות מופחתת, הוא, כאילו,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, הוא,

שרון דינור:

זה,

עו"ד דני ליבמן:

הוא הסכים, אז, טוב. אני אומר,

שרון דינור:

אני יכולה גם להשאיר כתב התחייבות,

עו"ד דני ליבמן:

ערבות זה לא, זה לא רק הסכום, זה גם כל ה - , כל ההתעסקות עם זה, וכל שינוי כזה.

שרון דינור:

נכון, אבל השאלה,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו מישו כתב, היה,

שרון דינור:

אם אני עושה רק את כתב התחייבות זה יותר טוב?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

כתב התחייבות,

עו"ד דני ליבמן:

יצטרכו לשאול אתכם בטופס 4, בכל מקרה,

שרון דינור:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

בצורה, קצת משמעותית.

יוחנן וייצמן:

קיבלתם החלטה?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר משהו, לטעמי העו"ד פה שדיבר, הוא כן צדק, הוא בא ואומר, יש לי תביעה להריסה, אני רוצה לשמר משהו, וולונטרי, מה זה עניינכם? רגולאטור שאומר לי אחרי זה תעשה ככה, תעשה ככה, תן לי ערבויות שתעשה את זה,

שרון דינור:

יש לי שאלה, הוא רוצה לשמר וולונטרי, אבל עכשיו את השימור הוא רוצה לצבוע באדום, ולשלב נצנצים וזה,

יוחנן וייצמן:

אבל, דקה, דקה, פה אני איתך,

שרון דינור:

הוא קורא לזה שימור הוא לא הרס,

יוחנן וייצמן:

אני איתך זה אחד,

שרון דינור:

זאת הנקודה שאנחנו מתערבים בה.

יוחנן וייצמן:

שניים, זה נושא אחר, כעת עברנו נושא,

שרון דינור:

למה עברנו נושא?

יוחנן וייצמן:

שאני איתך בנושא הזה,

שרון דינור:

אבל למה עברנו נושא?

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

כי הוא לא צריך להתייחס לתיק הזה (לא ברור),

שרון דינור:

אם הוא לא עובר דרכנו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני מדבר, קיבלתם החלטה בתיק הזה, אני לא אשנה אותה, זאת אומרת, אז הכול בסדר.
אני רוצה אני מנסה, אני מסכים איתך כעת, סליחה לא עברת נושא, עברת סוגיה.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יש פה מספר סוגיות, הנושא הזה של איך בסוף בן אדם יבנה בניין, אז בלי כל קשר בנושא, אם הוא רוצה לשמר או לא, האם הוא יצבע את זה באדום, או לצורך העניין, הוא,

שרון דינור:

לא, את השימור,

יוחנן וייצמן:

הוא יבנה,

שרון דינור:

אבל מה שהוא לשימור,

יוחנן וייצמן:

הוא יבנה את הבניין עם אבנים ירוקות, הם תריסים תכלת, אני זאת אומרת בוא,

שרון דינור:

אתה אומר עיצוב אורבאני, אני שואלת לגבי השימור,

יוחנן וייצמן:

גם לגבי השימור, מה זה משנה?

שרון דינור:

אל תקרא לזה שימור,

יוחנן וייצמן:

אני יוצא מנקודת הנחה, שבן אדם בא,

שרון דינור:

לא, אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

זה,

שרון דינור:

הוא עם כל הכבוד לו, הוא לא עשה את זה מאהבת מרדכי. היה לו בעיה עם כיבוי אש, אבל אני,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

לקחתי מזה, אני שמחה מאוד,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

נותן לעיר, אם אתה קורא לזה שימור, אז אתה לא יכול לקחת את התריסים של השימור, ולעשות אותם במשהו אחר, או שתעשה שימור,

יוחנן וייצמן:

אבל (לא ברור),

שרון דינור:

מערכת הכללים, אתה לא עושה מה שבא לך בגלל שעשית לנו טובה, אתה לא רוצה, אל תעשה לנו טובה, תהרוס את כל הבניין, תסתבך עם כיבוי אש, אתה צריך אותי, אני צריכה אותך, עושים משהו ביחד, ועושים אותו,

לורה ורטון:

אתה היית בחלק על הכיבוי אש?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

אז זהו,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

לורה ורטון:

זה לא סתם,

יוחנן וייצמן:

אני הבנתי שהוא לא נפל פה מהשמיים,

לורה ורטון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, אני רוצה להבין משהו, שרון,

יוחנן וייצמן:

חשבתי שהנושא הוא,

עו"ד דני ליבמן:

בשביל לקבל אישור כיבוי אש,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

הוא היה חייב להשאיר שתי חזיתות,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

רק לעבור למסלול של תמ"א, מה?

יוחנן וייצמן:

צריך להגיד שהבניין לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

הוא צריך להגיד ש - ?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן, הוא צריך אותנו, ואנחנו רוצים אותו,

עו"ד דני ליבמן:

צריך לשמור את השתי חזיתות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אבל בסוף, אסור שימור שבאמת, אנחנו רוצים, היות ויש תב"ע להריסה, הוא יעשה את השימור,
אם תעשי את זה ככה, תביאי ערבויות, עכשיו זה סתם בירוקרטיה שמעמיסים על עצמנו,

לורה ורטון:

אבל הוא בחר,

שרון דינור:

הורדתי את הערבויות,

לורה ורטון:

הוא בחר,

יוחנן וייצמן:

חלקית,

לורה ורטון:

(לא ברור) שלו, לעשות שימור,

שרון דינור:

וגם רק בגלל,

לורה ורטון:

לעשות שימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

לורה ורטון:

אז אנחנו אם הוא עושה שימור,

יוחנן וייצמן:

שיעשה,

לורה ורטון:

אז,

עו"ד דני ליבמן:

תראה את התיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

תיק תיעוד אני יודע, אני חושב שאתם צודקים רוחבי, אני רוצה גם לומר את דעתי, בניין שהורסים אותו היסטורי, צריך תיק תיעוד.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מצבה.

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר, התיק תיעוד שדורשים לטופס 4, זה בסדר, כי בעצם התיק תיעוד היה צריך להיות להיום,

יוחנן וייצמן:

כו,

עו"ד דני ליבמן:

אז מה,

לורה ורטון:

רוב הדברים בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל היה,

לורה ורטון:

תיק תיעוד,

עו"ד דני ליבמן:

היה להם,

יוחנן וייצמן:

הוא היה צריך להיות באישור התב"ע להריסה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל לפחות,

יוחנן וייצמן:

זה הרגע המכונן ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

אבל,

יוחנן וייצמן:

שיחליט מי שיחליט להרוס את הבניין,

עו"ד דני ליבמן:

זה בסדר, אבל כשאתה בא ואתה אומר - הייתי רוצים לראות, נניח שהחלטת אז לשמור שתי חזיתות, אני רוצה תיק תיעוד מלא, אז טוב.

מורן בן זיו:

אנחנו באיחור,

עו"ד דני ליבמן:

זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

באמת, הם יעשו (לא ברור) כאלה,

מורן בן זיו:

יללה,

עו"ד דני ליבמן:

טוב.

שרון דינור:

טוב, אז אנחנו נעבור לתיק הבא.

יוחנן":

סעדיה גאון.

שרון דינור:

התיק הבא הוא תיק יחסית פשוט, רגע, אני אכנס אליו. סעדיה גאון, זה 12, זה בניין שהוא בניין שהוא לא היסטורי, הוא מאוד חביב, זאת אומרת שהתמונה לא הכי מחמיאה לו, יש לו, אני אראה לכם את זה ב – GIS, רגע, סעדיה. והוא מגיע לנו במסגרת של תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

1?

שרון דינור:

כן, תוספות. והוא בתוך העיר היסטורית כמובן זה הסיבה שהוא מגיע אלינו. ו - , הבניין הוא משנות ה - 60, אחת הבעיות שהיו לנו איתו, זה לא עושה את ההדמיה תלת - מימד, אחת הבעיות שהיו לנו איתו בעצם זה שהוא הציע את הממ"ד על קו אפס, לכיוון שכן, שזה עיר,

לורה ורטון:

לכיוון שמה?

שרון דינור:

לכיוון השכן מצפון, תיכף אני אראה לכם, זה לא כל כך מצא חן בעינינו, אבל אני חושבת שאין פתרון יותר מוצלח, בגלל זה כתבנו בסעיף הראשון שאין, אין התנגדות לממ"ד.

יוחנן וייצמן:

אין מה לעשות,

שרון דינור:

זהו, כאילו הנושא השני זה העצים פה, לשמור עליהם ו - , לעשות נטיעות. התוכנית,

יוחנן וייצמן:

מה הם עושים עם חניות?

שרון דינור:

מקובלת, הוא פשוט לא מבקש.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני בעד, אבל צריך לשמוע את זה,

שרון דינור:

כן, הוא לא מבקש, רגע, בוא נראה את ההרמוניקה, הנה,

יוחנן וייצמן:

אני רואה, כתבת שהוא לא מבקש. בסדר, אפשר להכניס אותם?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

דוד, יש לך חשק לקרוא להם?

דוד היימן:

כן,

מורן בן זיו:

הנה, הנה.

עו"ד דני ליבמן:

סעדיה גאון.

שרון דינור:

היי, ברכה, בואי תיקחי את ה - , תביאו לה את העכבר, שהיא תוכל,

ברכה כהן:

איפה לשבת?

עו"ד דני ליבמן:

יכולים לשבת פה.

דובר לא מזוהה:

מה השם שלך? אדוני.

דוד אביב:

דוד אביב.

יוחנן וייצמן:

קראתם את ההמלצות?

ברכה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

הציגו לנו את התוכנית, יש לכם הערות?

ברכה כהן:

הערה אחת קטנה בלבד. טוב, אז בעצם מדובר בבניין 3 קומות, תזכיר לי.

דוד אביב:

4,

ברכה כהן:

כן, 3 קומות פלוס קומת מרתף, אנחנו (לא ברור) שתי דירות טיפוסיות בקומה, אנחנו בעצם מתכננים לבטל גישה צידית,

לורה ורטון:

ושל מה?

יוחנן וייצמן:

גישה צידית, אם מסתכלים,

שרון דינור:

כן, סליחה, פתחתי את ההרמוניקה שלכם, תחזירי ל – PDF, את רואה למטה עם הסרגל, אחד ימינה, כן,

ברכה כהן:

אוקי, לבטל גישה צידית, ובעצם ליצור כניסה נגישה עם איזה שהוא לובי מאוד מרווח, ומעלית נגישה, כי מה שקורה פה עכשיו, צריך לעלות מדרגות כדי להגיע למעלית, ואז אין לנו נגישות. עוד איזה שינויים, בקומת מרתף, לטובת ביטול חדר הסקה, ומקלט לטובת מחסנים לדיירים. כי בעצם מה שקורה הלובי כניסה שמתבטל, זה איזה שהוא מחסן ששייך לדייר, כמובן שהכול בהסכמה. מה שקורה פה, ברגע שאנחנו מעבירים את השביל כניסה לצד השני, יש לנו פה סיפור קצת עם העצים, הצלחנו ביחד עם ה - , עם אדיר, מי שאחראי על הסקר עצים, לשמר את כל העצים, את כל העצים במקטע הזה, העצים האלה לא אפשריים, בגלל שאנחנו צריכים להציע כניסה לדייר, כניסה פרטית לדייר בקומה מעל, אני כבר אני אראה את זה, כי פה יש לו מדרגות, אנחנו בעצם צריכים להכניס,

יוחנן וייצמן:

תסבירי לנו על שלושת העצים שקארין ביקשה לשמר, האם עליהם את מתנגדת.

שרון דינור:

למה אי-אפשר לעשות לו גישה לאדם? הרי זה גישה של רגל, זה לא שהוא מגיע לשם עם טרקטור,

ברכה כהן:

מה זאת אומרת? לא הצלחתי להבין.

שרון דינור:

הגישה היא רגלית, למה אי-אפשר להזיז את המדרגות שיהיו ליד העצים?

ברכה כהן:

אז זהו,

עו"ד דני ליבמן:

היא לא רוצה מדרגות,

ברכה כהן:

זהו,

דוד אביב:

(לא ברור) שמתקרב.

ברכה כהן:

אי-אפשר להתקרב כל כך לבניין, גם אי-אפשר כל כך זה, כלומר,

דוד אביב:

3 מטר,

ברכה כהן:

בתיאום מול מחלקת,

שרון דינור:

לא, לא, יש פה משהו שאני לא מבינה באמת, העצים קיימים, ואתם לא מציעים תוספת בנייה, רק את העיבוי של, עיבוי יכול, אפשר להסתדר איתו בלי להרוס את העצים.

יוחנן וייצמן:

מדברים על מדרגות,

שרון דינור:

אז זה נשאר, אוקי, לגבי המדרגות, שאלתי למה אי-אפשר, מדרגות זה לא משהו שדורש חפירה, זה משהו מאוד,

ברכה כהן:

נקודתי.

שרון דינור:

מאוד נקודתי, ועדין, הוא יכול להשתלב לצד עץ,

דוד אביב:

אם אני יכול לעשות, אין לי בעיה,

ברכה כהן:

כלומר, את מתכוונת לאזור הזה?

דוד אביב:

האגרונום, לא שאני רוצה,

שרון דינור:

מה הוא לא מוכן? אז מה? תגיד לו, אני (לא ברור).

דוד אביב:

מה? אני אגיד לו מה זה יעזור?

שרון דינור:

אני מבקשת, לא, צריך להגיד לאדריכל לתכנן את המדרגות,

ברכה כהן:

אז זהו, אז תכננו, האמת שכן תכננו את זה צמוד, אני חייבת לומר, קיבלנו הערה מהתכנון, אבל
אחר כך שישבתי עם מול מחלקת שימור, כאילו הייתה העדפה למדרגות האלה,

דוד אביב:

התוכנית הראשונית הייתה,

שרון דינור:

לא הבנתי מה ההעדפה, לא הבנתי,

לורה ורטון:

למה הם מעדיפים את זה?

ברכה כהן:

כלומר לא להצמיד את המדרגות לבניין, אני מבינה ממך, כלומר שאת אומרת בוא נעשה כאן
מדרגות,

שרון דינור:

ברור שעדיף להצמיד את הזה, אני לא מכירה את ההערה הזאת, אפשר לראות אותה,

ברכה כהן:

כן,

שרון דינור:

ההעדפה היא, לטובת, לטובת השכונה, והציפורים, והדבורים,

ברכה כהן:

לא אכפת לנו,

דוד אביב:

אנחנו בעד זה, אנחנו,

שרון דינור:

זה לא בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים,

שרון דינור:

אתם כבר עושים לו חיצוני,

דוד אביב:

אנחנו אין לנו בעיה עם זה,

שרון דינור:

סבבה,

ברכה כהן:

הנה, זה בעצם קורה כאן, בעצם לפי מה שאני מבינה, שהמדרגות יהיו בצורה הזאת,

שרון דינור:

הפוך כאילו,

ברכה כהן:

כן,

שרון דינור:

כן,

ברכה כהן:

אין לנו שום בעיה עם זה, אז בעצם אנחנו נוכל להמשיך לשנות. מה שכן, נגיד את העץ הזה, אנחנו לא באמת נוכל לשמר אותו,

דוד אביב:

מה המספר שלו? איזה עץ?

שרון דינור:

מה הסיפור שלו?

דוד אביב:

איפה להיכנס עם כלים מכאניים,

ברכה כהן:

לא יהיה מעבר,

דוד אביב:

למעבר מאחורנית. השני,

יוחנן וייצמן:

איזה עץ זה?

שרון דינור:

למה את השני אתה כן יכול לשמר ואת זה?

דוד אביב:

כי יש כבר זווית של הבניין,

ברכה כהן:

זה 100,

יוחנן וייצמן:

89,

ברכה כהן:

זה 99,

לורה ורטון:

זה 8 סליחה? לא, 150?

יוחנן וייצמן:

זה 189, זה כליל החורש, שקארין ביקשה לשמר. הבנו.

שרון דינור:

זה עץ מדהים, אני לא הבנתי למה אי-אפשר להיכנס לידו עם כלי, באגר, אין שום בעיה.

דוד אביב:

אי-אפשר להסתובב איתו, הבאגר הוא צריך 2.40, אני כבר הבאתי לשמה, אני ניסיתי כבר לעשות כל מיני תוכניות,

שרון דינור:

אתה מסתובב עם לפה, באזור הזה,

דוד אביב:

לא, אי-אפשר להסתובב, כדי להיכנס.

שרון דינור:

ישר, אחורנית,

דוד אביב:

אי-אפשר להיכנס ישר, אין לי 2.40, הוא רוצה 3 מטר, רחוק מהעצים,

שרון דינור:

אני לא הבנתי, מה, למה את זה אתם לא יכולים לשמור, ואת זה אתם כן יכולים לשמור, מה ההבדל? גם הוא קרוב,

דוד אביב:

לא, יש לי מקום שמה להיכנס,

שרון דינור:

יש לך מקום,

דוד אביב:

אני רק עובר,

שרון דינור:

אתה לא,

דוד אביב:

אני רק עובר,

שרון דינור:

אתה רק עובר,

ברכה כהן:

אתה יכול לבדוק, אם אתה יכול לשמר את זה ?

דוד אביב:

אני יכול לבדוק, אין לי בעיה,

ברכה כהן:

אוקי, אפשר לבדוק את זה מול אדיר, זה בדיקה פשוטה, זה לא יותר מידי בעיה,

שרון דינור:

אם אתם הייתם מציעים פה בינוי חדש,

דוד אביב:

לא, אין לנו,

שרון דינור:

(לא ברור) מסובך, אבל אתם לא מציעים פה בינוי חדש.

דוד אביב:

הם מול הנוף מהצד הזה, למה השארתי את העץ? למה בהתחלה היה לי ספק של העצים? כי בהתחלה,

שרון דינור:

כליל החורש, זה באמת עץ יפה שהוא תורם כל כך הרבה לשכונה.

דוד אביב:

הייתה קארין,

שרון דינור:

(לא ברור) כזה.

דוד אביב:

ביקשה שנשים את הממ"דים בחזית, איפה שהשביל.

שרון דינור:

נכון, אני מכיר היה לנו דיון,

דוד אביב:

את מכירה את זה, אז זהו, אז אחרי זה הדיירים לא הסכימו, אז אמרתי אין בעיה, אני, אז העצים יישארו לא מפריע לי.

שרון דינור:

מהמם.

דוד אביב:

אין מה לעשות,

ברכה כהן:

אז אנחנו מציעים את זה לשימור? דודו,

דוד אביב:

אפשר להציע להם, כן,

ברכה כהן:

כן, בסדר אוקי,

דוד אביב:

אם היא מאשרת לנו את המדרגות פה, אין לי בעיה,

יוחנן וייצמן:

שלושת העצים לשימור?

שרון דינור:

יש פה ארבעה, אבל אני לא יודעת אם הם עצים בוגרים,

יוחנן וייצמן:

שלושה היא התייחסה, יש לנו בהמלצה.

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

לכן אני אמרתי.

לורה ורטון:

יש גם האלה בצד,

דוד אביב:

אני לא נוגע שם מאחורנית,

יוחנן וייצמן:

איזה?

ברכה כהן:

האחורנית רובם כחולים, ואנחנו פשוט מוסיפים, נטיעות חדשות. אז אין פה יותר מידי מה לשמר,

דוד אביב:

שגם לא צריך נטיעות חדשות,

ברכה כהן:

אוקי,

דוד אביב:

למה צריך?

שרון דינור:

למה צריך?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

דוד אביב:

אין לי מקום, החלקה כל כך קטנה, שאני לא יודע איפה רוצים, אין, יש גדר בינינו לבין השכנים, שאם אני שם שמה עץ, העץ מת תוך יום אחד, אם יש שמה היום עץ שהדיירים הוציאו, אישור כריתה לפני, כמעט 7 חודשים, העץ כבר מת במקום, והתחיל לרדת לכיוון המעלית, ולכיוון השביל אחורה. איפה שיש את המדרגות האחוריות שמה, העץ הכחול. אני אומר דברים מה שיש בשטח, אני אוהב לעבוד אני לא, אני דווקא אוהב לשמור על העצים אני משתדל, אבל לא בכל מצב שאין אפשרות.

שרון דינור:

טוב, מה עוד חוץ מזה?

ברכה כהן:

טוב,

דוד אביב:

אין לנו,

ברכה כהן:

חוץ מהעצים אין לנו מה להגיד, הכול,

דוד אביב:

אפשר לבדוק 3 קומות?

יוחנן וייצמן:

בתמ"א/1 לא,

שרון דינור:

טוב,

דוד אביב:

אי-אפשר להרוס (לא ברור), תגיד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא אמרתי שאי-אפשר 3 קומות, אבל אתה,

לורה ורטון:

הוא צוחק הוא לא, אוקי,

ברכה כהן:

לא, היינו רוצים לקבל שתי קומות מלאות, אבל זה לא קשור אליכם, זה קשור למחלקת תכנון,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, קשור להוראות 10038,

שרון דינור:

להוראות של התמ"א,

ברכה כהן:

כן, כן, נכון,

עו"ד דני ליבמן:

זה תוכנית רחביה,

שרון דינור:

נכון,

דוד אביב:

רחביה מקשים עלינו יותר מידי,

יוחנן וייצמן:

כמה נותנים ברחביה באזור הזה?

ברכה כהן:

קומה וחצי,

דוד אביב:

קומה וחצי,

יוחנן וייצמן:

לא, כמה 9988 נותנת?

ברכה כהן:

לפי אחוזים?

דוד אביב:

עד 6 קומות מהקומה, מה – 00,

ברכה כהן:

נכון, כן, עד 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה תב"ע בסמכות מקומית,

ברכה כהן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

תבדקו את זה חוקי, אני לא,

דוד אביב:

אני אגיד שאתה אמרת לנו.

יוחנן וייצמן:

תבדוק את זה משפטית.

דוד אביב:

יש לנו 10,

יוחנן וייצמן:

לא, אני זה בתמליל, אין בעיות,

דוד אביב:

אני צוחק.

יוחנן וייצמן:

אבל זה מה שאתה יכול לקבל ב – 9988, תבקש,

עו"ד דני ליבמן:

עוד קומה שישית בנסיגה,

ברכה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז תבקש. הוא לא צריך אותה בסמכות מקומית, הוא יכול לקבל את זה ב – 9988,

ברכה כהן:

לא, בסדר, זה הויכוח בינינו לבין תכנון, זה מה שהתכוונתי,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר מה,

יוחנן וייצמן:

גם לא צריך תב"ע חדשה,

ברכה כהן:

קומה שישית בנסיגה, אבל לא, אבל אפי לא יסכים לנו יותר מקומה וחצי.

שרון דינור:

תראה מה אני אעשה, אני מורידה את הנושא הזה של אחד עץ, לכל 25 מטר שטח קרקע,

ברכה כהן:

אוקי, זה מעולה,

שרון דינור:

ומשאירה את הגמישות לזה, בסדר, השארתי את הפיתוח, אתם תעשו נסיעות, אבל לא, לא צריך להיות כאילו,

דוד אביב:

דווקא טוב לי שלא יראו, למה?

שרון דינור:

את כל השאר השארתי,

דוד אביב:

הבניין השני,

ברכה כהן:

כן, תודה רבה.

דוד אביב:

הולך להיהרס, אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתכתבי סעיף בדיוק איפה יהיה המדרגות, ש - , היות,

ברכה כהן:

(לא ברור) מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא הצלחתי לראות,

שרון דינור:

לצורך זה יוסט מעבר המדרגות כלפי חזית סמוכה,

יוחנן וייצמן:

מצוין,

שרון דינור:

ממול,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. בצמוד לבניין כאילו,

ברכה כהן:

תודה רבה.

דוד אביב:

תודה.

יוחנן וייצמן:

תכתבי שהוצג בוועדה, שלא יהיה, מאה אחוז, שלום. מה שמטריד אותי, ששוב יחזרו ואז, הם אומרים שזה בבקשה שלנו.

שרון דינור:

בסדר, אוקי, רגע, אני שומרת, ואז נפתח את הבא, הוא לוקח לו קצת זמן.

מורן בן זיו:

הם לא מגיעים לוועדה.

יוחנן וייצמן:

התיק הזה?

מורן בן זיו:

כן, אמרכלים.

שרון דינור:

רגע,

מורן בן זיו:

היא שלחה מצגת.

שרון דינור:

עכשיו 27?

מורו בן זיו:

כן, 26.

שרון דינור:

אמרכלים, הנה אוקי, רגע, אני גם רציתי, אנחנו מדברים עכשיו על ה - , התיק באמרכלים 2, זה תב"ע,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, דקה אני רוצה איזה משהו. כן. בוא הנה הדבר הראשי זה חייב להיות אחד (לא ברור) השני. כן, סליחה.

שרון דינור:

כן, כן, הכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אמרכלים 2, אנחנו מדברים על תב"ע בסמכות מחוזית שעמדה בתנאי סף, בעצם יש לנו פה שתי חלקות, אני אראה לכם ב – GIS את ה - , או לא ב – GIS, פתחתי, שתי חלקות צמודות, אתם רואים כאן בקו אפס, בנייה טורית, שבעצם הם מבקשים פה כמה דברים, הם מבקשים גם לייצר מבנה בן 5 קומות, וגם רעפים חלקי מוגבה, סך הכול גם שלוש חנויות, 6 יחידות. ו - , ללא איחוד וחלוקה, שזה מעניין האמת היא. טוב, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת הם בונים שני בניינים ביחד, בעצם שני חדרי מדרגות,

שרון דינור:

תיכף נראה רגע,

יוחנן וייצמן:

היה לנו פה תב"ע זהה.

שרון דינור :

זה נשמע לי, זה נשמע לי מוזר רגע שנייה, הנה כן, כן, אז יש לנו פה, את התכנון, אתם רואים שאת הקומות ההיסטוריות, המרתף לא, הם לא הורסים אותו, הם שומרים את החזית הצפונית, ביקשנו שישמרו אותה, זה,

יוחנן וייצמן :

החזית הצפונית היא לשימור בתב"ע היסטורית.

שרון דינור :

נכון, פשוט המשכנו עם הקו הזה, בעצם אנחנו רואים שיש לנו פה הערות, רק את הסטנדרט, אין פה איזה משהו שהוא מיוחד, אין פה משהו שהוא בחוסר הסכמה אני מניחה שבגלל זה הם גם לא הגיעו. השימור של החזית הצפונית, הקונסטרוקציה זה הסעיף הדיקוק הרגיל שאתם מכירים. המרפסות אנחנו רוצים אותם קצת בנסיגה מהקצוות, זהו.

יוחנן וייצמן :

אז סעיף קונסטרוקציה תוריד את המילה "נקודתי", נקודתי וככל ויידרש, זה אחד.

שרון דינור :

אוקי,

יוחנן וייצמן :

מרפסות אני נגד 40 ס"מ.

שרון דינור :

מה זה?

יוחנן וייצמן :

מרפסות אני באזור הזה נגד 40 ס"מ.

שרון דינור :

כמה ס"מ?

יוחנן וייצמן :

כלום,

שרון דינור :

כלום? אבל אנחנו בדרך כלל מבקשים את זה, אז למה דווקא פה לא?

יוחנן וייצמן:

אני חושב,

שרון דינור:

כאילו יש לנו המון,

יוחנן וייצמן:

שבפרט שבמרפסות מעל דרך, 40 ס"מ האלה הם נזק,

שרון דינור:

אבל משהו נסיגה מהקצה, בוא נעשה איזה משהו,

יוחנן וייצמן:

לשנות, צריך את הסנטימטרים האלה, זה אחד. ושניים אני אומר עוד דבר, והיה לי על זה שיחה קשה,

שרון דינור:

אני מורידה, אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

קשה עם אמי ארבל, ואני אגיד אותה,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

בתור הולך רגל, מרפסות מעל דרך, שהם בקו אחד, מלכי ישראל הולך,

שרון דינור:

זה טיול,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר לך באתי רטוב בגשם, אתה משתמש בזה.

שרון דינור:

זה טיעון שהוא קלשיאתי יותר מאשר נכון,

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

שרון דינור:

ופה, אני,

דוד היימן:

כן, אתה עובר בין המרפסות,

יוחנן וייצמן:

אתה עובר בין המרפסות, אתה חוטף איזה,

שרון דינור:

בגלל שהמרחק פה בין המרפסות לדרך הוא כל כך גדול, אין שום, הטיעון הזה לא תופס,

יוחנן וייצמן:

זה המרפסות הם לא למערב,

שרון דינור:

לכיוון אמרכלים,

יוחנן וייצמן:

לדרום,

שרון דינור:

וזה,

יוחנן וייצמן:

לכיוון האמרכלים, זה בסדר, אפשר זה אני מוכן לחיות איתו.

שרון דינור:

אוקי, זהו, אין פה איזה, אני אומרת לכם שזה מתואם, אז זה,

יוחנן וייצמן:

אז זה בסדר.

שרון דינור:

לא, אם אתה רואה משהו שזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אגיד, הם שלחו, לא, הם שלחו משהו בקשה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה היה וועדה מקומית ביקשנו להוריד את זה לפני,

שרון דינור:

זה כבר היה בוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא דנו.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לא דנו, כי אמרנו שזה השבוע לשימור, ויש עוד מספיק זמן.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

טוב, יופי, אז עברנו ל - . אוקי, הבא,

לורה ורטון:

(לא ברור).

שרון דינור:

זה אתם זוכרים שהורדנו פעם הקודמת מסדר היום משהו בדקה האחרונה, כי הסתבר שעבדנו על משהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

זה המלון?

שרון דינור:

המלון, עכשיו מה מעניין פה, כמה דברים מעניינים, רגע, אני רוצה לסגור את מה שלא רלוונטי. שחר, שחר, תראו, אנחנו באבו – תור, אני רוצה לפתוח, מדברים על תב"ע 1248970, א – תורי סמטה 3, בניין 14, אני רגע אפתח את זה, כי זה מאוד מעניין לדעתי לראות את ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה במזרח לקו העירוני, נכון?

שרון דינור:

הוא מאוד, מה הכוונה? סליחה,

יוחנן וייצמן:

זה לפני 67 זה היה בישראל?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

אתה מתקיל אותי פה, אני חושבת שלא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מזרח לקו זה מה שהתכוונתי,

שרון דינור:

זה לא אבו – תור היהודית,

עו"ד דני ליבמן:

לא, רחוב המפקד, אני חושב זה הגבול,

יוחנן וייצמן:

זה הגבול, כן, לא, הגבול מופיע גם פה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, ברור, אבל זה, אני מכיר את השכונה.

שרון דינור:

תראו, אנחנו נמצאים, זה העיר עיר העתיקה, רובע יהודי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו רואים, וזה, בצד השני של גיא בן הינום הבניין. עכשיו הוא באזור נצפות מאוד מאוד גבוה, רגיש, על הוואדי וכו', אתם רואים יש פה את הגשר המפורסם, ממש מעל,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

והם יש פה, יש פה,

יוחנן וייצמן:

שמוליד לשום מקום לשום מקום,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

לורה ורטון:

זה סתם מכער את כל ה - ,

שרון דינור:

אני כאילו אגיד, מה שנקרא דל"פ דעה לא פופולארית, הוא לא מפריע לי, הוא, בעיני לא מכוער, הוא עדין, הוא קטן.

יוחנן וייצמן:

הוא פשוט לא במקום הנכון,

שרון דינור:

הוא לא,

לורה ורטון:

אין המשך,

שרון דינור:

לשרת שם הולכי רגל,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זה עניין תיירותי כאילו ו - ,

יוחנן וייצמן:

לעשות אותו במקום הנכון.

שרון דינור:

איפה היית עושה אותו?

יוחנן וייצמן:

קצת יותר מערבי,

עו"ד דני ליבמן:

זה עניין תיירותי, ואת נגישות עוד לא פתרו לגמרי,

שרון דינור:

לא, הנגישות שמה זה,

לורה ורטון:

לא, וגם,

יוחנן וייצמן:

לא, גשר חבלים הוא תמיד נחמד, רק תעשה אותו במקום ש - ,

לורה ורטון:

איום ונורא,

יוחנן וייצמן:

אז באמת זיהינו את התחנה של קו אחד, קרוב יותר לגשר, אבל,

לורה ורטון:

בכל אופן כן, אז איפה זה?

יוחנן וייצמן:

הוא לא משרת את מישהו,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

חבל, אם היית עושה, אם היית עושה, אם היו עושים אותו בנקודה שאנשים היו נהנים ממנו, גם כן מעבר, זה היה אחרת.

לורה ורטון:

זה סתם, זה עוד איזה שטות של אלעד, אומר (לא ברור) יהיה עוד איזה משהו.

שרון דינור:

בקיצר לעניינו, יש פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

את השטח הזה שיש במרכז שלו,

עו"ד דני ליבמן:

זה עוד אחד (לא ברור) של אלעד.

שרון דינור:

הבניין ההיסטורי,

עו"ד דני ליבמן:

להנכיח אותנו בתוך העיניים של (לא ברור).

שרון דינור:

עכשיו הבניין ההיסטורי זה הוא בניין שחשבנו שמציעים אותו להריסה, בגלל זה גם הכותרת של מהות הבקשה, נשארה הריסת מבנה,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר לראות את זה.

שרון דינור:

אבל אתם רואים שבעצם הוא הולך לשמור על המבנה, ולעשות פה מלון, הייעוד המאושר הוא למגורים. המדיניות באבו – תור היא 4 קומות בכל חתך, והוא סך הכול עומד וזה, אבל, איפה היה לנו פה בעיה? הנה יש לנו את הבניין, יש פה את האגף האחורי בחלק האחורי. מבחינת הטופוגרפיה אתם רואים, יושב על איזה שהוא מדרון, בוא נגיד אם זה אגף האחורי, וגם מוסיף מעל הבניין קיים, ו - , בגלל שהוא יושב בתוך, מין חפירה כזאת, אנחנו לא מתייחסים לקומה הזאתי כקומה, כי היא מתחת לפני הקרקע,

לורה ורטון:

אבל בכל זאת זאת,

יוחנן וייצמן:

לא מפריע לנו,

שרון דינור:

מה? לא, זאתי לא מפריעה לנו,

יוחנן וייצמן:

כו,

שרון דינור:

היא מתחת לקרקע, אבל הוא לא בדיוק 4 קומות בכל חתך. כאן הוא 4 קומות בכל חתך, כאן יש לנו 1, 2, 3, 4, וזאתי,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לי?

שרון דינור:

יש מדיניות, זה הסיבה כאילו, אבל לא הערנו את זה, אני מספרת לכם, לא הערנו את זה. אבל מה שכן הפריע זה הנושא של האגף שהוא נמצא על עמודים, למעשה אתם רואים את השורה הזאתי של העמודים פה, זה העמודים, והבניין החדש הוא רוכב על זה, ו - , הוא יוצר מופע, אתם רואים החזית ההיסטורית היא בין עמודים, ואנחנו חשבנו שאת זה צריך לצמצם, ולהשאיר את האגף ו - , כאילו את הבנייה, אין בעיה שיהיה מעל, וכו', אבל לסגת מהאזור הזה. בעצם חוות דעת שלנו היא מתרכזת רק בנושא הזה, היא לא רק, הנושא הזה יש פה כמה דברים,

יוחנן וייצמן:

טכניים.

שרון דינור:

קטנים. סעיף 1, יש לבטל את מסת הבנייה החדשה המוצעת בקומה א' מערב בחזית המערבית, של בניין קיים, ויש לתאם מול מחלקת שימור, את העיצוב מחדש לפתחים בחזיתות המבנה. זהו, זה כאילו כל השאר זה טכני, סימונים והוראות.

מורן בן זיו:

זהו סיימת?

שרון דינור:

לא, אני, לא חשבתי על זה, הם פה בחוץ, הם רוצים להציג.

מורן בן זיו:

כו,

לורה ורטון:

אבל אז, את קוראת לזה,

יוחנן וייצמן:

הנושא בקיצור הבנייה היא זיזית מעל ה - ,

שרון דינור:

רק זה בתיאום של, בהמשך,

יוחנן וייצמן:

כמה שטח הם מרוויחים מזה?

שרון דינור:

לא כל כך הרבה, זה לא, עכשיו יש להם באמת (לא ברור), הרבה מעבר, המדיניות אחוזי הבנייה פה, היא 4 קומות 160.

אנה לדיו'אנסקי:

שלום.

יוחנן וייצמן:

4, 160,

שרון דינור:

ואין, טוב.

יוחנן וייצמן:

על המלון תמיד אנחנו היינו,

שרון דינור:

אם זה מצמצם,

יוחנן וייצמן:

נותנים בכל מקום בעיר היינו קצת,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

מרווחים,

שרון דינור:

לא בכל מקום.

אנה לדיז'אנסקי:

אנה לדיז'אנסקי.

שרון דינור:

רגע, הנה ה - , אני רק סליחה, אני רק אסגור את זה שזה יהיה, ונעשה. הנה, בבקשה.

אנה לדיז'אנסקי:

אדריכל לא יכל להגיד, אז אני מייצגת אותו היום.

שרון דינור:

מי זה האדריכל?

אנה לדיז'אנסקי:

איברהים, אני מסתבכת עם השם שלו, תסלחו לי,

שרון דינור:

לא, לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:

חאגי יחיא,

לורה ורטון:

איברהים חאגי יחיא, כן,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסדר, זה שם קל.

אנה לדיז'אנסקי:

גם עם השם שלי מסתבכים,

יוחנן וייצמן:

יותר,

אנה לדיו'אנסקי:

שבשבילו קל. אוקי, אז אנחנו באבו – תור, זה הבניין למעשה בתוך החלקה הגדולה, בית ערבי טיפוסי בית ליוואן, פה יש גם שלביות בנייה של הגג, שלמעשה בתחילתו הוא הבניין תוכן ללא הגג, וכשנוספה לו ה - , התוספת כאן בצד נוסף גם הגג. קצת כאילו להתרשם מהבניין הקיים, עם קמרונות כמובן, פה הבאתי במצגת את התוכנית המאושרת, שאותה הם משנים בעקבות שינוי ייעוד, שקודם זה היה למגורים ועכשיו הם משנים את זה למלונאות,

יוחנן וייצמן:

התוכנית המאושרת היא נקודתית, או רוחבית?

אנה לדיו'אנסקי:

נקודתית,

יוחנן וייצמן:

היא לא אזורית?

אנה לדיו'אנסקי:

לא, לא תוכנית אב, תוכנית נקודתית.

יוחנן וייצמן:

לא, שאלתי אם היא אזורית, אם רק על המבנה הזה, או על עוד?

אנה לדיו'אנסקי:

לא, לא, רק על זה,

יוחנן וייצמן:

רק על זה,

אנה לדיו'אנסקי:

רק על זה, נקודתית.

שרון דינור:

היא נתנה גג, נתנה 75.5% אחוזי בנייה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אנה לדיז'אנסקי:

זה עדיין אותה, פשוט אותה הבאתי גם לצורך לעלות את ה - , ההתייחסות למבנה לשימור, לעומת מה ש - , מתכננים היום. זאת התוכנית המוצעת, שלמעשה ההתייחסות לבניין כמובן היא יותר מוצלחת, ובגדול מה ש - , על מה שיש חילוקי דעות, זה רק על העניין,

יוחנן וייצמן:

בנייה זיזית,

אנה לדיז'אנסקי:

נכון, נכון, לכיוון הזה,

שרון דינור:

את יכולה להזכיר לנו כמה אחוזי בנייה את מגיעה כרגע? אני לא זוכרת,

אנה לדיז'אנסקי:

אני לזה לא נכנסתי,

שרון דינור:

אתם מגיעים ל - 242 אחוזי בנייה, רשמנו.

אנה לדיז'אנסקי:

אוקי,

שרון דינור:

אז אני נכנסתי לזה, כן, כי בכל מקרה ביקשו מכם צמצום בהתאם למדיניות, וזה, השאלה היא כאילו מבחינתנו איך הוא לצמצם כשיהיה חכם, זה התשובה. מדיניות הרי היא 160, 4 קומות, אתם היום בוא נגיד כבר 175, כי היה תב"ע קודמת, עדיין ה - 240% הוא הרבה יותר, הוא עוד מאה אחוז כאילו מעבר, פחות.

אנה לדיז'אנסקי:

הבנתי, אז הסיבה היא כפולה, נגיד ככה,

שרון דינור:

כן, כאילו זה פעמיים, קודם כל, קודם כל מבחינת הזיז, אנחנו חושבים, אנחנו חושבים שהוא פחות מוצלח, ו – ב', זה לא אזור של 240 אחוזי בנייה אתם לא באזור של העיר הרגילה, אתם בתוך אבו – תור, בתוך אגן העיר היסטורית שיש לכם מדיניות של 160, 4 קומות, אנחנו מקדמים פרויקטים על הבסיס הזה, גם וגם יש לכם קצת יותר, בגלל גם שאתם, בגלל שאתם מלונאות, וגם בגלל שתוכנית קודמת כבר נתנה,

אנה לדיז'אנסקי:

זהו, זה מה שבאתי להגיד ש – בגלל זה,

שרון דינור:

בסדר, בגלל 175, היא לא נתנה, זה לקחת מאה אחוז יותר מזה,

לורה ורטון:

כן.

אנה לדיז'אנסקי:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מה יש לנו גם זה איך אנחנו שומרים על אבו – תור, יש לנו כל הזמן, זה הרי לא המבנה הראשון, אני רוצה, נוטה להסכים איתך, ואני חושב כמדיניות, אנחנו צריכים לחשוב איך למלונאות אנחנו נותנים יותר זכויות, אבל פה שהנושא הוא כל כך נצפות,

לורה ורטון:

אני חושבת אבו – תור צריכים,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אני חושבת שלאבו – תור צריכים לשמור מה שלא, גם מלון צריך,

שרון דינור:

העניין הזה שנותנים למלונאות יותר, הוא לא גיוקר ש - , נותן מעבר, כאילו יש דברים שהם, ימין משה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הצלחנו להביא,

שרון דינור:

יש לך עכשיו ימין בימין משה,

יוחנן וייצמן:

זה כיף.

שרון דינור:

אתה תיתן שם עכשיו 5 קומות, לא, אז לראות יש כמה מקומות כאלה, שהם שמורות טבע, ועליהם אנחנו שומרים.

לורה ורטון:

גם אם אנחנו,

שרון דינור:

אם היית במרכז העיר, ההבדל בין 8 ו 10, הוא לא דרמטי, אבל פה בתוך אבו – תור, זה טיפה יותר רגיש,

לורה ורטון:

כל אחד גם עם 4,

יוחנן וייצמן:

הנושא הוא נצפות, הוא לא ה - ,

שרון דינור:

כן. טוב, תודה רבה. אפשר את העכבר רק. יהיה לי היום, סליחה.

אנה לדז'אנסקי:

עכבר על גלגלים.

שרון דינור:

הוא בסדר? הוא בחיים ה - 8989?

אנה לדז'אנסקי:

השבוע טוב לכולם.

שרון דינור:

ביי, איך? יש איזה משהו שצריך לתקן פה, או ש - ? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מנסה,

שרון דינור:

זה בסדר? אם אנחנו נעשה הפסקה ממש קטנה? אני חייבת,

יוחנן וייצמן:

כן,

מורן בן זיו:

כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ב - , אנחנו בכל מקרה בחור.

מורן בן זיו:

כן,

יוחנן וייצמן:

רצנו מהר מידי,

מורן בן זיו:

איך שאת יוצאת ממול.

שרון דינור:

משתדלת להביא לוועדה רק את הכי מתואמים.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב בהמשך למה שהרגע אמרה, שלחתי לי מייל,

מורן בן זיו:

כ,

יוחנן וייצמן:

לפני רגע, האזרח טוען ש - , הוא לא רוצה את זה,

מורן בן זיו:

שלחתי לך עוד מייל, ראית מה הוא כתב?

יוחנן וייצמן:

את המייל האחרון ששלחת לי לפני, אה שלחתי לי עוד מייל, שתי מיילים. הוא לא רוצה לתקן, הוא אומר, תביא לוועדה. זה בדיוק הסוגיה.

מורן בן זיו:

אז הוא רשם, כי יעבירו אליה הרמוניקה מעודכנת, והתייחסות למייל הזה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מסכים, אסתי קליין, מוכנה לשמר, האזרח לא מוכן לשמר.

מורן בן זיו:

אני ארשום לו.

יוחנן וייצמן:

גם בלי קשר להכול, הנטייה שלי שהאזור הזה, זה לא אזור לשימור,

מורן בן זיו:

כ,

יוחנן וייצמן:

שהוא מצידי להרוס את הבניין, ולבנות מחדש, (לא ברור).

שרון דינור:

כמה זמן יש לנו?

יוחנן וייצמן:

אז בואי נתחיל לעבור את על הרשימות שימור, בוא נלך לרחביה,

שרון דינור:

אולי קארין רוצה להציג? או ש - ,

יוחנן וייצמן:

אז בואי נקרא לה.

שרון דינור:

למרות שברוממה לקחנו רק את המקומות ש - , מעלפים, כאילו אתם יודעים מה, הכי הכי, וזיכרון משה גם כן, לא זיכרון משה, מה היה לנו? מזכרת משה. יש לנו את השוק גם.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי רוצה לעבוד על, מה שהכי יש לי חשק לאשר זה, זה את רחביה.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אין בעיה, נתחיל, אני רק רוצה לראות שיש לי את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך את האמת, לא אכפת לי שייתנו שמה עוד קומה ואני לא רוצה להגיד אפילו עוד שני קומות, לא אכפת לי מה שקורה שמה, ש- , התכסיות, אני עובר היום ברחביה, ואני חושב ש - , אני לא יודע, זה לא לתמליל, ש - 9988 הייתה טעות. רוב מה שקורה שמה במרחב הציבורי, זה כבר לא רחביה, וחבל. יש רחובות שעברו, רחובות שלא עברו עליהם, יכלנו לעשות את זה יותר.

שרון דינור:

טוב, אנחנו נמצאים בנתח השני של רחביה, מתוך שלושה חלקים, זאת אומרת אנחנו יש לנו את חלק אחד לעשות, המטרה של הבקשה, של בכלל ההשלמה היא משתי סיבות, אני לא רוצה להגיד שתיים, אולי יותר, קודם כל חשוב לי לתת את הרקע ש - , כשתוכנית 9988 קודמה ואושרה לא היה על השולחן, בטח לא במובהקות של היום את הנושא הזה של התחדשות עירונית, ותמ"א/38, ומה זה יעשה, זאת אומרת בחרנו כמו, אני הייתי כבר ב - , בעירייה, בחרנו את המבנים הכי הכי מונומנטאליים, מאוד מאוד יפים. ושמנו אותם ברשימת השימור, מתוך הבנה שמי שלא לשימור, הוא כזה זה יבוא, ננסה לראות את התוספת קומות ותוספת של זכויות, שנעשה לו הנחיות כאלה ש -

, קצת נסתדר איתו. מה שקורה בפועל, שכל מה שלא מסומן לשימור, מגיע אלינו להריסה, אוקי, אנחנו פוגשים את זה גם בתמ"א/2/38, וגם ב - , כל מיני התחדשויות עירוניות, וגם בתמ"א/1/38, שהיא בעצם ברגע שאתה יוצא עם ממ"דים ו - , תוספות וחיזוקים חיצוניים, אנחנו כבר מאבדים את ה - , בדיוק גם את הערכים של הבניין, וגם את הערכים של, הגינות המשותפות, והירק, והחניות אוכלות לנו את זה, בעיות אגב שהיו יכולות לקרות כנראה גם במימוש רגיל. אז המטרה שלנו היא לעשות איזה שהוא ויש נוסף על השכונה לראות איזה מבנים, אתם יודעים כל אחד כזה שמתחלף, הוא מתחלף במשהו ואני בטוחה שתעשו את הסיורים בשכונה, ולורה, אולי גם את מכירה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כשמתחלפים ה - DNA הוא בהכרח כבר לא אותו דבר, זהו, אנחנו עוברים כבר למשהו אחר. אנחנו רוצים לשמור על זה כמה שאפשר, אז זהו, הנה זה הפרויקטים, הפרויקט הוא ברמב"ן 41,

יוחנן וייצמן:

דקה לפני זה גם, אומר, ראיתי הרצאה של דני בנושא, לא זוכר איפה,

עו"ד דני ליבמן:

הרצאה של מי?

יוחנן וייצמן:

שלך.

שרון דינור:

שלך.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

גם כן כשאתה הסברת את זה די טוב את הנושא, את ה - , למה אנחנו צריכים את הרשימות, לא, סליחה כרגע בדיון,

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

קראתי את התמליל של ה - , סליחה, של הצוות ליקויים, הזמינו אותי, ועידו יום קודם אמר לי אל תבוא.

שרון דינור:

אוקי, חשבתי שאתה כתבת שלא תוכל להגיע,

יוחנן וייצמן:

לא, עידו אמר לי, אל תבוא, אני לא יודע למה הזמינו אותך.

שרון דינור:

האמת היא טוב שלא באת, כי היה שני נושאים שהיית צריך להתייחס אליהם, התייחסת במייל, הקראנו את זה.

יוחנן וייצמן:

התייחסתי במייל, כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר לכתוב במייל, ואל תבוא, אתה לא, בסדר, זה, אני חוקי הרי לא מבוקר. עכשיו ככה, הנושא, הערה אגב, בוא נלך כרגיל, כמו, בן אדם נורמאלי, בוא נתחיל מהכיוון ההפוך, בעצם הרשימת שימור לרחביה, בגדול כמעט לא עושה כלום, וזה אני מגזים, ואני אסביר, כי הרי ממילא כל תיק חייב לבוא לוועדת שימור, ב – 9988, נכון?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא?

שרון דינור:

כל היתר לבוא למחלקה לשימור, גם בבניין חדש, כל היתר,

יוחנן וייצמן:

מה צריך?

שרון דינור:

אפילו אם זה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לוועדת שימור מגיעה מה שאנחנו קבענו שמגיע לוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, 9988 נותנת הנחיות מה מגיע לוועדה,

שרון דינור:

אז,

יוחנן וייצמן:

ומה שמגיע בהיתר, אני רוצה (לא ברור), שום דבר,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה לא עסק שלך, כמובן,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

מי שיושב בתיק מידע, ואם מישהו יעשה, לעירייה,

שרון דינור:

על מה?

יוחנן וייצמן:

בבעיה. מה שמגיע למחלקה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ולא נמצא בתקנות, אני לא יודע איך זה מגיע (לא ברור).

שרון דינור:

זה גם לא כתוב בהוראות של 9988,

יוחנן וייצמן:

יופי, מה שכתוב,

שרון דינור:

זה חייב להגיע,

יוחנן וייצמן:

לא, כתוב, שצריך,

שרון דינור:

אז הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אם כתוב בהוראות מצוין, כל מה שתב"עית חייב להגיע למחלקה, זה הכי טוב בעולם. אז דבר ראשון הוא כבר בעצם, בעצם באיזה מקום הוא, לא ברשימת שימור לפי התוספת הרביעית, אבל הוא,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אפילו שהוא עוד יכול להיות שהוא מוגן יותר.

שרון דינור:

אני לא, מה?

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, העובדה שתביע קבעה שמחייבת התייחסות שימור, זה,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה אחד. שניים, יש באמת את הנושא של ברגע שהתמ"א תמות, וזה הולך לקרות עוד כמה חודשים, אז חוק שקד,

שרון דינור:

אנחנו, מבקשת, אולי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו חייבים להבין מה הולך לקרות, ומתי, זה קורה, זה בוודאות,

יוחנן וייצמן:

זה קורה, זה רק (לא ברור) מהכנסת,

שרון דינור:

אבל למה זה, מה זה?

לורה ורטון:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

על ה – עד מתי בתוקף ה - ,

שרון דינור:

אנחנו כאילו נורא פסימיים, אני לא יודעת מתי זה,

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אני גם שאלתי את אמי, וגם את יואל שבת.

עו"ד דני ליבמן:

אני שאלתי את אמי,

שרון דינור:

מתכוננים לזה? אני לא יודעת,

עו"ד דני ליבמן:

אני שלחתי מייל,

יוחנן וייצמן:

הדבר הולך לקרות,

עו"ד דני ליבמן:

ב – 26,

יוחנן וייצמן:

הקידום היתר ביחד עם תב"ע בד בבד הולך לקרות מחר,

עו"ד דני ליבמן:

ב – 26.

יוחנן וייצמן:

מחר זה, באמצע, ב – 3.26, היום בסך הכול ה – 6,

שרון דינור:

האמת היא שזה מאוד דומה לתמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

זה מאוד דומה לעיריית ירושלים, החוק שבעבר בכנסת, מאוד, החוק שקד מאוד דומה לעירייה,

שרון דינור:

של נקודתית כאילו,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

של נקודתית כאילו, תוכנית, כמו שתוכנית נקודתית לזה הכוונה שלך?

עו"ד דני ליבמן:

הנה בוא, אני,

יוחנן וייצמן:

לא, אתה יכול לפתוח תיק היתר ביום שאושר לך התוכנית, של התמ"א להפקדה. הוועדה המקומית מאשרת תוכנית לפי בסמכותה, באותו רגע אפשר כבר לפתוח תיק היתר, אתה כמובן לוקח את הסיכונים, של התנגדויות, התוכנית לא תשונה משהו, אבל, זה, זה סעיף אחד. עכשיו הדברים שבאמת כל מה שלא יהיה ברשימת שימור חוקי לא יהיה מוגן, זאת אומרת יוכל, יוכלו לעשות עליו תמ"א/38, וזה, בלי אישור מ - ,

עו"ד דני ליבמן:

הנה.

יוחנן וייצמן:

מניעה, זה הממ"דים,

עו"ד דני ליבמן:

אני רק מתקן אותך, אמי ארבל כתב לי, ש - , התוכנית שלנו של העירייה זה עד מאי 2026,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

מאי,

שרון דינור:

אז יש לנו שנה.

יוחנן וייצמן:

בדיוק.

עו"ד דני ליבמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

ומי שירצה עוד לבוא במסלול של התמ"א הוא רק יצטרך לפתוח תיק, אבל תיק ברישוי, הבעיה שבעירייה לא נותנים לפתוח תיק ברישוי, אבל, אבל שוב, אני עדיין חושב שתוכנית שקד טובה יותר, מהתמ"א.

שרון דינור:

באיזה מובן?

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, אנחנו מקבלים צורכי ציבור, 10%, 15%, דבר שני, היטל השבחה,

עו"ד דני ליבמן:

אני אעביר לכם את ההחלטה של המועצה הארצית, הוא שלח לי את זה, אני מעביר לך.

יוחנן וייצמן:

התוספת השלישית מאפשרת לנו לפטור מהיטל השבחה, לטעמי רוב השכונות היקרות לא צריכים להיות פראירים, ולא לפטור, די,

לורה ורטון:

אני לגמרי מסכימה, שלא לפטור.

שרון דינור:

בוא נגיד שהמחוקק לא חשב על זה, יש לנו זה.

יוחנן וייצמן:

לא, המחוקק לא חשב על ירושלים, או על מרכז תל - אביב, הוא חשב על בית שאן,

שרון דינור:

גם על בית שאן כנראה הוא לא חשב לדעתי.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

שרון דינור:

זה לא עובד שמה התמ"א, זה לא שזה להיט,

יוחנן וייצמן:

זה לא עובד, כי זה לא כלכלי.

לורה ורטון:

לא, זה שזה,

יוחנן וייצמן:

מגיעה, אנחנו מחכים, אז בוא נתחיל,

שרון דינור:

אוקי, אז אנחנו נמצאים עכשיו הראשון הוא בבנין, כל הבניינים, כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רוב הבניינים שתראו פה הם היסטוריים, ויש להם את הבסיס הזה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

חלקם פשוט איכות אדריכלית, אז הראשון הוא רמב"ן 41, פינת אוסישקין, זה בניין מגורים, בסגנון הבינלאומי באבן, מתקופת המנדט הבריטית. אנחנו רואים את ה - ,

לורה ורטון:

רגע, איזה מספר אנחנו? לא,

שרון דינור:

אנחנו ברמב"ן, מה? איזה מספר בסדר היום?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

מה את מחפשת? הרשימה של רחביה, היא נמצאת בעמודים 24, 25, 26,

לורה ורטון:

אוקי, בסדר, הבנתי.

שרון דינור:

אני ממשיכה, אני מחכה לויצמן.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

שרון דינור:

אוקי, אז הבניין הראשון שאנחנו מסתכלים עליו, הוא בניין ש - , אתה איתנו? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רמב"ן 41, זה בניין שהוא בסגנון הבינלאומי, באבן, פרטי, רחביה טיפוסית. הבניין השני הוא בניין בטייח שהוא גם מעניין, מתקופת המנדט הבריטי, ברמב"ן 43, סגנון הבינלאומי. בניין שלישי, רמב"ן 45 סגנון הבינלאומי, תקופה מנדטורית, כעיקרון סגרו פה את ה - , המרפסות, אבל הם היו בעבר פתוחות. יש לו גם כמה סוגים של עיבודים של אבן, גם את העיבוד העדין בחזית, גם את העיבוד הטובה מאחור. זה רמב"ן 55 מאוד מזכיר, אם אתם זוכרים שהיה לנו, משנה שעברה, בוועדה האחרונה בניין מאוד יפה מטייח ש - , מישו היה נראה פח פחים, מישו עשה לו שיקום נורא יפה עם תוספות, דב גליא, אתם זוכרים שצינו אותו, בדיוק, אותו סיור. רמב"ן 57,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב יש לך מדיניות, אני יודע שאפשר לעשות את זה מדיניות לגבי כל המבנה טייח בעיר,

שרון דינור:

אני יש לי מדיניות, בניין הוא היסטורי, נבנה בטייח, בצורה שמשרת את האדריכלות, אנחנו שומרים את זה, אוקי, כאילו יש,

יוחנן וייצמן:

אז מבקשים שהתוספת יהיה בטייח:

שרון דינור:

יש מה קורה שבעצם עשו טייח בגלל ש – , לא היה כסף, או משהו, וזה סתם,

יוחנן וייצמן:

באותו תקופה כן,

שרון דינור:

שזה, כשזה משהו משנות ה – 60, וטייח וזה לא, אין לו, אין לו את הסיבה האדריכלית,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כאן בנו בטייח, כי האדריכלים עבדו בתל - אביב ופה במקביל של סגנון הבינלאומי, והביאו את הבנייה בטייח,

יוחנן וייצמן:

וגם חשבו שזה יפה יותר,

שרון דינור:

כן, אז זה ה - , זה הסיבה שאנחנו שומרים את זה. רמב"ן 57, אתם רואים שהוא בניין טיפוס, לרחביה, אנחנו מבקשים לשמור עליו. אוקי, זה בניין שהוא בתקופה ישראלית, הוא מאוד מאוד יפה, אוקי, יש לו שפה, יש לו איכות, יש לו מרפסות מאוד יפות, יש לו את האבן, אנחנו מבקשים לשמור עליו, אין הרבה כאלה ברשימה, אבל יש עוד כמה כאלה.

עו"ד דני ליבמן:

על החזית פה כתבת,

שרון דינור:

מה זה?

עו"ד דני ליבמן:

פה זה החזית.

שרון דינור:

החזית היא כבר לשימור, מכוח 9988,

יוחנן וייצמן:

החזית של המבנה היא לשימור, ב – 9988:

שרון דינור:

יש חזית, 9988, יש,

יוחנן וייצמן:

יש כאלה שהם חזיתות לשימור,

שרון דינור:

רחובות שלמים שהם חזית רחוב לשימור, שבהם יש מקומות שבאמת, יש לי עכשיו פרויקט בעזה, אני לא זוכרת 40 ומשהו, ברור שזה שטות במיץ עגבניות, אבן שחורה (לא ברור) והוא לא יפה, והוא לא היסטורי והוא לא כלום,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא תב"עי,

שרון דינור:

כשאנחנו מתעלמים, כאילו ברור לנו שהשכל הישר לא מסתדר עם ההוראה, ואנחנו לא רוצים ש - , רצינו להבהיר שהבניין הזה, הוא לא אותו, אותו קטגורי איזה בניין, שהוא באמת יש לו איכויות אדריכליות שאופייניות לרחביה, שמתבטאות גם, אני לא יודעת אם לקרוא לזה משרבייה, זה לא משרבייה, אבל הפרטים האלה שהם עושים צל בפרטיות, בין המבנים מאוד מאוד יפים. בן מימון 58, זה בניין, בניין שהוא כן היסטורי, ונוספו לו במהלך השנים תוספות, אבל הוא סך הכול הבסיס שלו הוא היסטורי ויפה. זה בן מימון 52, היה פה אצלנו בוועדה, אם אתם זוכרים לפני די הרבה זמן, לא התקדם לדעתי, אני לא יודעת מה קורה עם זה. אבל זה בניין שהוא היסטורי, זה תוספת מאוחרת ה - ,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

רואים,

שרון דינור:

הדבר הזה,

לורה ורטון:

רואים.

שרון דינור:

הבניין מאוד מאוד יפה, מה זה מאוד מאוד יפה? הוא לא בליגה, בליגה א', אבל הוא לגמרי בליגה ב', יש לו את העיבוד הגס הזה שכבר אין, ברגע שמורידים כזה דבר, אין את זה, וזה רחביה, כאילו הדבר הזה, יש לו גם חדר מדרגות יפה, אותו דבר בן מימון 50, הוא שמור ממש כאילו, הוא שמור כמו ש - , כמעט כמו שהוא נולד. זה הבניין איפה של פיצה פלורה, זה בניין שהוא בניין מודרני, אבן נסורה, מה שאסור היום לבנות באבן נסורה, אבל בזמנו, היו כמה יוצאי דופן, ועשו איתם עבודה יפה. יש פה גם את השם של ה - , של הבית, בית (לא ברור). וגם את ה - , חלון תרמומטר, וכעיקרון אנחנו חושבים שאפשר לשמור עליו ולהוסיף עליו. הבניין לידו, זה באמת אדריכלים סלמה ארד שעשתה פה סקר או משהו, גם יש לו את הסיפור את המרפסות המיוחדות בבנייה נסורה, והחלון תרמומטר, זה אדריכלות טובה, באבן נסורה. גם האדריכל, אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

ממתי הבניין הזה?

שרון דינור:

אני אומרת הוא משנות ה - 50, 60 כזה. תקופה ישראלית, זה בניין מאוד מאוד יפה, מאוד שמור, לא סגרו פה מרפסות, לא עשו זה, ו - , האדריכל שעשה אותו אלכסנדר פרידמן, הוא (לא ברור) של תכנון ש - , בירושלים הוא עשה את כל קינג ג'ורג' בערך הוא ואדריכל מאיר רובין, המון מבנים, והם עברו גם אבולוציה בתוך התכנון שלהם מבנייה מסוגן מסוים, לתוך התקופה הישראלית, זה מאוד מעניין לראות את זה, עוד בניין אבן היסטורי זה אלפסי 12, הזווית לא כל כך טובה פה, זה נורא מצחיק אותי, כי תמונות של קארין כאילו, או מטושטשות, או מוסתרות, והיא הלכה פשוט צילמה אחד אחד,

יוחנן וייצמן:

היא עשתה עבודה יפה.

שרון דינור:

זה אבל הוא בניין טיפוסי ושמור. בניין של אלפסי 28, זה בניין ש - , אנחנו קוראים למרפסות האלה, הוא גם נמצא עכשיו אצלנו לקראת תיאום תכנון ראשוני כזה, אנחנו קוראים למרפסות האלה, מרפסות חיוך שהם יש להם מרפסת ארוכה באמצע יש כניסה כזאת של החיוך כאילו, החלק החסר

עם, מעקה של רשת, בדרך כלל הרשת תשתי והערך המנדטורי, זה גם תוספת. זה בניין באלפסי 20, גם בניין היסטורי, יש לו את ה - , כאן רואים את המרפסת העגולה.

לורה ורטון:

את המרפסת,

שרון דינור:

דווקא החזית פה היא לא היסטורית כמו שאתם רואים, וגם לא האבן הזה, אבל הבניין עצמו כן. בניין ב - , רשב"א 17, כל כך יפה, גם העמידה שלו בתוך הצמחייה, והריצוף אבן, והבניית אבן היפה עם המרפסות המסודרות,

יוחנן וייצמן:

הוא חדש או ישן?

שרון דינור:

הוא ישן, הוא היסטורי, היסטורי. רשב"א 15 גם בניין בסגנון הבינלאומי, מתקופת המנדט הבריטי, עם חלונות סרה כאן ברחביה. מגנס 4, בניין משותף בסגנון הבינלאומי, תקופת,

לורה ורטון:

מה קרה?

יוחנן וייצמן:

זה נהיה חושך,

שרון דינור:

יש לכם אבל מסך אחד שאתם,

לורה ורטון:

רגע, איפה זה מגנס?

שרון דינור:

מגנס זה, איך אני אסביר, בין רשב"א בחלק האחורי, אם את לוקחת רשב"א, זה כאילו מקביל ל - , עושה איזה סיבוב שמה מאחור, אני יכולה להראות לכם,

עו"ד דני ליבמן:

הנה כאן זה כיכר מגנס,

שרון דינור:

הנה, כן,

לורה ורטון:

מטודלה, אוקי.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב 9988 דורשת וועדה לכל דבר,

שרון דינור:

באמת? אתה בטוח?

עו"ד דני ליבמן:

אז בעצם לא, בעצם, מה שהיא מתכוונת לזה.

לורה ורטון:

זה זה?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

על כל אחד, על כל היסטורי?

עו"ד דני ליבמן:

זה רחוב מגנס,

יוחנן וייצמן:

לא, בכל,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

כל מה שכאן.

שרון דינור:

עוד, וזה בניין שהוא בניין מטיח, היא מגנס 3, יש לנו כמה כאלה אגב שמה, כשהם עוברים שיקום הם, הם נראים מאוד מאוד יפה, אז גם אותו, הוא גם בניין היסטורי, הזווית הזאת לא מחמיאה לבניין יפה,

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

בניין באלפסי 35, היסטורי, אתם רואים את העבודה של האבן, הוא נקי, מסודר, רחביה, בקיצור רחביה קלאסי. אותו דבר אלפסי 33, גם המרפסות הם טיפוסיות, רואים קצת בזווית פה, כניסה, האבן. הלאה, איפה היינו? רגע, הנה, חזרנו למטודלה,

עו"ד דני ליבמן:

מטודלה,

שרון דינור:

או הגענו למטודלה, בניינים שהם, מאבן ועיבוד גס היסטוריים, עם מרפסות רשת, שתוספות את הפינה שלהם, מאוד אופייני. זה ממש בניין יפה, גם כן מתקופת המנדט הבריטי, אלפסי 27, פה אתם רואים את המרפסות שהם פעם אחת בבליטה, פעם אחת מרפסת פנימית עם עמוד כזה. בתוך הצמחייה המדהימה הזאת של רחביה, כן, אי-אפשר לנתק בין הסביבה, הקונטקסט הסביבתי שלו. גם בניין ש - , סגרו אותו לא יפה,

לורה ורטון:

כן, חבל.

שרון דינור:

אבל בניין החזיתות שלו יפות מאוד. זה קלאסי, אפודי, 3, אבל זה מאוד,

יוחנן וייצמן:

מה אישרנו פה?

שרון דינור:

אישרנו פה תוספת, אפילו אישרנו פירוק והרכבה קטן בחזית, אישרנו פה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בסדר, היה בוועדה מקומית בהתנגדויות.

שרון דינור:

של אותו, אותו יזם.

יוחנן וייצמן:

זה אותו אחד?

שרון דינור:

אני חושבת שכן. אנחנו רואים פה שבחזית הקדמית, היו עושים טלטיש, כי זה היה מדהים.

לורה ורטון:

מה זה טלטיש?

שרון דינור:

טלטיש זה העיבוד הדק של האבן, והעיבוד הגס נשמר לצדדים, כי הוא היה כאילו יותר גס, עשו כזה משהו, כאילו היפה יותר, והעדין יותר לחזית וה - , הגס הוא בחלק האחר.

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

זה עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

הוא חדש.

שרון דינור:

התקופה של, חדשה, אתה צודק, אבל זה בדיוק, בדיוק הרחביה הטיפוסית הזאתי, בנייה מאוד מאוד יפה, עם מרפסות, זה מאוד מאפיין את רחביה, ראיתי, יש את זה ברחביה, וקצת בטלביה, קרן היסוד, זה האזורים שבהם זה נפוץ הדבר הזה. ממש כשאני אומרת סגנון תקופה ישראלית, זה לא משנות ה - 80, שנות ה - 50,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

גג 60. בניין היסטורי, הסגנון הבינלאומי, גם כן, חוץ מהסגירת מרפסת הזאתי הוא נשאר במתכונת המקורית שלו עוד פעם שימו לב טובזה, טלטיש, זה כאילו השפה הייחודית שלו.

עו"ד דני ליבמן:

אלפסי 11,

שרון דינור:

אותו דבר גם פה ברדק 8, עם ה - , רדק 8 טלטיש, וטובזה. החלונות נשארו פה, התריסים נשארו פה, זה אני כן רוצה לציין פה, ש - , זה בניין שהוא בקונפליקט שהוא נמצא כרגע על השולחן, הם פתחו תיק של תמ"א/38, לא הגיעו למחלקה לשימור בכלל עד שהיה להם, וזה אחת הסיבות של הרשימת שימור בעיני היא חשובה. הם אמרו הבניין הוא לא לשימור, אנחנו לא מגיעים למחלקה לשימור, למרות כל ההערות שיש ב - 9988,

יוחנן וייצמן:

אבל זה 10038, מה?

שרון דינור:

הגיעו בסוף, משהו רק תאשרי לנו, אני נורא רציתי לאשר להם, כי באמת רציתי לאשר להם, אבל אמרו, משהו בלחץ שלהם, גרם לי, להגיד - רגע, שנייה, אני, הלכתי לשמה, אי-אפשר לתאר את הבניין הזה, כמה שהוא יפה. אתם רואים בקצה פה יש פה, זה לא אני, זה לא אני. יש פה עמודים,

עו"ד דני ליבמן:

הנה פה,

שרון דינור:

הנה עמודים שהם הכניסה, של חלון תרמומטר, אני אראה לכם אם אתם תרצו, הוא יגיע פה לשולחן, אני רק מספרת לכם, עמודים כמו עמודים לבנים שמלא, ומחזיקים את כל הפיר של המדרגות עם, חלון תרמומטר צבעוני, כל החדר מדרגות, חוץ מריצופים, מדרגות אבן, מעקה טיפוס, נורא נורא יפה, עכשיו בניין, כולם שם סטודנטים בשכירות כאלו, ו - , או לא סטודנטים, לא יודעת, משפחות צעירות וכאלה, הריצופים של המבנה, והמסגרות, והנגרות, הם נשארו, כמו, כמו ביום הראשון נולד, שזה די מדהים, הוא מאוד יפה בעיני, ויש לו מכל הכיוונים שלו, יש לו ברושים, ש - , בכל המתחם. עכשיו הם הציעו הריסה מוחלטת שלו, מוחלטת, למרות שאני שלחתי את זה להתייעצות עם קולגות מחוץ ל - , לירושלים, תל - אביב וחיפה, ראשי מחלקות שם, שלחתי להם את התמונות, ושאלתי אותם אנונימית, אתם חושבים שזה ראוי לשימור או לא? לא אמרתי

להם, זה רק, מה אתם אומרים? שימור או כיעור? כאילו זה היה סתם בדיחה כזאת, לשימור או לא לשימור. אמרו לי - ברור שזה מובהק לשימירה. עכשיו הם הציעו פה בגלל שהיה לחץ וזה, הם הציעו לשימור את החזית הזאתי, אבל את כל השאר הם, הם הורסים וזה מה שמהנדס העיר אישר להם, אבל הוא אמר לי, שאני אכתוב בחוות דעת שלי, את האמת שלי, אולי הוא יעלה פה לוועדה, ויסביר לכם למה נורא חשוב להרוס את זה, הם עושים, עושים את ההריסה בגלל שהם רוצים חניון תת-קרקעי מאוד גדול לכולם, והם כמובן גם, חלק גדול מאוד מאוד מהעצים הוא לא יכול להישמר במקרה הזה. זהו, אז אני מספרת לכם את זה ש - ,

לורה ורטון:

התראה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להגיד שהשימור עצים יותר חשוב לי שמה,

שרון דינור:

טובה, הנה, זה בניין שאני לא צריכה להכביר המילים, בסגנון בינלאומי,

לורה ורטון:

כן, יפה.

שרון דינור:

העיגולים וזה, יש לו תוספת, לא הכי יפה, אבל בסדר, לכן מבקשים לא נרצה להרוס אותו. גם הבניין הזה הוא, האבן שלו התלכלכה ואתם רואים את המרפסת העגולה היפה הזאתי שמלווה אותו, בניין מאוד טיפוסי, גם זה, מאוד יפה עם הטלטיש, והמרפסת ר', עם ה - ,

משה גורא:

זה נראה שהמרפסות הן חדשות בכלל,

שרון דינור:

מה זה?

משה גורא:

המרפסות הפינתיות הן חדשות, ב - ,

שרון דינור:

הן לא חדשות, זה גם מאוד מאוד מאפיין את ה - , אולי המעקה חדש, כי המעקה הוא,

משה גורא:

אבל הצבע של האבנים,

לורה ורטון:

הצבע נראה ש - ,

שרון דינור:

נכון, נכון, אני לא יודעת להסביר למה הצבע שלו, אולי הוא היה באבן אחרת, וזה העשה את ההבדל, אבל משהו שכן מאוד מאפיין את הבינוי שלהם, מרפסות בתקופת המנדט, זה הדבר הזה, זה רואים את זה גם בחיפה, גם בתל - אביב, כאילו שזה לא נשאר, המרפסת לא נשארת אחידה, אלא יש לה ממתי שהוא איזה שהוא שקט כזה, חלון תרמומטר, יש לנו כמה, וחלק ממנו גם בטייח שזה גם מעניין. טוב, זה מטודלה 17, בניין מגורים משותף בסגנון הבינלאומי, בתקופת המנדט, כאן עשו דווקא טובזה לכל הכיוונים, גם לחזית הקדמית, בניין בבן לברט, בסגנון הבינלאומי, עם מרפסות מסודרות יפות, ר' פה, כאן זה המרפסות המסודרות. רגע, הלאה. התיבונים 10, פינת סרוק, בניין מאוד יפה, גם בניין היסטורי גם כניסה יציאה, עם הדלת המקורית, יש בניינים שאני מגיעה, הגעתי לאיזה בניין בסקרים האלה שעשינו, ורשב"א אתם לא מאמינים, האינטרקום הראשון בעיר, מתוך (לא ברור) מהעץ זה, זה בתוך הדירות עוד יש את הקופסאות של זה, זה כן, ד"ש מהעבר כזה. תיבונים 8, בניין מגורים משותף, בסגנון ה - , סגנון בנייה מודרני, הוא לא בניין היסטורי, אבל הוא בניין שמאוד קרוב לתקופה ההיסטורית, ומאוד מסודר, תראו את המרפסות פה, אתם רואים שזה הם כאלה, כאילו, לא, לא ליד, הכוונה שלי שממש, זיז כזה, כאילו שמאתגר את התפיסה ה - , המקורית של המרפסת שהיא צמודה במקביל לבניין.

יוחנן וייצמן:

מה העומק שלהם?

שרון דינור:

לפחות 2 מטר, אני חושבת ש - 2 מטר, זה 2, 2.5. התיבונים 4, בניין מגורים משותף, עושים לנו בנייה מודרני באבן, זה בניין היסטורי, ובניין היסטורי נוסף בבן סרוק 4, גם המפגש עם הרחוב פה, והדלת הזאתי שהיא דלת מקורית, שהיא מחולקת תמיד,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

היא הרבה פעמים מחולקת לשני חלקים הצר והרחב יותר, זה כן, פרטים מאוד, זה עולם של פרטים.
זה בניין שהוא מהתקופה הישראלית,

לורה ורטון:

(לא ברור) לא יפה.

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

סגרו את המרפסת,

שרון דינור:

הם סגרו את המרפסת לא יפה, למה? תעשה כבר סגירה תעשה אותה כבר יפה, לא יודעת להסביר
למה לא זה. הוא פשוט, הוא פשוט נאה, אבל הוא, אני לא, היה פה התלבטות אם להכניס אותו
לרשימה, הוא מסודר, האבן שלו,

לורה ורטון:

האבן שמה,

שרון דינור:

העבודת אבן הזאתי, עבודה שאי-אפשר לשחזר אותה, והיא באמת מאוד מאוד אופיינית ל - ,
לרחביה. זה הסיבה שהוא נכנס. ואחרון חביב, זה בניין משוגע, של טייל, בן לברט 9, שיש לו, יש לו
כניסה מהכיוון הזה, יש לו עוד כניסה לדעתי מהצד השני, יש לו את המרפסות הארוכות, בוא נגיד
שאם משהו רוצה לעשות עליו תמ"א/38, יהיה פה אתגר של איך מוסיפים עליו, בגלל שהוא
גיאומטרית מורכב, זהו. סיימנו. סיימנו עם הרשימות.

לורה ורטון:

איזה יופי.

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו מאשרים את זה לפי התוספת הרביעית, סעיף 12, נכון? דני,

עו"ד דני ליבמן:

התוספת הרביעית של החוק.

יוחנן וייצמן:

זה נכנס לרשימת שימור,

לורה ורטון:

מצוין,

שרון דינור:

אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

רק לפרוטוקול ולא להחלטה, אז ש - , אני רוצה רק שיהיה ברור לכולנו, ההחלטה כעת לא מונעת תמ"א/38, לא מונעת ממ"דים, לא מונעת מרפסות, ואפילו יכול להיות שגם לא מונעת הריסה.

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

מירכאות כמובן,

שרון דינור:

נכון.

יוחנן וייצמן:

כמובן שהכנסנו את זה למשבצת גבוהה. כל בניין יבוא נדון לגופו, ושוב, אני אגיד את זה בפעם המאה ואחד, כי צריך באמת, היינו אמורים הרגע לתת את ההחלטה לכל בניין, כך החוק מחייב אותנו, רק, וכנראה,

עו"ד דני ליבמן:

מפורטת יותר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שמי שניסח את זה בפעם ה - , שוב ה - 102, מי שניסח את החוק חשב על גבעתיים, או על נס ציונה לא על ירושלים, שיש לנו פה,

שרון דינור:

מי שניסח את החוק,

יוחנן וייצמן:

אלפים בתים.

שרון דינור:

אני חייבת להגיד שבתפקידי בתמ"א/38 כתבתי לו 7000 פעם, כל מיני דברים שלמה ירושלים צריכה החרגות, לכל מיני נושאים שקשורים בעיר ההיסטורית, ואמרו לי ש - , אם את רוצה אז תעשי תוכנית בסעיף 23,

יוחנן וייצמן:

זה סעיף,

שרון דינור:

אבל יש לנו תוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

טוב, היא לא תקפה, כי היא אחרי התאריך, בקיצור לא היא בא להם, זה, אם הם היו רוצים שתוכנית אחרת תחול על ירושלים, והם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו גם היום לפי סעיף 70, יכולים לעשות תוכנית כללית, או לפי זה, (לא ברור) התחדשות עירונית, זאת אומרת יש פה, יש לנו מספיק מקומות שהוועדה המקומית יכולה להגיש תוכנית טובה ו - , כללית לעיר.

עו"ד דני ליבמן:

בהמשך לדברים, שרון אני, שיש עוד חלק של רחביה שאתם, תעשו גם כן סקר ותביאו?

שרון דינור:

יש חלק אחרון שאנחנו נעשה, שהוא יהיה מעזה על לטלביה בעצם,

עו"ד דני ליבמן:

זה בתחום 9988?

שרון דינור:

9988,

עו"ד דני ליבמן:

אז אחרי שתסיימו גם את החלק השלישי הזה, אז מה שצריך לעשות, זה להכין תוכנית מתאר, תיקון ל- 9988, להוסיף את זה לרשימת השימור של התוכנית, ושם באמת לפרט,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כל בניין, בניין עם תוספות,

יוחנן וייצמן:

אבל הם לא יצליחו,

שרון דינור:

השאלה, שאלה טכנית, אם אני עושה תוכנית, אבל תוכנית, לא,

עו"ד דני ליבמן:

זה צריך אישור וועדה מחוזית,

שרון דינור:

לא, אבל התוכנית אתה אומר, היא צריכה לתת את ההנחיות לגבי הגובה, והנפח והזה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר,

שרון דינור:

או רק את השימור,

עו"ד דני ליבמן:

ה- 9988, היום יש לה רשימת שימור, נכון?

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

את אמרת בהתחלה,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

וזה לא בא,

עו"ד דני ליבמן:

כל הבניינים האלה, השלב הסופי, זה להכניס אותם לאותה,

שרון דינור:

אז אני שואלת אותך, האם התוכנית שאני אעשה, תיאורטית,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

האם היא צריכה להכיל גם הנחיות לגבי גובה, נפח וזה חדשים?

עו"ד דני ליבמן:

לא, התוכנית,

שרון דינור:

או רק להגדיל את רשימת השימור של 9988?

עו"ד דני ליבמן:

להגדיל, ההנחיות הן,

שרון דינור:

כאילו להיצמד להנחיות, רק להגדיל את הרשימת שימור,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

כאילו לתקן את תוכנית 9988,

עו"ד דני ליבמן:

לתקן, זה בעצם את מתקנת את, את רק,

לורה ורטון:

עם תוספת.

עו"ד דני ליבמן:

שנייה בעצם לתקן רק את רשימת השימור, מוסיפה עוד בתים, כל שאר ההוראות של התוכנית נשארות.

שרון דינור:

לא בטוח שאתה חושב אתה לא,

עו"ד דני ליבמן:

כי,

שרון דינור:

אתה לא חושב שזה משהו יכול לבוא? זה לא משהו שאומר נפחים, הוא לא עושה שום דבר חוץ מ - ,

יוחנן וייצמן:

בעצם מה, עו"ד ליבמן ציין,

עו"ד דני ליבמן:

אולי, אולי,

יוחנן וייצמן:

לשנות את ההגדרות בתוך 9988,

עו"ד דני ליבמן:

שנייה אני אגיד משהו, אני רוצה להגיש משהו, רשימת השימור של התוספת הרביעית זה שלב בדרך בעצם לתוכנית מתאר, זה היה הרעיון של ה - , של החוק. שהרשימות האלה משמשות את ה - , את

הוועדות, להיתרים ולתוכניות, זאת אומרת אחרי שזה היה ברשימת שימור, מאושר עברנו כבר, עברנו שלב, אבל מבחינה סטטוטורית, כמו שיוחנן אמר, אפשר עדיין להרוס את הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שברשימת שימור, כדי שאי-אפשר יהיה להרוס את זה, צריך להכניס את זה לתב"ע, לתת שמה הוראות,

יוחנן וייצמן:

בשביל זה צריך לבדוק את זה באמת נקודתי יותר יסודי,

שרון דינור:

נכון, נכון,

עו"ד דני ליבמן:

יותר יסודי, אבל תראי, רוב, רוב המבנים ברשימת שימור הקיימת, זה,

יוחנן וייצמן:

לא ייהרסו.

עו"ד דני ליבמן:

זה שימור עם תוספות,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אני מניח שזה גם יהיה רוב המבנים כאן,

יוחנן וייצמן:

אפילו הכול,

עו"ד דני ליבמן:

או אפילו כל, ושרון, זה השלב הבא, אני לא יודע אם אני אהיה כאן, כדי לראות שזה קורה, אבל זה השלב הבא,

שרון דינור:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

להשלים,

יוחנן וייצמן:

הדבר הפשוט שאכן אמרנו,

עו"ד דני ליבמן:

להשלים את ג', ולעשות תיקון לתוכנית,

יוחנן וייצמן:

אבל אמרנו, מהרגע קורה, זה חוק הממ"דים החדש מאפשר בבניין שאיננו לשימור, שתי קומות, להוסיף ממ"דים בלי היתר ואחרי זה לשלוח פקס לוועדה המקומית,

עו"ד דני ליבמן:

כן, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אז זה, כל הבניינים האלה מהרגע,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

מנענו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

יבואו נבחן את המקום הנכון, זאת אומרת,

שרון דינור:

מה זה מנענו? זה תמיד אפשר לעשות תב"ע נקודתית, ולא (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

תב"ע נקודתית, כן,

יוחנן וייצמן:

הם לא צריכים תב"ע נקודתית, הם יכולים הרגע לבוא, לבנות ממ"ד, ואחרי זה להודיע לוועדה המקומית בנינו,

שרון דינור:

לא הבנתי, מה,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א זה החוק כרגע.

עו"ד דני ליבמן:

הרי שרון,

לורה ורטון:

של עשינו ממ"דים כמה שיותר.

עו"ד דני ליבמן:

מה שאת,

שרון דינור:

לא הבנתי, בלי היתר?

יוחנן וייצמן:

בלי היתר.

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

שרון דינור:

אי-אפשר, מה?

עו"ד דני ליבמן:

שרון, שנייה, שנייה,

שרון דינור:

לא הבנתי.

עו"ד דני ליבמן:

את זוכרת שאת פנית למועצה,

שרון דינור:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

ואמרת, תדגישו בתקנות, תקנות לגבי ממ"דים, שזה לא כולל שימור, נכון?

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

לממ"דים,

שרון דינור:

תקנות הפטור לא חלות על מבנים גדולים, הן חלות רק על בניינים פיצים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

כן, היום הם מבקשים ממ"דים הרי, נכון, אצלנו,

יוחנן וייצמן:

היום בן אדם,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

שיבקש ממ"ד בתוך קווי בניין שנייה אחת, לא מחוץ לקווי בניין, ו - , בניין שתי קומות הוא לא מבקש, הוא בונה,

שרון דינור:

שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

ושולח לך פקס.

שרון דינור:

נכון, אני מכירה, שתי קומות זה קטן,

יוחנן וייצמן:

שתי קומות כאלה,

שרון דינור:

אבל רוב המבנים שראינו פה הם מבנים עירוניים,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פה, היה פה מלא מבנים שתי קומות,

שרון דינור:

היה פה מלא מבנים שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא חושבת, היו פה,

יוחנן וייצמן:

היה, בהתחלה הראשונים בוודאי,

שרון דינור:

וגם המבנה, זה לא רק עניין של שתי קומות, יש לו שתי קומות ו - , הוא צריך להיות חד ודו – משפחתי, זאת אומרת הוא צריך עם גישה נפרדת, לא, ברגע שיש, אם, לא כל בניין, אם יש לך שתי קומות אבל זה 20 יחידות דיור, אוקי, אתה לא נכנס לתוך הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אני לא יודעת, לא ידעתי.

לורה ורטון:

זאת אומרת כל בניין עם שתי קומות, אפשר,

יוחנן וייצמן:

יכול לבנות ממ"דים ללא היתר,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא זוכר בעל פה את ה - , אותי הטריד נושא השימור,

יוחנן וייצמן:

בלי היתר, אני אומר לא, לא, הוא לא רישוי מהיר, ולא שום דבר,

עו"ד דני ליבמן:

אישור הג"ה.

יוחנן וייצמן:

כן, אישור הג"ה אני חייב.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

טוב, הגענו עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אתר לאומי לשימור,

שרון דינור:

אתר לאומי לשימור, נכון, זה אנחנו מדברים על עזרא 19, אז בוא אני אגיד לכם קצת,

לורה ורטון:

רגע, איפה אנחנו?

עו"ד דני ליבמן:

חזרנו לסדר היום עכשיו,

מורן בן זיו:

תיק 5.

שרון דינור:

עמוד 13, אנחנו רוצים לספר לכם קצת עליו, שזה המבנה הזה הוא, הוא מבנה די היסטורי, במתחם שימור של הבוכרים, המבנה עצמו הוא בחצר, וכלל המתחם, מוגדרים כאתר לאומי לשימור בתב"ע 2653, הבנייה שלו היא, כ – 1905, זה ה - , גם לפי התיק תיעוד, וגם לפי אטלס ירושלים. והמשמעות שלו, ארמון יהודיוף חפץ, המבנה המפואר ביותר שנבנה תקופה העות'מאנית, מבנה ציבור חשוב יותר בירושלים מימי המנדט, שימש זירה מרכזית במספר אירועים היסטוריים, מבנה דו – קומתי ועל חזית רחוב ארוכה, (לא ברור) בפאר המכונה הארמון, נבנה ע"י אלישע יהודיוף, ושימש למטרות רבות במרוצת השנים, תקופת מלחמת העולם הראשונה שימש כמפקדת הצבא הטורקי, לאחר כיבוש הבריטי שימש המבנה לאירוח קבלות פנים וחגיגות לגנרל אלנבי ע"י הקהילה היהודית של ירושלים, וגם הרברט סמואל הנציב הבריטי התארח בבית זה, ב – 1921, נערכה בבית הוועידה הראשונה של הרבות הראשית, בה נבחרו הרבנים הראשיים הראשונים בארץ, בהמשך התמקם במבנה בית היתומים ציון הידוע בשם בלומנטל, עד שעבר למשכנות הנוכחי בשכונת גאולה, שהוא גם היה אצלנו לפני כמה שנים בתב"ע,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אם אתם זוכרים,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כמו כן גם מתנהל שם בית הספר שפיצר לבנות, של תנועת המזרחי על שם חנה שפיצר, שביתה נישאה למפקד האצ"ל דוד רזיאל, ובמבנה התקיימה פעילות של האצ"ל בשל כך, רק כתובת של האצ"ל על החזית, הלאה אימפריאליזם האנגלית. במתחם ערכים היסטוריים, אדריכליים אומנותיים, עירוניים, חברתיים, לאומיים, מגדירים שימור מחמיר. עכשיו הבקשה היא לא להרוס אותו, אוקי, רק שנבין מה הבקשה פה. הבקשה בעצם אומרת, אני אראה לכם רגע את החלקה פה, הבקשה לוקחת את השטח הזה, שהוא לצידו שהיום הוא קצת מוגבה מהרחוב, תסתכלו רגע, הנה זה, זה גם חלק מהאתר של ה - , יש פה, ברח לי סליחה. הנה החלק הזה הוא גם חלק היסטורי, הם אומרים אנחנו בעצם ניקח את המגרש הזה, ונבנה עליו, מה נבנה עליו? הנה אנחנו מביאים, נבנה, נשמור את החלק הזה, הארמון הוא פה, בצד ימין, הוא בעצם לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה כל השטח שלו מתוך המגרש?

שרון דינור:

הארמון לא רואים אותו פה, כן? זה החלק הפנוי, כשהחלק הזה, שהוא בסגול, הוא אותו חלק שרואים מהכביש, וכאן יש לנו את ה - ,

יוחנן וייצמן:

והארמון הוא כולו בצד ימין שלנו? או שהוא?

שרון דינור:

הארמון בצד ימין, זה אחת הבעיות שלנו, זה שבאמת התוכנית לא, לא מתייחסת אליו לגמרי, בכלל. ובעצם מציעים פה,

לורה ורטון:

לא הבנתי, יש את החלק הזה, ועוד חלק שאנחנו לא רואים?

שרון דינור:

כן, החלק הזה, פה,

יוחנן וייצמן:

כעת שמאלה.

שרון דינור:

התחלת הארמון, כן, אוקי, כאילו,

לורה ורטון:

וזה נשאר.

שרון דינור:

הוא בתוך אותה חלקה, ואנחנו, אבל התוכנית לא מתייחסת אליו, היא, זה אנחנו חשבנו שחייבים להתייחס אליו, אי-אפשר להתעלם מהחלק הזה. הם כן שומרים את החלק ה - , הקדמי,

לורה ורטון:

רק הזה.

שרון דינור:

לא אמרתי, אבל המבנה הוא לא בבעלות של עיריית ירושלים.

לורה ורטון:

אלא?

שרון דינור:

בעלות,

יוחנן וייצמן:

העירייה דייר מוגן שמה, לא?

שרון דינור:

הוא דייר מוגן כנראה. ו - ,

יוחנן וייצמן:

רחוב הלל של מי זה?

שרון דינור:

אני לא, זה לא כתוב לי.

יוחנן וייצמן:

בוכרים?

דוד היימן:

אני חושב שכן.

שרון דינור:

רגע,

דוד היימן:

חב"ד שמה, לא?

יוחנן וייצמן:

חב"ד זה, הם, הם הקצאה של עיריית ירושלים,

דוד היימן:

נכון, לא, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, בתוך הבניין, שהיה שם בעלות של חב"ד.

דוד היימן:

כן, היה תקופה שהיה,

יוחנן וייצמן:

לא (לא ברור),

דוד היימן:

אני חושב שזה של הבוכרים.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להסתכל ב – 144, אני אגיד לך מה יש שם.

שרון דינור:

תגידו יש מצב (לא ברור)?

דוד היימן:

אין זה, רגע, אין נסח טאבו?

יוחנן וייצמן:

אנחנו בניגוד עניינים בנושא,

דוד היימן:

גברת שרון,

שרון דינור:

מה?

דוד היימן:

אין נסח טאבו שם?

שרון דינור:

יש בתיק תב"ע,

יוחנן וייצמן:

נבקש ה - , התיק תיעוד בטח מתייחס להכול.

שרון דינור:

הם פה, אנחנו נוכל לשאול אותם, כן?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אוקי, הבקשה, בניית מבנה ציבורי למוסד בית ספר, בן 7 קומות גג שטוח ושימוש מעל קומת מרתף, סך הכול 8 קומות, בחצר קיימת, בסדר, זה, מה לנו הפריע? קודם כל אנחנו חושבים שכל תב"ע באזור הזה, צריכה להתייחס?

לורה ורטון:

מה אמרת? סליחה,

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

מה אמרת?

שרון דינור:

יש, מה לנו הפריע הגעתי לזה.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

קודם כל, העובדה שמתעלמים מזה שיש שם את המונומנט לשימור, זאת אומרת כל תב"ע שחלה בחלקה שיש בו מונומנט צריכה לציין אותו לשימור, צריכה לתת לו, הוא במצב מוזנח נורא. זאת אומרת אנחנו היינו שמחים אם היה, מה זה שמחים? צריך לשקם אותו, להרים אותו, לשדרג אותו, לנקות אותו, לכל הפחות, כאילו, עכשיו אתם נכנסים פנימה, אני נכנסתי שם לפני כמה שנים, הרגשתי שאני נכנסת לתוך מנהרת הזמן, כאילו זה באמת, ממש כאילו של פעם הדבר הזה, וצריך לעזור לזה לא להתפרק, בכל זאת זה אתר לשימור לאומי. הדבר השני, שהפריע לנו זה ש - , יש פה איזה שהוא בור מים שאנחנו בחצר, שאנחנו יודעים שיש אותה, אבל אין לנו ידע עליו, מתעלמים ממנו, והדבר השלישי שהפריע לנו, הקרבה למונומנט, הקיר של המונומנט היא מאוד מאוד, ממש בקרבה אפילו בקו אפס, בחלקים התחתונים, והוא מאוד מאוד חוסם את המבט, זאת אומרת מי שיגיע מהרחוב, אנחנו רואים פה את ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

ההדמיעה מאוד יפה, אבל היא לא מהזווית הנכונה, זאת אומרת לגמרי מחביאים פה מאחורי השיחים את הארמון, זאת אומרת שמי שמגיע לא, הקרבה של הדבר הזה, לאתר לאומי לשימור, אנחנו מרגישים שהיא יותר מידי, גם מעפילה עליו, גם מסתירה אותו, אז אנחנו בעצם, ההנחיות שלנו התרכזו, תיכף תקראו את זה גם, שימור ארמון המשיח, אולי צריך לשמר אותו, או לקבוע

הוראות וכולה, וכולה, גם את המבנה משק ההיסטורי לשמר. גם את תכונות המתחם, הגדרות שערים, ובור המים. עכשיו הקרבה למונומנט, מוצע בינוי חדש (לא ברור) רחוב, תוך היצמדות לקרבה רבה מידי עם מונומנט עירוני וקיים. אנחנו מציעים לשמור על מרחק של לפחות 10 מטר, ולא להוציא קו אפס לרחוב, אלא, לדחוף אותו פנימה. הגובה של הבינוי, כאילו האזור הזה הוא 5 קומות, אנחנו יודעים ש - , לנושאים של ציבור אנחנו נותנים קומה מעבר. זה בסופו של דבר ייקבע בתכנון עיר, וזהו,

לורה ורטון:

אפשר להגיד איזה משהו אם זה?

יוחנן וייצמן:

כן, עד 10 זה בסדר.

דוד היימן:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

דוד היימן:

כמה יש מול?

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

שרון דינור:

כמה יש מה? סליחה.

דוד היימן:

הפרש למול, נדמה לי יש שם 7.

יוחנן וייצמן:

הם בעצם רק"ל כבר, מה?

דוד היימן:

גם.

שרון דינור:

בואו נשמע אותם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אלא אם כן אתם רציתם לשאול אותי עוד משהו לפני זה.

לורה ורטון:

אני רק אשאל,

שרון דינור:

הזווית שנשארת המבט היא מפה מפה, כן, לבניין הזה, אם אתם מהרחוב. אבל הוא גם היום מציע בקומות שמעל, התרחקות, שאני לא יודעת אגב כמה היא, כי הוא לא, אין פה מידה, אבל אני חושבת שזה לא, ביקשנו עוד קצת כאילו. כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

דובר לא מזוהה:

תזכירי רק מה שם.

מרים לב:

מרים לב.

יוחנן וייצמן:

היזמים לא הגיעו?

מרים לב:

לא. שלום וברכה. בגדול ההמלצה פחות או יותר מקובלת. נתייחס רק לכמה סעיפים ש - , שהיו מבחינתי בעייתיים, הראשון שבהם הוא הכי משמעותי, מבחינתי, רק אני ככה, לדבר על הפרויקט, אז (לא ברור) איזה שהוא תהליך של עבודה ש - , שעשה ש - , רציתי לשתף אתכם, זה בעצם הבניין, אנחנו מדברים על בנייה בחצר, אתם הצגתם את הפרויקט? אני לא צריכה,

שרון דינור:

כן, כן,

מרים לב:

אוקי, בעצם בחצר של, באחד החצרות, בחצר המערבית של בניין, של בית המשיח, ארמון המשיח, איך שקוראים לו. שבעצם מאוד מאוד ניסינו לשמור על, על איזה שהוא מדרג של, שיתאים לסביבה, זה כמובן היה בשיתוף פעולה עם, עם אדריכל סלומון משה, שעשה ועיבד את כל החזיתות. בסופו של דבר הגענו בעצם לתוצאה הזאת.

שרון דינור:

אני גם רציתי לשאול, אם זה מוסד, זה לא מרפסות מה שאתם מציעים פה? מה זה? כל האלה.

מרים לב:

זה לא מרפסות ממש,

שרון דינור:

זה כאילו מרפסת פרטית,

מרים לב:

מרפסות קטנות כאלה,

שרון דינור:

זה של, הפסקות סיגריה לתלמידים? לא, זה עיצובי כאילו מה זה?

מרים לב:

כן, גם לשמש.

שרון דינור:

אבל זה לא כאילו באמת המידה כאילו, זה רק לעציצים כאילו, זה קטן מידי?

מרים לב:

זה קטן זה 50 ס"מ. אופס סליחה, רגע, איך חוזרים?

שרון דינור:

ככה.

מרים לב:

אוקי, טוב, דבר ראשון היה לנו סעיף מאוד משמעותי שדרשו מאיתנו במסגרת הבנייה של הבניין וב - , בחצר, אנחנו צריכים לשקם ולשחזר ולשמר את כל המבנה הענק והעצום של, של ארמון המשיח. עכשיו כמה סיבות למה זה לא היגיון, אחד,

שרון דינור:

זה אותם בעלים כאילו, מה? פה?

מרים לב:

הבניין הגדול מושכר בשכירות מוגנת לעיריית ירושלים, למנח"ח, עבור שלוש בתי ספר שונים, שנמצאים ופועלים בו כבר עשרות שנים, וזה שכירות מוגנת. זאת אומרת הבעלים אומר, אם אני צריך, תבינו את המשמעות של זה, קודם כל העלות של עשרות מיליוני שקלים, שכבר, כבר שם בסימון שאלה אם שווה לי בכלל לקים עוד מוסד בחצר, כאילו העלויות כבר לא, לא כלכליות א'. ב', זה אומר שאני מפנה את הדייר המוגן, כי אני צריך לעשות עבודות שיקום, אני לא אחזיר את זה לבתי ספר, זה יהפוך להיות למוזיאון או משהו כזה, כי כל השימוש והבלאי זה בגלל שיש שמה את תלמידים, ובתי ספר בכל, איך שזה נראה זה בגלל זה. אז כאילו עיריית ירושלים צריכה להחליט, אם היא צריכה להחליט, אם היא רוצה שנפנה אותה, אנחנו נשמח, הם בשכירות מוגנת, נשמח להיפטר מהם.

שרון דינור:

ואם ניקח את הדבר הזה ונגיד, אוקי, תעשה את החיצוני כאילו, כל מה שקשור לניקוי חזיתות, ו - , המרזבים, וכל, כל הקשקושים האלה, זה משהו שכן? סתם מעניין אותי, לא אומרת שזה,

מרים לב:

זה בכלל בשכירות מוגנת, ארוכת טווח של עיריית ירושלים, זה אומר אני,

שרון דינור:

אני יודעת, אני שואלת,

מרים לב:

אז מה,

שרון דינור:

אבל זה הוא לא צריך להוציא אף אחד בשביל זה,

מרים לב:

אז להרים את המזגנים למעלה, כאילו,

שרון דינור:

לעשות את כל (לא ברור),

מרים לב:

הרי יש, תראי, תראי את הפתחים,

שרון דינור:

לנקות את זה,

מרים לב:

בצפון, את רואה כאן,

שרון דינור:

כן,

מרים לב:

מה זה לנקות? זה לשחזר,

שרון דינור:

הוא מלוכלך, לנקות אותו, זה לא לשחזר, זה לנקות כאילו,

יוחנן וייצמן:

תגדילי טיפה את ה - , המקום הזה.

מרים לב:

איך אני מגדילה פה?

שרון דינור:

אפשר בזה,

לורה ורטון:

על התמונה ואז,

שרון דינור:

זה ב - ,

לורה ורטון:

בתמונה.

שרון דינור:

יש את התמונה ש - ,

לורה ורטון:

יכול להיות שזה ב – PDF,

שרון דינור:

הראיתי לך,

מרים לב:

ואז כאילו להגדיל. רגע למה ברכת לי?

לורה ורטון:

כן, יוחנן, אתה רואה?

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש,

שרון דינור:

תקשיבו, זה כמו מה שעשו, גם בית משפט לידינו פה, גם הם, גם בדמי מפתח, גם המדינה מחזיקה את זה, בקיצור בכלל הם הולכים לעבור, לא רוצים להשקיע, אבל ייקחו את כל המזגנים יעלו אותם למעלה, סידרו בצורה נוראית, שאתם תסדרו יותר יפה, את המרזבים לתוך צינור, אוקי, בתוך איזה משהו,

מרים לב:

אין פה מרזבים,

שרון דינור:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

את הצנרת,

מרים לב:

צנרת,

שרון דינור:

צנרת, סליחה,

לורה ורטון:

את החוטים,

שרון דינור:

את הצנרת מרזבו כאילו, הם שמו אותם בתוך תעלה.

עו"ד דני ליבמן:

מרזבו, כן,

שרון דינור:

שצמודה לה, זה מה שאני מבקשת, ניקוי של כל הדבר הזה, כבר עשיתם כאילו משהו שהוא, וזה בלי להכניס למזגנים לתוך החדרים, ולעשות תעלות בפנים, זאת אומרת רק מבחוץ, זה כבר יכול להיות משהו מדהים, לנקות את זה, כבר יש לזה ערך ציבורי עצום, כי זה היום שחור, עכשיו אם יש לזה כל מיני (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את המזגנים לא, אני מניח ש - , העירייה שמה, לא הם שמו.

מרים לב:

העירייה שמה את המזגנים, אז מה? אז מי יטפל בזה? הבעלים או העירייה?

שרון דינור:

אתם תטפלו בזה, כאילו כי זה יהיה המטרה שלכם, ותשימו אותם למטה, התחלנו מזה שאת אמרת על הפנים, אני הזדהיתי, כאילו, אז אמרתי רגע, אולי אפשר לעשות משהו שאתם, הוא לא מושלם, הוא לא תוצר משולם. אבל התוצאה,

יוחנן וייצמן:

יש לך את החוזה של השכירות מוגנת? מה פתאום העירייה שמה שם מזגנים, באיזה רשות יש לה היתר בנייה במזגנים האלה?

שרון דינור:

אני לא יודעת, לא צריכים היתרי בנייה לדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

בוודאי שצריך,

שרון דינור:

אצלי (לא ברור), אף פעם לא נתקלתי במישהו שביקש ממני,

דוד היימן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לא, במיוחד שהתביע כל כך מחמירה פה, (לא ברור) שלא יותר שימוש,

יוחנן וייצמן:

לא, ברור שאסור לשים מזגן על חזית, אני לא, אל תספר לי מה אנשים עושים, כי אני במקרה יודע. אבל זה ברור שאסור לעשות את זה,

עו"ד דני ליבמן:

זה בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן. אז עברייני זה לא גברת,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, חס וחלילה,

שרון דינור:

אנחנו לא מדברים עכשיו,

עו"ד דני ליבמן:

יהיה לך עכשיו,

יוחנן וייצמן:

העברייך זה אני ואתה, עם כל הכבוד.

עו"ד דני ליבמן:

יהיה לה קל לבוא לעירייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ולהגיד לו, העירייה,

יוחנן וייצמן:

תסירו את העבירות בנייה שלכם,

עו"ד דני ליבמן:

יש לך טענות, לך לשרון.

מרים לב:

כן, ואם, אני, שזה יהיה ישים. ואם זה דורש שינוי של כל הפנים וה – להחליף מערכות, ולעשות
מזגנים חדשים, אני יכולה אולי ככל הניתן, אני לא יודעת,

עו"ד דני ליבמן:

צריך להיכנס עם הצינור, עם ה - , צינור הזה למקום אחר, או אני לא יודע איפה.

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל המזגן בפנים נשאר אותו דבר, רק ה - , מגיע אליו, זה מגיע אליו צינור. צריך להגיע אליו באמת,

יוחנן וייצמן:

אין ספק שאפשר לעשות את הכול, מרכזי, אפשר לעשות יש פתרונות.

עו"ד דני ליבמן:

פתרונות יש, השאלה מה העלות שלהם.

יוחנן וייצמן:

נכון, השאלה מי יישא בעלויות.

מרים לב:

מי יישא גם בעלות, כאילו מי שעשה את זה, זה עיריית ירושלים צריך להגיע מישהו אחר לתקן את ה
-, זה שהעירייה עשתה?

עו"ד דני ליבמן:

מי יישא בעלות, חברי המועצה שפה ישבו בוועדת כספים והמועצה, ויחליטו.

יוחנן וייצמן:

ברור. אני מבין היות ואתה נמצא בדיונים האלה, אתה יודע מה עובר שם.

עו"ד דני ליבמן:

כן.

משה גורא:

בוא נתקדם.

יוחנן וייצמן:

כן.

מרים לב:

אני חושבת שכל, שכל שינויים שהם, שינויים של צנרות ושל מערכות, הם שינויים שהם, שהם
הכניסו אותנו לבעיה של, של גם תפעולית, איך עושים את זה בזמן שתלמידים נמצאים גם עלויות,

שרון דינור:

זה לא בעיה, הנה בתי המשפט המשיכו לעבוד כרגיל בזמן הזה, (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

יש חופש,

לורה ורטון:

יש חופש,

שרון דינור:

בקיץ,

לורה ורטון:

עושים את הדברים האלה בקיץ,

שרון דינור:

אין שום בעיה לעשות את זה,

לורה ורטון:

מנח"י עושה את כל ה - , הם עושים את כל התיקונים האלה,

שרון דינור:

תראו, השאלה אם באנו להגיד לא על הכול, או באנו למצוא פתרון, זה היה, העניין וייצמן,

עו"ד דני ליבמן:

יש מכשיר שמתזז חול, ומנקה,

שרון דינור:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

ניקו פה במרכז העיר בתים מאוד יפה, עם התזת חול הזאת,

מרים לב:

לנקות זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

מרים לב:

אני חושבת שזה יהיה אחרי,

עו"ד דני ליבמן:

ביום חופש כמובן, לבוא עם חול ולהתיז.

דוד היימן:

ושיש שמה גם כל סגירות כאלה שעשו שם,

מרים לב:

הסגירות אני לא, אני לא יכולה לגעת, לא לשחזר, ולא זה, כי זה באמת, ידרוש שינויים מרחיקי לכת לדעתי בכל הפנים, כל החלונות פה הוקטנו, והסתדרו לגודל של חלון של בית ספר, אז אני ממש לא יכולה לגעת. לנקות את הבניין, אני חושבת שזה כן ילך. ייתן פה.

שרון דינור:

טוב, אחרי זה נסתכל על החזית,

מרים לב:

אוקי, אז רק תקטיני או שאני אעבור ככה.

שרון דינור:

סליחה, אני אעשה לך, אני עושה, הופה. עוד אחד?

מרים לב:

אפשר ככה, אוקי, טוב היה לנו עוד הערה נדרשנו להתרחק מהבניין, זה הבניין בעצם לשימור שסימנתי אותו כאן, נדרשנו להתרחק עד 10 מטר מהבניין, כשאני בעצם בתכנון שלי בחלק הזה, שמרתי על יותר מ – 6 מטר כמו שצריך בדרך כלל בין בניינים שזה 3 ועוד 3, למרות שזה חלקה אחת, ו - , אבל בשביל באמת להתרחק מהבניין המרכזי, התרחקתי 6 מטר, ובהמשך זה אפילו, עוד יותר, וגם כאן כלפי החזית הראשית, לא יודעת למה היה רשום שאנחנו בונים בקו אפס, זה לא נכון. מה השאלה? אנחנו אמרנו כאן גם על 3, 3 מטר.

יוחנן וייצמן:

אתם מרחיבים את המדרכה?

שרון דינור:

תראי, אני מסתכלת על זה,

מרים לב:

אנחנו נמצאים על בדיוק,

יוחנן וייצמן:

למה לא?

מרים לב:

כי אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא בוועדה מקומית כעת, אבל אני, אני מאחר ויושב בוועדה מקומית, ואני מבקש מדרכה רחבה יותר.

מרים לב:

אז זהו, אז אנחנו כאן מדברים על, הקיר הזה כאן, אתם רואים אותו, פה אני מסמנת.

שרון דינור:

זה עד לפה, עד,

מרים לב:

זה קיר בקו, בקו בניין אפס, זה קו אפס,

שרון דינור:

היסטורית,

מרים לב:

זה, זה שימש כאורות, אז בזמנו לפי התיק תיעוד, וזה בעצם חלל שאנחנו משמישים אותו. עכשיו אנחנו, בהמשך שלו, אני לא יודעת למה לא רואים את זה פה.

שרון דינור:

תקשיבי אני רוצה להגיד לך משהו פה, אני חושבת ש - , אם היית לוקחת רק את הכיתה הזאתי, אומרת - אוקי, לא יהיה את הכיתה הזאתי לאורך כל הקומות, לא יודעת, כן, זה מחסור. מצד שני, את עושה פה חצר, זה היה נותן לי מספיק, כאילו רק על להוריד את הדבר הזה, בלי לעשות עוד שינויים פה, היה נותן לו מענה כאילו ל - , ממש מספיק משמעותי לדעתי,

מרים לב:

את, אז בעצם זה כאילו פוגע לי בכל הסימטריה של הבניין, הבניין מאוד מאוד סימטרי, עם גוש מרכזי שיורד באמצע,

שרון דינור:

החיים הם לא סימטריים,

מרים לב:

כאילו,

שרון דינור:

ליד בניין שהוא יותר חשוב,

מרים לב:

שהוא מאוד מאוד סימטרי,

שרון דינור:

לא, אבל הבניין ההיסטורי הוא יותר חשוב מהבניין החדשה במקרה הזה,

מרים לב:

אוקי,

שרון דינור:

אז כאילו זה ה - , אני חושבת שזה יכול להיות גם משהו שהוא,

מרים לב:

כאילו להתרחק ולשמור רק (לא ברור),

שרון דינור:

ואז יהיה לכם חצר שמה גם, שזה נחמד, כאילו נחמד לעשות את זה,

מרים לב:

יש לי מרפסות בכל, אין לי פה,

שרון דינור:

מרפסות זה לא חצר,

מרים לב:

יש לי כאלה מרפסות,

שרון דינור:

יש לכם מרפסת על הגג לדעתי זה מה שראיתי,

מרים לב:

גם חצר על הגג, חצר ממש על הגג,

שרון דינור:

אבל פה זה יכול להיות,

מרים לב:

כן,

שרון דינור:

כאילו משהו,

מרים לב:

גם את רואה כאן בכל אלה, בכל קומה זה מרפסות כאלה,

שרון דינור:

כן,

מרים לב:

שיש גם כן, מרפסות,

שרון דינור:

זה פשוט לא נראה כמו בית ספר, זה נראה כמו בניין מגורים, זה, זה האמת.

יוחנן וייצמן:

למה זה מיועד?

מרים לב:

זה מיועד למוסדות, הוא לא יודע אם זה יהיה בית ספר או ישיבה, אבל כאילו יש להם הרבה מוסדות, זה מוסדות אהבת שלום,

יוחנן וייצמן:

זה של הרב הלל?

מרים לב:

זה של הרב הלל.

יוחנן וייצמן:

הרב (לא ברור).

מרים לב:

כן, אז כאילו או שזה יהיה להם, בגדול כנראה שזה יהיה לישיבה, ישיבה קטנה, ככה הם אמרו, כאילו לא רוצים לנעול את הייעוד כרגע, הם רוצים שזה יהיה כזה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל מחר הוא יגיש את זה, הוא יעשה לנו פה פרוגרמה, איפה החדרים, איפה, יש הבדל בין הישיבה למטבח, ו - , זאת אומרת, זה לא עוד 5 שנים הוא יצטרך להחליט את זה, הוא יצטרך להחליט את זה די מהר,

מרים לב:

נכון, ברגע שהוא יראה בעצם את ה - , גודל, את ההיקפי מה שאושר לממש, אז הוא יכול לקבל החלטה, הוא, זה בין בית ספר לישיבה קטנה, זה ה - , כי מה זה בית ספר? תלמוד תורה, והכול לבנים. השיקול שלו זה או בית ספר לבנים, תלמוד תורה או שזה ישיבה קטנה, זה שני השימושים שהוא צריך. מה יהיה בסוף, אני אוכל, אני לא יודעת אם זה חשוב כרגע. בכל מקרה,

יוחנן וייצמן:

זה היה טיפה חשוב, כי שוב, דיברתם על התכנון הפנימי, אז,

מרים לב:

כן,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה, מה הנזק שייווצר.

שרון דינור:

בגלל זה אני אומרת גם זה נראה כמו,

יוחנן וייצמן:

אם היית אומרת, תשמעי זה מוריד לי חדר בפנימי,

מרים לב:

זה מוריד לי,

יוחנן וייצמן:

מוריד לי כיתה.

מרים לב:

כיתה, זה מוריד לי כיתה.

שרון דינור:

כיתה (לא ברור),

מרים לב:

חד-משמעית, וזה מוריד כיתה כפול 7. עכשיו כשאני עשיתי, אני עוד יותר, בשקופית הבאה, כאילו זה בעצם ככה הראיתי איך אני מסדרת, זה בעצם הממ"מ וזה שירותים, בסדר זה מאוד מאוד סכמטי, כי לא נכנסתי לזה, אבל בגדול זה שירותים לצוות, וזה הצלחתי ליצור פה 4 כיתות, אז במצב כזה שבעצם היה דרישה גם להתרחק ולבנות רק, כאילו זה המבנה לשימור, אז לבנות רק מאחוריו, וגם, וגם להתרחק כאן את ה – 10 מטר, אז אני בקושי אצליח כאילו, כאילו אני רציתי להראות, אם אני מזיזה את המדרגות, ומקטינה את הכול, שתיים אולי שלוש כיתות מאוד מאוד קטנות. וזה, ועכשיו קודם כל הדרישה להתרחק מעבר לזה, אם קונסטרוקטיבית אפשר, אפשר לעשות את זה, אז למה לא? אם אני שומרת על 3 מטר, 3 מטר זה המרחק הסביר של כל השכונה בונה ככה, וגם הבניין שאחרי בני ב – 3 מטר, אז כאילו למה אני,

שרון דינור:

היה נראה לי שאת צודקת לגבי זה,

מרים לב:

זה גם, זה גם ככה מקובל, שאנחנו מדברים על,

שרון דינור:

אני חשבת ש - , אני חושבת שזה קו אפס בגלל שהתוכנית של קומה א', יש לך איזה שהוא קיר שם,

מרים לב:

לא, זהו, אז אני רציתי, זה בעצם היום אבני לקט באזור הזה, אני פשוט פירקתי את האבני לקט ושחזרתי, כאילו ב - , בהד למה שקיים פה, אפשר לעשות את זה גדר אחרת, אני חשבתי שזה יותר יפה ה - , שוב, אם דיברנו על סימטריה, אז חשבתי שזה יותר יפה, ונכון לייצר פה איזה שהוא שער כניסה שהוא יהיה משמעותי, ובעצם רק הרסתי את האבני לקט אלה שנמצאים שמה, אגב זה ממש בתחילת הגשר, אם אתה שאלת, למה אי-אפשר להרחיב את המדרכה,

יוחנן וייצמן:

כן,

מרים לב:

הכניסה היא כבר בגשר, אם אתם מכירים את הגשר שם.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

מרים לב:

אז אין לי, כאילו להרחיב את ה - ,

יוחנן וייצמן:

ואיפה יהיו חניות?

מרים לב:

את הגשר כמה, מה?

יוחנן וייצמן:

איפה תביאו חניות?

מרים לב:

אין חניות.

שרון דינור:

חניות למי?

יוחנן וייצמן:

חניות, נכים, לבית ספר, אני יודע,

לורה ורטון:

בית ספר, לבית ספר,

יוחנן וייצמן:

לא, צוות בוא נגיד יבוא,

מרים לב:

אין לי גישה, כי החלק של ה - ,

יוחנן וייצמן:

בצוות של הבית ספר של הבן שלי מורה שיש לו רישיון, לא שנוהג, עף הביתה.

דוד היימן:

זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אין מורה שיש לו רישיון, רישיון זה אתה, אתה בליגה ב', לא מוכנים שמורה יהיה עם רישיון.

לורה ורטון:

חשבתי שזה רק למורות, ואם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, מה?

משה גורא:

רק אלה (לא ברור) גיוס.

לורה ורטון:

מה?

דוד היימן:

אני ליגה ד'.

לורה ורטון:

וגם על החצרות גם, זאת אומרת אם זה בית ספר יש גם דרישות זה, אבל כאילו לא, אני מבינה שאין טעם אפילו להעלות את זה, אבל זה דרישות של משרד הבינוי.

מרים לב:

אז יש לנו חצר,

לורה ורטון:

מה?

מרים לב:

זה כל החצר ההיקפית מאחורה, אז זה מה שיש לנו בעצם,

יוחנן וייצמן:

יש שם חצר גדולה, נכון.

מרים לב:

וכמובן כל הגג יצרנו ממנו גם כן חצר, מה שאני אומרת ברגע שבעצם בגלל שגם ככה השטח של החצר היא לא גדולה, והיא כמו שכתבתי כאן, יש לנו 468 מטר של קומה טיפוסית, אם אני מורידה ממנה כאילו אם אני,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הבנו הלאה.

מרים לב:

אני מורידה אז באמת לא נשאר לי כלום. עכשיו אני כן עומדת ב – 6 מטר, ואני כן חושבת ש - , אם רואים את זה כאן, זה, זה נראה טוב. עכשיו לגבי, היה גם את הנושא של גובה בינוי,

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר שנייה אחת על סעיפים, הסעיף 1 דיברנו, סעיף,

מרים לב:

סעיף א' וסעיף ב' זה היה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 4/ב דיברנו. מה עוד? סעיף 4/ג הלאה.

לורה ורטון:

בור מים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), הלאה. יש עוד הערות?

מרים לב:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

יש עוד הערות?

מרים לב:

כן, לנושא הגובה.

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר, הלאה.

מרים לב:

לא צריך לדבר עליו?

יוחנן וייצמן:

לא,

מרים לב:

אוקי, פשוט הבאתי דוגמאות של,

שרון דינור:

אז הנושא היה תחזוקה והמבט, בקיצור שלושת הנושאים, היותר משמעותיים.

מרים לב:

על הקווי בניין בעצם,

יוחנן וייצמן:

הקווי בניין זה ב/4.

מרים לב:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

ב/4,

מרים לב:

שזה בעיני הכי כאילו גם (לא ברור) תכנון, וגם, מוציא את כל ה - , כל ה – בעצם תכנון ש - ,

שרון דינור:

מה זה מה שאת מראה פה? סליחה,

מרים לב:

כאילו שמתני את הרקע של ה - , חזית ה - , של הבניין המלא, מול הכיווץ שבעצם דרשתם ל – 10 מטר, ושל פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

מרים לב:

וזה בעצם מה שיצא, אז,

יוחנן וייצמן:

זה הנזק.

מרים לב:

זה הנזק.

יוחנן וייצמן:

ברור.

מרים לב:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

מרים לב:

אוקי.

שרון דינור:

תשאירי את זה ככה. תודה.

מרים לב:

תודה.

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

עם הנושא של ה - , של השימור של האורות האלה, אתם חייבים?

מרים לב:

כן.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. אני אבדוק את זה שוב. אולי אני אפילו אלך לשטח לא, זה לא מעניין הרגע לגבי ה - ,
שוב, אני חושב שהמדרכה שמה רעה מאוד.

שרון דינור:

רגע, מה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

שוב מה ששאלתי אותה, אני חושב שהמדרכה שמה היא רעה מאוד, ואם היה אפשר להרחיב.

משה גורא:

אפשר להעלות GIS,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אתה יכול להרחיב את זה, ואז אתה נתקע בקיר, כי זה לשימור,

דוד היימן:

יש שמה,

יוחנן וייצמן:

לא, גם הבית ספר עצמו לשימור, הבית ספר עצמו הוא גם, ליד הבית ספר גם יש, כמו רחוב הנביאים, שלדעתי זה היה טעות להחליט לשמר שמה, אבל בוא נעזוב את זה.

דוד היימן:

המדרכה נתפסת חלק ע"י ה - , קיר בטון,

יוחנן וייצמן:

שהוא להריסה בכלל ב - ,

דוד היימן:

שיצרו כניסות מהצדדים,

יוחנן וייצמן:

ההוא להריסה, דרך אגב מה קורה עם הקיר הזה? לא שאלנו אותם.

דוד היימן:

זה קיר,

יוחנן וייצמן:

אבל שוב זה עיריית ירושלים, הוא להריסה באתר ההיסטורי.

שרון דינור:

הוא להריסה בתב"ע ההיסטורית?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לא זכרתי את זה. הקיר של המיגון אתה מתכוון,

יוחנן וייצמן:

הכניסה הזאת,

שרון דינור:

אתה מסתכל עליה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

אני אפתח אותה שנייה. יש לשחזר את הכניסה הראשית ברחוב עזרא, להרוס את התוספת הפנימית בצד הכביש של המדרכה. שוב, אני מבין מאוד את מה שהיא אמרה העירייה וכולה, אנחנו שולחים אותה ל - , לוייה דולורוזה,

שרון דינור:

אבל אני חושבת שהצעתי פשרה ממש טובה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב, אני, אני מנסה,

שרון דינור:

למה אני לא רואה אותו פה?

יוחנן וייצמן:

אז יכול להיות שהורידו,

שרון דינור:

לא, זה ישן, לא, זה לא, כן, כן, יש שם.

יוחנן וייצמן:

נראה לי שהוא בפינת הבניין,

לורה ורטון:

תמונה,

שרון דינור:

אנחנו מחפשים,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

לא, זה כבר,

יוחנן וייצמן:

זה לא לשימור?

שרון דינור:

הנה זה לשימור, כן.

יוחנן וייצמן:

כן,

דוד היימן:

כן, זה,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה ליד הבית כנסת של גור יש שם,

דוד היימן:

זה רק ליד גור.

שרון דינור:

הורידו את זה בקיצור. אני לא רואה את זה פה.

יוחנן וייצמן:

הנה, אז הורידו את זה,

דוד היימן:

הורידו את זה כבר.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. כולנו זוכרים את זה, והתוכנית שכבר 7 שנים זה לא קיים, יופי, כל הכבוד לזיכרון שלי.
אז זה לא קיים,

שרון דינור:

לא, התחלנו לדבר על זה שאני חושבת שההצעה שהצעתי, היא פשרה טובה.

יוחנן וייצמן:

בוא נעבור לנושא שהצעת,

שרון דינור:

כאילו ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני הולך ככה, אז בואי תשמעי, אני הולך על הניקיון כן,

משה גורא:

(לא ברור) את המדרכה?

שרון דינור:

בוא ננסה לפחות,

יוחנן וייצמן:

את המדרכה בהמשך, תנסי להמשיך, את יודעת אם את ב - ,

שרון דינור:

לפה?

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נראה את המדרכה והאורות,

שרון דינור:

הנה זה הגשר,

יוחנן וייצמן:

זה הגשר,

שרון דינור:

כאן,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה קטע מאוד קטן היא צודקת.

שרון דינור:

למה? הגשר זה הוא כאילו הוא מתחבר פה למעבר ה - , בין הבניינים לחלק ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן, המעבר, שני מעברים לגברים ולנשים יש שמה.

שרון דינור:

כן. באמת? למה אתם צוחקים?

יוחנן וייצמן:

מה? אמרתי את זה רק להגיד,

לורה ורטון:

כן, לא, הייתי שם האמת, הגשתי תלונות על, (לא ברור) שיש שם.

יוחנן וייצמן:

אז זה הבית כנסת, ה - , הבניין הצר הזה הגריעה הזאתי זה בית כנסת הר צבי, ולידו יש שני מעברים, לא זה, לא זה,

שרון דינור:

טוב, אני ניסיתי לחשוב אם אפשר לוותר על הגשר הזה, וגם להשיט עליה מאוד מאוד גדול,

דובר לא מזוהה:

במקור זה לא היה גשר, יש לי תמונות ישנות מלפני 60 שנה, שאין גשר.

שרון דינור:

ואז היה כאילו מדרגות או משהו כזה?

דובר לא מזוהה:

לא, מפלס כזה.

יוחנן וייצמן:

כלום, לא היה גישה?

דוד היימן:

זה לפחות 40, 50 שנה קיים.

שרון דינור:

כאילו תיאורטית היית יכול לעשות פה מדרגות, אבל אז לא היה, הם הגישו מבחינת הגדולות,

יוחנן וייצמן:

לא, הגשר הזה הוא די מחויב במציאות. כעת אני רואה שהיא צדקה באמת, למה שרציתי להציע על המדרכה.

שרון דינור:

חוץ מזה שיש מדרכה בצד השני, בוא, תיפטר פה מהמכוניות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יהיה לך מדרכה רחבה.

יוחנן וייצמן:

אני בעד.

שרון דינור:

לא דיברנו על העצים אגב. לא אמרנו מילה.

יוחנן וייצמן:

מה קורה לעצים?

שרון דינור:

הם הולכים, הם הולכים,

יוחנן וייצמן:

הולכים?

לורה ורטון:

טוב, חבל שציפי לא פה, לא הייתה מדגלת לנו.

שרון דינור:

הנה אתם רואים? אני רוצה לשמור את המבט הזה, לפחות לכאן,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא הרבה יותר,

שרון דינור:

אז שנראה אותו, כאילו את ה - ,

יוחנן וייצמן:

המבט הזה, אולי אני אגיד משפט מצחיק נורא, הוא רק להולכי רגל, כי,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוא רק להולכי רגל, אף אחד לא בא מפה.

דוד היימן:

רכבים נוסעים הפוך.

שרון דינור:

הולכי רגל, ומי שנוסע ב - ,

יוחנן וייצמן:

לא, נוסעים הפוך.

שרון דינור:

נוסעים הפוך, הבנתי. טוב,

יוחנן וייצמן:

מה? אני בעד,

דוד היימן:

לא, לא, תודה, שישתכלו על המדרכה, ומי שהולך בה, ולא שישתכלו ללמעלה, הרוכבי אופניים.

לורה ורטון:

יתרכזו ב - ,

דוד היימן:

כן, באנשים שעוברים,

יוחנן וייצמן:

עזבי, בוא נרד מהם.

שרון דינור:

במה?

יוחנן וייצמן:

בוא ניתן לה,

שרון דינור:

באיזה מהדברים?

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לא, בואי, המרחק סיכמנו 6 מבין בין הבניינים,

שרון דינור:

אני לא סיכמתי את זה, אתה סיכמת את זה,

יוחנן וייצמן:

היה נראה לי שסיכמתי את זה איתך.

לורה ורטון:

זה מה שהיא ביקשה,

שרון דינור:

לא, אני אמרתי משהו אחר, אמרתי בואי נרפה פה, כאילו בחלק האחורי, אני אשחרר, אבל את החלק עד לכאן, עד לנקודה הזאת, תתני לי את הנסיגה עד לפה, כדי שיהיה מבט, כאילו, הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

מאיפה המבט?

שרון דינור:

מאיפה המבט, מהרחוב, ככה, כן,

יוחנן וייצמן:

אבל הארמון בולט החוצה, היא לא מסתירה את הארמון היא נשארת,

שרון דינור:

אבל ברגע שאתה בונה כל כך קרוב,

יוחנן וייצמן:

אז תראי לי את החזית הציידית של הארמון,

שרון דינור:

רגע, רגע, עכשיו אתה רוצה להסתכל בתוכנית או,

יוחנן וייצמן:

לא, את החזית הציידית של הארמון בתמונה ב – GIS,

שרון דינור:

הנה הרגע הסתכלנו רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, הראית לי את הראשית.

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

כזה,

שרון דינור:

לא, היא מיוחדת.

יוחנן וייצמן:

היא בסדר, טוב.

שרון דינור:

תקשיבו זה המונומנט, מונומנט לשימור לאומי, כאילו, אין לנו הרבה כאלה,

לורה ורטון:

זה משהו,

שרון דינור:

עכשיו עשיתי ספירה עם דני, יש לנו אולי בכל העיר, הצלחתי לאתר, כי גם, תוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה לא כתוב,

שרון דינור:

אז יש לי, כולל אתרים של מלחמת העצמאות שעוד אפשר לשמור עליהם, אולי בלחץ 10,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני חושבת שיותר כיוון החמישה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

החאן ו - ,

יוחנן וייצמן:

שי עגנון,

שרון דינור:

כאילו, שי עגנון, לא, ממש מעט, כאילו זה,

לורה ורטון:

אני גם חושבת ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

אתמול קארין שלחה, גם חלק מהתוכניות לא אושרו בסוף,

שרון דינור:

לא, אבל,

עו"ד דני ליבמן:

גם זה צריך לשים לב.

יוחנן וייצמן:

הכול, אתה זוכר, דני, אתה זוכר את התקופה שאני התייחסתי לתמ"א/8, עד שיום אחד אתה באת ואמרת, אתה מבלבל את המוח, היא לא אושרה. ואז מה שהתברר לי, שעיריית ירושלים אחרי שתמ"א/8 כשלה, לקחה את כל האתרים, והעבירה תב"עות נקודתיות.

שרון דינור:

אז זהו, אז בקיצור, אני אומרת זה לא שזה, יום יומי הדבר הזה, זה מה ש - ,

לורה ורטון:

אני חושבת שזה ממש מיוחד זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו במחסור אדיר של שטחי ציבור שמה, אדיר, אדיר, אדיר,

שרון דינור:

אבל אנחנו לא אמרנו לבטל את הפרויקט, אמרנו לצמצם אותו, כי,

יוחנן וייצמן:

אז לצמצם,

שרון דינור:

נו, נכון, זה המחיר, זה, עדיף מ - , תראו יש להם פרויקט אדיר פה, אז כיתה אחת.

יוחנן וייצמן:

מרחק של 6 מטר, זה לא דרמה,

שרון דינור:

אז בעיני זה כן דרמה, כי הוא, המרחק של 6 מטר,

יוחנן וייצמן:

גם לעיריית (לא ברור) לא נתנו לבנות ב – 6 מטר,

שרון דינור:

אבל לא היה לו חזית כזאת,

לורה ורטון:

אני חושבת זה החזית, באמת יפיפיה.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה אותו, אני באמת לא רואה.

משה גורא:

לעשות (לא ברור) של קומה אחת, המשך.

יוחנן וייצמן:

מציע, אם זה לא ממ"דים, אתה יודע מה? מציע ע"י הרב גורא של, שני הקומות התחתונות, לעשות נסיגה, והלאה להמשיך ביז. בסדר? קונים?

שרון דינור:

קונים. בלי עמודים, זיז,

יוחנן וייצמן:

בלי עמודים,

שרון דינור:

כן, זיז כאילו, כמה שהוא יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול, הנדסית הוא לא יכול לפטור את זה, בסדר.

דוד היימן:

מה? בספריה הלאומית עשו הרבה, בלי עמודים.

שרון דינור:

טוב, בוא אני עוברת רגע להחלטות,

יוחנן וייצמן:

אז שתי קומות,

שרון דינור:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

בוא, כן,

שרון דינור:

ברשותכם,

יוחנן וייצמן:

בוא ננסה לנסח, זה עוד דבר. עכשיו את נושא הניקיון, אני כן הייתי אומר, ניקיון חיצוני. אבל שוב, להזיז מזגנים, או להרוס קירות או דברים האלה, אי-אפשר להטיל עליהם.

משה גורא:

צנרת, כן.

יוחנן וייצמן:

צנרת כך, אבל לא, שוב לא,

לורה ורטון:

לסדר את זה,

שרון דינור :

להסיר מפגעים.

יוחנן וייצמן :

ולנקות את הקירות החיצוניים,

שרון דינור :

כתבתי, לנקות או להסיר מפגעים בחזיתות חיצוניות,

יוחנן וייצמן :

לא, להסתיר מפגעים זה לא ילך, נו.

שרון דינור :

לא, מפגעים, צנורות, צינורות, חוטים,

לורה ורטון :

כן,

יוחנן וייצמן :

יש להסדיר,

שרון דינור :

לא, לא, הכוונה שלי לא שהיא תפתח את הקיר הסגור,

יוחנן וייצמן :

הקיר וגם הכוונה שלי גם לא המזגנים. מסכים איתך שזה גועל,

שרון דינור :

אבל למה לא להעביר את המזגנים, אם אפשר לעשות את זה? למה? למה זה מפריע לך?

משה גורא :

על הגג כאילו,

שרון דינור :

כאילו בלי זה,

עו"ד דני ליבמן:

זה הזדמנות טובה.

משה גורא:

על הגג.

עו"ד דני ליבמן:

כשאני התחלתי לעבוד בעירייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

עוד לפני התקנות של הפטור מהיתר וזה, אז היה במחלקת פיקוח שלט, קהל שבא להתלונן, "העירייה לא מטפלת במזגנים".

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שתדע, אבל מהבניינים לשימור, אם היה,

לורה ורטון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אז כן היו מטפלים. אבל כי לא היו עומדים בזה, מבחינת מה שנקרא,

יוחנן וייצמן:

המזגן נמצא מתחת,

עו"ד דני ליבמן:

לעניין (לא ברור) הזה.

יוחנן וייצמן:

עד תיקון 101, אז זה מזגן היה חייב היתר, עוד פעם, נחזור לסעיף 1 שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

זה היה חייב היתר, אבל העירייה לא יכולה לטפל בזה,

שרון דינור:

אני כבר מראה, אני רק רוצה לתקן את הזה.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו לא מטפלים כאן.

יוחנן וייצמן:

מה הגובה של הבניין? בוא נגדיר, בוא נכתוב הרבה, 2 או 3, מה הגובה?

שרון דינור:

בקומות השונים (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

היא לא פרסמה, כאילו אין עניין,

יוחנן וייצמן:

את הגובה, אין לנו בעיה.

עו"ד דני ליבמן:

התקנות האלה בצורה,

יוחנן וייצמן:

תוסיף, את יכולה לכתוב היות ומדובר, אפילו לא לנמק את זה, היות ומדובר במבנה ציבור, ובקרה לציר הרק"ל, הוועדה מאשרת את הגובה המוצע.

עו"ד דני ליבמן:

מסמר בקיר גם צריך היתר (לא ברור), אבל לא מכיר תובע שיגיש משפט על משהו שתקע מסמר בקיר. לא כל דבר, (לא ברור) עלינו, שהיו סוגרים תיקים, היו מגישים ערר, ומשרד המשפטים, שהכריח אותנו להגיש, להגיש משפט.

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

היי ציפי, מה נשמע?

עו"ד דני ליבמן:

זה לא,

לורה ורטון:

איזה כיף שהגעת.

שרון דינור:

די כבר (לא ברור).

ציפי רון:

נראה לי אני עוברת קודם סדר היום.

דוד היימן:

כל הדברים המעניינים, סיימו כבר.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו חיכינו לך, הייתה פה שאלה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בחוץ, מה, אפשר לשרוף אותם. תכתבי גם רק"ל, בסדר.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

תכתבי קרבה לציר רק"ל,

לורה ורטון:

בדיוק הזכרתי אותך.

שרון דינור:

לא כל כך קרוב, אבל אני לא רוצה שזה,

יוחנן וייצמן:

הוא קרוב קרבה אפס.

עו"ד דני ליבמן:

אתר לאומי לשימור,

שרון דינור:

(לא ברור) זה לא מילה,

ציפי רון:

שאלתי את האנשים, הם לא יודעים איפה זה,

יוחנן וייצמן:

אבל הפוך זה הסיבה שאני חושב שכן,

שרון דינור:

לא הבנתי, אבל, עכשיו ברחביה,

עו"ד דני ליבמן:

מתי יהיה פה בעירייה,

שרון דינור:

מושבה גרמנית יש לי מעל ציר רק"ל.

יוחנן וייצמן:

לא, במושבה אנחנו לא נוגעים, אבל פה אנחנו,

ציפי רון:

מה גמרתם עכשיו שאתם כל כך שמחים?

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

מה גמרתם שאתם כל כך עליזים?

יוחנן וייצמן:

את ארמון בית המשיח, הרסנו את בית המשיח.

ציפי רון:

אוי,

יוחנן וייצמן:

אישרו אותו להריסה, אבל אישרו להריסה, זהו.

ציפי רון:

רגע, איזה מהם?

יוחנן וייצמן:

מה? ב - ,

ציפי רון:

בבוכרים?

יוחנן וייצמן:

בבוכרים.

ציפי רון:

את הארמון?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש עוד הערה שרצית שאני אשלב.

ציפי רון:

אתה עובד עלי, בזקן, בזקן ובשפס.

יוחנן וייצמן:

שנייה, אז בואי לאט לאט,

שרון דינור:

אוקי, בשימור,

יוחנן וייצמן:

שימור,

שרון דינור:

הורדתי את הכול, השארתי את - יש לנקות ולהסיר מפגעים, צינורות חוטים, מזגנים שיעברו לגג, (לא ברור) בתיאום עם מחלקת שימור.

יוחנן וייצמן:

את רוצה לנמק את זה שהוועדה התרשמה שזה שני בעלויות, או נשאר את זה לפרוטוקול?

שרון דינור:

נשאר את זה לפרוטוקול,

יוחנן וייצמן:

הבעיה שלי, שהבקשה של המבקרת לנמק.

שרון דינור:

אני חושבת שמבחינתי אגב הטיעון הכי זה, זה שאני לא רוצה שיוציאו משמה, כאילו מבחינת ה - ,

יוחנן וייצמן:

עירייה וכל זה,

לורה ורטון:

נכון,

שרון דינור:

כאילו, שימור מבנה משק היסטורי קיים, לא שינינו,

יוחנן וייצמן:

כן, מאה אחוז.

שרון דינור:

שימור רחובות המתחם, ההיסטוריות לא שינינו,

יוחנן וייצמן:

אושר,

שרון דינור:

שימור,

יוחנן וייצמן:

מה זה תסבירי לי את זה, כי זה לא דיברנו,

שרון דינור:

את מה?

יוחנן וייצמן:

מה זה שימור בור מים?

לורה ורטון:

בור מים,

שרון דינור:

יש פה בור מים אנחנו לא יודעים עליו כלום, שהוא נמצא איפה שהוא באתר פה, לפי המפות
ההיסטוריות בחלק ש - , מאחורי, פה איפה שהוא כאן, אוקי,

לורה ורטון:

הוא יש, החלק,

שרון דינור:

אנחנו חייבים לדעת עליו מה זה כאילו ואיפה זה ולתעד אותו, וכו',

לורה ורטון:

אז אולי ב - , יש איזה,

יוחנן וייצמן:

אז אולי אפשר לשמר אותו, או לשני.

שרון דינור:

אם זה משהו שנראה כמו בריכה,

יוחנן וייצמן:

תרשמי יש לבחון את שימורו, יש לבחון,

שרון דינור:

רגע, רגע,

לורה ורטון:

עוד יש, יש סעיף על, השלמת תיק התיעוד.

דוד היימן:

יש לבחון,

לורה ורטון:

אז,

דוד היימן:

את החשיבות שלו.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם הם יכולים להשלים את זה כעת,

ציפי רון:

באיזה נושא אנחנו?

יוחנן וייצמן:

בור מים, שנמצא שמה.

לורה ורטון:

בבית המשיח.

יוחנן וייצמן:

יש לבחון בשלב ההיתר,

לורה ורטון:

מספר 5.

ציפי רון:

עזרא, עזרא 5,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

את שילוב,

לורה ורטון:

עמוד, עמוד 15, 14, 15.

יוחנן וייצמן:

ואת שילוב. עכשיו תוריד את ה - כתנאי לאישור התוכנית, לא, לא, לא את הכול, לא את הכול, לא כל כך הרבה. עד במקום המילה עד המילה יש, במקום המילה יש, תכתבי - מבוקש. לא צריך להוסיף,

שרון דינור:

איפה? איפה?

יוחנן וייצמן:

כתנאי אישור התוכנית תוריד, תשאירי כן, אל תמחקי, חבל,

לורה ורטון:

לא, תשאירי, תשאירי,

יוחנן וייצמן:

במקום יש, תכתבי - מבוקש. אני כן רוצה שזה לא יהיה פה. מבוקש,

שרון דינור:

כמה?

יוחנן וייצמן:

כן, להציע תיעוד, ככל שיידרש, זה בסוף.

שרון דינור:

פה?

יוחנן וייצמן:

ואחרי המילה היסטורית המילים, ככל שיידרש, לא, לא, אחרי ההיסטורי, נכון? אני צודק לשונית?

ציפי רון:

אני לא מבינה, מה? הולכים לבנות את זה צמוד לבניין?

עו"ד דני ליבמן:

אז אחרי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, 6 מטר.

עו"ד דני ליבמן:

אם לא תעשי פסיק ולא נקודה.

לורה ורטון:

6 מטר, או 10 מטר מרחק מהשני.

יוחנן וייצמן:

6 מטר בקומות העליונות, 10 מטר מרחק בקומות התחתונות, בסדר?

לורה ורטון:

זאת הצעת פשרה.

שרון דינור:

זה בסדר פה?

ציפי רון:

אני לא יודעת למה צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב שפה,

ציפי רון:

אני לא יודעת למה צריך לגעת,

יוחנן וייצמן:

איד שאת רוצה,

ציפי רון:

אני לא מבינה בכלל, אני,

יוחנן וייצמן:

זה המילה היסטורי,

ציפי רון:

וייצמן, וייצמן, זה לא שאלה של 6 מטר, או של 3 מטר, וכן הלאה. מדובר על אחד המונומנטים, הכי חשובים בעיר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

אולי, מהחשובים שרואים בשלושת הכי חשובים, אם אני צריכה לסכם כאילו את תולדות העיר, והיו כאן אירועים היסטוריים חשובים מעין כמוהם,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן, מציינים אותם, כן,

ציפי רון:

וזה מצוין כאן גם, זה שגנרל אלנבי התארח פה, הקהילה, היישוב היהודי אירח אותו פה על המדרגות, אז צריך לשמור על הריספקט, של המקום הזה. זאת אומרת, החצר זה חלק מהעניין, וכל תוספות שילוב, מה זה שילוב בתוך, זה בעיה, זה באמת בעיה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

ציפי רון:

זה מונומנט שאף פעם לא חשבו שמישהו ייגע בו בכלל,

יוחנן וייצמן:

לא נוגעים בבניין,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ציפי רון:

בחצר, החצר היא חלק מהארמון, הארמון והחצר, זה בא ביחד. זה מי שבנה את זה, בנה את זה ביחד, וזה היה המועדון של הקהילה, ושמה עשו את קבלת הפנים הכי חשובה, גם בחורבה, אבל גם פה, הכי חשובה לגנרל אלנבי, סוף סוף הגענו לעצמו, זה לא עוד מקום, זה אחד מהחשובי המונומנטים בעיר הזאת. אז אם בונים על ידו עכשיו בית ספר, צמוד אליו מגמדים אותו, זה לא משנה, אם זה 6 מטר, או 10 מטר, זה מטיל עליו צל גדול, זה משנה את כל הסיפור. זה הכול, מה אני יכולה להגיד? אני לא ראיתי אם פוגעים בברושים ובעצים או לא, אבל הגדר, החצר, המדרגות, המרחב של הבניין הארמון, זה הארמון זה בניין שיש לו מרחב, זה לא בניין שמתוחם ע"י בניינים אחרים, אז הוא כבר לא ארמון, זה לא עוד מקום.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל עכשיו בסדר, עכשיו אנחנו,

ציפי רון:

אני יודעת, עכשיו רוצים,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו דנים (לא ברור), כמו שליד,

ציפי רון:

אז אני אומרת, אז אני אומרת שמלכתחילה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

מלכתחילה,

עו"ד דני ליבמן:

היה,

ציפי רון:

אין כאן זכויות, אין כאן זכויות מוקנות,

עו"ד דני ליבמן:

ברור, ברור.

ציפי רון:

אין כאן שום דבר, וזה מקום שלא היה צריך לתת בו את הזכויות שאין (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

ציפי רון:

כי מי שקנה אותו, אולי הוא חשב שהוא יבנה שם מגדל, אבל לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא בונים שם,

ציפי רון:

לא, זה לא משנה, זה בניין, זה בית ספר, זה לא משנה,

יוחנן וייצמן:

זה מכבד מאוד את ה - ,

ציפי רון:

זה לא עובד בניין,

עו"ד דני ליבמן:

כן, זה גם ליד בית הרב קוק הייתה חצר, ובנו בניין,

יוחנן וייצמן:

אבל הוא בנה מגורים,

עו"ד דני ליבמן:

כן, בסדר,

ציפי רון:

זה לא אומר,

עו"ד דני ליבמן:

ברור שהיה רצוי,

לורה ורטון:

איום ונורא,

ציפי רון:

זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

היה רצוי שלא יבנו את הבניין הזה,

ציפי רון:

דני,

עו"ד דני ליבמן:

אבל בנו,

ציפי רון:

דני, אין כאן זכויות מוקנות, אין,

עו"ד דני ליבמן:

ברור,

ציפי רון:

אין כלום, ולבוא ולסחוט ממקום כזה זכויות ובנייה, וכן הלאה, זה לא מתאים, זה לא מתאים למקום הזה, זה מוריד מערכו, זה מוריד מחשיבותו, זה מגרש המגורים,

יוחנן וייצמן:

למה את חושבת שאין? יש שמה זכויות מוקנות,

ציפי רון:

אין לו זכויות מוקנות,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא יכול לבנות לפי המתאר,

ציפי רון:

לא, הבניין הזה, הוא לא רק מונומנט, הוא גם מונומנט, אם אני זוכרת,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל יש לו, אבל,

ציפי רון:

יש לו עוד דרגה אחת,

יוחנן וייצמן:

אתר לאומי,

ציפי רון:

יש הגדרה, הוא במונומנטים הלאומיים, זאת אומרת זה לא רק במאה והעשרה של 2097,

יוחנן וייצמן:

זה 79,

ציפי רון:

זה לא רק ב – 2097,

יוחנן וייצמן:

זה לא ב – 2097,

ציפי רון:

יותר מזה, מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא ב – 2097,

ציפי רון:

מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

זה לא ב – 2097, יש לו תב"ע נקודתית 2653,

ציפי רון:

כן, אבל יש לו, הוא מוגדר כמונומנט לאומי,

יוחנן וייצמן:

אתר לאומי, כן,

ציפי רון:

נכון, זה לא עוד אתר,

לורה ורטון:

אז אתר לאומי לא,

ציפי רון:

זה דרגה יותר גבוהה, זה דרגה יותר גבוהה של שימור. זה לא רק שעיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

היית בתחנת הרכבת החאן?

ציפי רון:

זה לא רק התוכניות של עיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

ראית איך האתר לאומי לשימור הולך להיראות שמה? בתוכניות העתידיות?

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

איך מה?

לורה ורטון:

מה? של מה?

ציפי רון:

איך המה הולך להיראות?

יוחנן וייצמן:

תחנת רכבת החאן,

ציפי רון:

הרכבת?

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

מה אמרת? לא שמעתי,

עו"ד דני ליבמן:

איך זה יראה אחרי התוכניות העתידיות,

ציפי רון:

איך זה יראה?

יוחנן וייצמן:

אתר לאומי לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

האתר,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה קורה,

ציפי רון:

אפשר לעשות שם כפרות,

יוחנן וייצמן:

בית שי עגנון, את יודעת מה עשו שמה? אז בואי נירגע,

ציפי רון:

זה לא באותה רמה, בית שי, סליחה, עם כל הכבוד,

יוחנן וייצמן:

עשו שמה בניין בזכוכית, את שואלת אותי,

ציפי רון:

בית שי עגנון,

יוחנן וייצמן:

כל מה שאישרנו שמה, זה לא חוקי,

ציפי רון:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אישרנו, וזה בסדר.

ציפי רון:

בית שי עגנון אפילו לא קרוב לרמה של הדבר הזה, זה לא אותו דבר,

שרון דינור:

אתה יכול להגיד לי איזה סעיף ב – 9988?

ציפי רון:

ממש לא,

יוחנן וייצמן:

אני שלחתי את הסעיף,

ציפי רון:

לא אותה תקופה, ולא אותה רמה, ולא אותה דרגת חשיבות, פה, זה משהו אחר, זה סיפור היסטורי מיוחד במינו,

לורה ורטון:

זה 120 שנה.

ציפי רון:

זה בית יחד, אין עוד דבר כזה. אתם מכירים את הסוכה שם? את הגג שנפתח? את הסוכה, אתם מכירים בבית הזה?

לורה ורטון:

אני לא,

ציפי רון:

אז בנו אותו עם סוכה, כשהמשיח יבוא, יוכלו לארח אותו בסוכה, הבניין, זה בניין,

יוחנן וייצמן:

מאיפה כיוון?

ציפי רון:

זה בניין שאין שני לו,

שרון דינור:

סתם סליחה.

ציפי רון:

אני לא צוחקת, אני אומרת באמת, זה בניין שאין שני לו, אני יודעת שהצחקתי אתכם, אני שמחה שהצלחתי להצחיק,

שרון דינור:

לא, אני הצחקתי את עצמי, זה לא את,

ציפי רון:

לא, אני אומרת שיש בבניין הזה אלמנטים בפנים,

שרון דינור:

נכון, אנחנו יודעים,

ציפי רון:

שאין באף בניין אחר בעיר.

שרון דינור:

אבל הם לא מציעים להרוס אותו,

ציפי רון:

זה לא משנה, ברגע שבונים על ידו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נעשה הפסקה.

ציפי רון:

בית ספר צמוד,

יוחנן וייצמן:

מזון הם לא יביאו היום, נכון?

ציפי רון:

צמוד, צמוד, צמוד אליו הלך עליו,

לורה ורטון:

הוא בדיוק מברר.

ציפי רון:

הוא מאבד את כל הכבוד, את הייחוס, ואת הייחוד, זה הכול. לא בכל מקום חייבים לבנות בית ספר.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא נמצא בחוץ, רוצה להציג אותו?

שרון דינור:

גמרנו עם זה?

יוחנן וייצמן:

זה סיימנו, לא? היה עוד דברים?

שרון דינור:

אני חושבת שלא, אבל אם יש עוד

עו"ד דני ליבמן:

מה שכתבת לי פה,

שרון דינור:

ציפי, את ראית?

מורן בן זיו:

עוד לא הגיעו? יש עוד איזה 4 דקות.

שרון דינור:

ציפי, תסתכל על החוות דעת, אם קראת, אם לא קראת את החוות דעת שלנו, תסתכלי, בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

היא ממש בסדר.

שרון דינור:

עדיין אימצה את רוב ה - , 90% מהדברים.

ציפי רון:

כן, עדיין, עדיין ברגע, אני לא יורדת לפרטים,

שרון דינור:

אוקי, בסדר,

ציפי רון:

ברגע, ברגע שבונים,

יוחנן וייצמן:

או אפילו,

שרון דינור:

את זאת?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שרון, שרון,

שרון דינור:

מה חשבתי (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אז אני אעבור עליה הרגע, (לא ברור) הערות, זה יותר נוח לי ככה,

ציפי רון:

שרון, ברגע שלוקחים לבניין הזה את המרחב שלו, את המרחב שלו, שזה החצר, עם העצים וכן הלאה, ובונים שם מוסד חינוכי זה כבר לא אותו דבר, הוא ירד מזוהרו, ומייחודיותו ומגדולתו.

לורה ורטון:

אני מסכימה שכל דבר שיצמצם אותו הוא,

ציפי רון:

אגב ראיתי שבניין כ"ח הורידו את כל העצים ההיסטוריים, את התות, ואת האיקליפטוסים, עצים בני מאה וכמה שנים, נגמר, נהיה מדבר, חזרנו להיות מדבר, עצים בני למעלה מ- 100 שנה, ענקיים, היסטוריים, אינם.

יוחנן וייצמן:

מה היה, אני הצבעתי נגד,

לורה ורטון:

למה?

ציפי רון:

פשוט, פשוט נעלמו, פשוט נעלמו.

יוחנן וייצמן:

בכ"ח,

ציפי רון:

חזרנו להיות מדבר,

שרון דינור:

בתב"ע,

ציפי רון:

חזרנו למאה,

שרון דינור:

נגד מה?

יוחנן וייצמן:

היושב ראש השתמש בקול כפול,

שרון דינור:

היית מה נגד העצים, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, נגד התוכנית,

שרון דינור:

אני לא מצליחה לשלוח,

יוחנן וייצמן:

נגד בנייה לגובה שם בנחלאות, מה?

שרון דינור:

אין לי פה אתה - ,

יוחנן וייצמן:

אז תעלי את זה שוב,

ציפי רון:

חזרנו לתיאור של מארק טווין, כשמארק טווין ביקר בירושלים, הוא אמר - איזה אזור מגעיל, מדבר, יבש, שממה, (לא ברור). אז אנחנו ברוב טובנו,

לורה ורטון:

הוא אמר גם שמלוכלך,

ציפי רון:

ומלוכלך, אנחנו ברוב טובנו מחזירים את המצב לקדמותו לתקופה של הביקור שלו.

יוחנן וייצמן:

תביאי לי את העכבר.

ציפי רון:

בביקור של מארק טווין במאה ה - 19, יבש, צחיח, מטונף, ומגעיל, ואנחנו בטובתנו מחזירים אותו לאותו מצב. כל עץ כזה בן 120 שנה או יותר שאנחנו כורתים, וכל סביבה שאנחנו הופכים אותה, מחזירים אותה להיות מדבר.

לורה ורטון:

לצערי זה תיאור,

ציפי רון:

עברתי שם, קיבלתי שוק.

לורה ורטון:

טוב, בכל אופן צמצמנו קצת, וכתוב שהרחבנו את המרחק ו - , בין בניין לבניין,

ציפי רון:

מרחק 4 מטר מהבניין?

יוחנן וייצמן:

6,

ציפי רון:

6, 1 – 4,

לורה ורטון:

עם עצים 6,

ציפי רון:

אחר כך זה 4,

לורה ורטון:

זה עכשיו זה יהיה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הם הציעו, כן.

ציפי רון:

אתם יודעים שכל הריצופים שם, וכל החרסינות וכל הדברים בתוך הבניין הזה הם ייחודיים, ויש
הבדל בין חדר לחדר. והכול, והבית ספר שם די הרס את זה,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

הבית ספר הדתי שם די חירב את המקום הזה, לפני זה שמרנו על המקום הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו דיברנו,

ציפי רון:

שמרנו על זה על המקום באלף עיניים.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

והביס שם פשוט, לא יודעת,

לורה ורטון:

יש שם,

ציפי רון:

לא מכבדים, לא מכבדים את המקום.

לורה ורטון:

(לא ברור) זה לא,

ציפי רון:

לא מכבדים אותו. חבל מאוד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז, בסדר גמור.

שרון דינור:

התיק הבא, אנחנו עוברים אליו הוא תיק מעניין, (לא ברור). זה תיק שכבר היה פה ב - , לפני כמה שנים, קודם בתב"ע, לדעתי ע"י אדריכל יגאל לוי, אם אני זוכרת נכון. בתחילת משה, ואליעזר הלוי 23, ושמה החליטו שיש שתי קומות לשימור, ואגף חדש, והקומות לשימור הם היו, כל החזיתות היו לשימור בתב"ע המקורית, תיכף אני אפתח לכם את זה. בעצם עכשיו, מבקשים פה שינוי, קודם כל התב"ע המקורית, סליחה אני פותחת רגע, אוקי, הנה, זה המבנה, זה מבנה שהיה, תיכף נסתכל עליו. כן, זה בניין מהראשונים של קריית משה, אנחנו מסתכלים עליו פה. בניין שהוא היה, הוא שיקף את הבנייה של הסגנון הבינלאומי, עם אלמנטים מעוגלים, יש לו פה תיכף אני מנסה לראות אם אתם רואים יש פה מרפסת שהיא מעוגלת, רגע זה תיכף יתבהר התמונה. שתוספת את הפינה של הבניין. זה מהבתים הראשונים של קריית משה, סגנון הבינלאומי, הוא היה פה של ציון, אני חושבת כן, הנה, ב - 1926, משפחת ברשיבסקי, ובתקופת המנדט שימש כפנסיון מונטיפיורית, אוקי, ויש פה כל מיני אישים,

יוחנן וייצמן:

לא הגיעו?

שרון דינור:

מפורסמים.

מורן בן זיו:

לא, עוד לא.

יוחנן וייצמן:

בדקת איתם, אולי הם מחפשים אותנו.

מורן בן זיו:

כן, אני אתקשר אליו רגע,

שרון דינור:

זה החלק החזית האחורית שלו. עכשיו בוא נסתכל רגע,

לורה ורטון:

אפשר לראות את זה עוד פעם שנייה?

שרון דינור:

כן, בטח, זה החלק שהם, תיכף אני אסביר לכם, תזכרו את השלוש חזיתות שהם לשימור, לפי תוכנית מאושרת מלפני כמה שנים, זאתי הפנימית שלו, אחורית, לאליעזר הלוי יש פה, ואת החזית לרחוב קריית משה, זה שלושת החזיתות, זה לוקח לזה זמן לעלות. כשפה היא חזית שהיא נהית מעוגלת,

יוחנן וייצמן:

היא לשימור תב"עי.

שרון דינור:

שלושת החזיתות האלה הם לשימור תב"עי, עכשיו אבל עושים תב"ע חדשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתם יודעים בתב"ע חדשה, הכול פתוח. אז מה שרציתי להראות לכם, זה התב"ע הקודמת, רגע, כי היא אמרה שהיא לא שמרה, אז אני אפתח אותה רגע, אוקי, היא מ – 2017, לא מאוד מאוד ישנה. שמה, נספח בינוי, היה פה, החלק ה - , האחורי, החלק של החלקה שפונה מערבה, הוא חלק שהוא

פנוי מבינוי, אין שום בעיה. אז קודם כל היה פה נקניק צר וארוך, עשו 3 מטר מכל הכיוונים, 4.30, אני לא יודעת למה בחרו אותה קווי הבניין האלה, אנחנו רואים שנשאר משהו ממש ממש, אפילו קצת מצחיק, מה שהיה בתכנון. הפנים הוא להריסה, ולשימור, אתם רואים יש פה גם מרפסות, גם הגרם המדרגות, הם ושלוש החזיתות שהם לשימור. עכשיו מבחינת גובה, הם עשו שתי קומות על הקיים, ואחריהם נסיגה, המבנה החדש, ומתחת יש חניון תת-קרקעי, הבקשה החדשה, היא עושה משהו שונה, הבקשה החדשה, רגע, פתחתי את זה או לא? הנה, לא זה, לא זה, זה הארמון.

עו"ד דני ליבמן:

אישרו באופן כללי, לא?

שרון דינור:

אוקי, זה הבקשה החדשה, הבקשה החדשה כמעט, היא עושה כמה דברים, קודם כל היא כמעט,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להיכנס? או את רוצה להציג את זה?

שרון דינור:

עוד דקה, בסדר, הבקשה החדשה בעצם אומרת, רגע, אנחנו לא צריכים את ה - , כבר ברוב העיר, אנחנו, אני מניחה שהוא יגיד את זה לא עושים את השתי קומות ואז נסיגה, אנחנו רוצים בינוי על כן הבניין, ואתם רואים שיש את החיפוי עץ הזה, שאתם יודעים כבר,

יוחנן וייצמן:

שאנחנו לא אוהבים אותו.

שרון דינור:

מבחינת השימור אנחנו מקבלים רק שתי חזיתות לשימור, החזית הזאת כבר לא לשימור, מבחינת השטח החדש, יש פה קו אפס לרחוב, אבל הבעיה שלי גם שאת המרפסת המעוגלת, שכעיקרון אחרי הנסיגה, אז בקיצור, ההמלצה שלנו התמקד ב - , אין לנו בעיה שיוסיפו קומות, תמ"א/2, לשמור, אבל לשמור על הנחיות השימור מהתוכנית הקודמת, ופה חשבנו שדווקא, הממ"דים שהוא מציע פה לחזית קדמית, הם לא מוצלחים בעינינו, גם יש פה שתי דירות מאוד קטנות של 45 ו - , 60 מטר, והנה,

יוחנן וייצמן:

אז איך הוא עושה להם את הממ"דים?

שרון דינור:

לא, אז או שיעשה פה את הדירות הגדולות ושמה יעשה בצד השני, יעשה את הקטנות,

יוחנן וייצמן:

זה בניין להריסה הולך,

שרון דינור:

כן, ממילא זה, אז אני אומרת, אבל לא יכול לשים את הממ"דים שמה, או שיעשה את הממ"ד אחורי, לא יודעת, יסתדר, הוא באמת יסתדר. הדבר השני שחשבנו שיהיה הגיוני לעשות פה את ה - , את הכניסה לחדר המדרגות המשותף, מהחלק ה - הזה, כאילו לתת למרפסת הזאת את הכבוד שלה, לעשות איזה לובי משותף פה, עם נסיגה, ואז נחזור, בכל מקרה בינוי הוא כאילו בכיוון הנכון, וזה, זה מה שיש לי להגיד. אז אני,

לורה ורטון:

אבל העיקר הוא שה - , החזית השלישית תישמר, זה העניין?

שרון דינור:

גם, גם החזית הזאת, זה כאילו לשמור על מה שכבר (לא ברור), כי ב - 2017 לא לפני 50 שנה. פנט, אתה רוצה לבוא?

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

מה אתה רוצה שאני אפתח פה? את התיק תיעוד, הדמיה, מוצע? תב"ע מאושרת, מה?

יצחק פנט:

(לא ברור), זה לא משנה, אני רוצה רק להסביר כמה דברים לפני כן, הבניין הזה הוא נבנה בשנות ה - , קומה ראשונה בשנות ה - 20, שתי הקומות הנוספות, קומה וחצי נוספות בשנות ה - 30, הוא מבנה היסטורי. עכשיו הבעלים של המבנה זה עמותה ש - , מביאה סטודנטים מחו"ל, דתיים לאומיים שנמצאים מובאים לקריית משה לאזור הטבעי שלהם, ושמה הם נמצאים שנה, או לפעמים שנתיים, לומדים, לומדים לימודי ארץ ישראל וכדומה, זה מטרת העמותה. הבניין כולו משמש לעמותה, לאותם סטודנטים. עכשיו במשך השנים, ניסתה העמותה לקדם משהו שיוסיף להם שטחים, כי הם רוצים להביא עוד סטודנטים, והם עשו תב"ע לפני 10 שנים, התב"ע אושרה לפני 10 שנים, לבניין בן 6 קומות, והם ניסו לשווק את זה כעסקת קומבינציה, כי הם עצמם לא יכולים לבנות, לצאת מהמקום הם לא יכולים, הם חייבים את הסביבה, לכן הם ביקשו לעשות עסקת קומבינציה, והתוכנית הקודמת לא אפשרה את זה, היא לא הייתה כלכלית. ניסינו בכל מיני דרכים, בסופו של

דבר קיבלנו הסכמה עקרונית של הוועדה המחוזית וגם של אמי ארבל, לבניין בן 8 קומות, עם דיור להשכרה, שמיועד כמובן לצורכי אותה עמותה, לאותם סטודנטים שמגיעים לארץ.

יוחנן וייצמן:

דיור להשכרה אתם רושמים הוראה בתב"ע?

יצחק פנט:

כן, כן, בוודאי, לפחות שתי קומות. זה הסיכום עם, עם אמי ארבל והוועדה. שזה אומר סדר גודל של כ - 10 עד 12 יחידות דיור, שיהיו להשכרה. עכשיו ה - , המבנה עצמו גם כן הוא בעסקת קומבינציה כמובן, כי העמותה נשארת במקום, ולכן נעשו פה חישובים כלכליים, מאוד מדוקדקים, עכשיו התחייבנו גם כן לתת חנייה, ואנחנו נותנים פה 3 קומות חנייה תת קרקעיות, שנותנים בסך הכול מעבר לתקן, מעט מעבר לתקן, התקן הוא 22 מקומות חנייה, אנחנו נותנים 28 מקומות חנייה,

יוחנן וייצמן:

למה?

יצחק פנט:

בגלל שיש פה מסחר, אנחנו חושבים שמסחר שאין חנייה בסביבה, ויש מצוקת החנייה בכל קריית משה, אז אנחנו נותנים את התקן מעט פלוס, כדי שאפשר יהיה,

יוחנן וייצמן:

גם כן המחוזית, הם מוכנים לאשר לכם מעל התקן?

יצחק פנט:

כן, בכל אופן זה עקרונית, הסיכום הוא עקרוני, עוד לא הגענו לדיון שמה, אנחנו נמצאים בשלבים, אבל זה סיכום עקרוני,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל עשיתם שם תיאומים.

יצחק פנט:

מה? כן. תיאום עקרוני בלבד. היום הסכימו ל - 8 קומות, מבחינה עקרונית, אם יסכימו בעירייה, בעירייה הסכימו, יש לנו מסמך מאמי ארבל, שהוא מסכים ל - 8 קומות עקרוני, ואנחנו נותנים בתמורה חנייה בהתאם לתקן מעט פלוס. אתה צריך להבין שהתקן פה שימור, זה בעצם 50%, כן? אז אנחנו נותנים מעט יותר,

יוחנן וייצמן:

אתם נותנים מעל ה – 50%,

יצחק פנט:

מעל ה – 50%, לא מעל מספר יחידות הדיור, מעל ה – 50%. עכשיו ככה תראו, זה נכון,

שרון דינור:

רגע, שנייה, אתה היית רוצה שיהיה יותר מאשר? היית רוצה תקן רגיל? כאילו אין שימור או שאתה רוצה לתת?

יצחק פנט:

אין אפשרות, אין אפשרות, המגרש הוא מגרש צר וארוך, לא ניתן, אנחנו יורדים על מעלית רכב אנחנו לא יורדים עם רמפה, כי ברגע שנעשה רמפה, אז כל השטח יתבזבז על הרמפה. אנחנו יורדים למעלית רכב, ו – 3 קומות תת-קרקעיות, שזה המון, זה חפירה באמת יקרה, וזה. אז עכשיו ככה, זה נכון שבתב"ע המקורית לפני 10 שנים, היה שימור לשלושת החזיתות האלה,

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

1, 2, ו – 3, החזית הזאת גם הייתה לשימור, אנחנו מאוד מתקשים לא שלא רצינו, כי רצינו להשאיר את המצב כמו שהוא, הקיר הזה כמעט בלתי אפשרי מבחינתנו לעשות את זה, ובגלל,

לורה ורטון:

למה?

יצחק פנט:

בגלל החנייה התת-קרקעית, אני אראה לכם, אני הבאתי, אלה היזמים, חברת הדריס, הם בנו כמה וכמה בניינים בסביבה. אם אפשר לראות את תוכנית החנייה שצירפתי למצגת.

שרון דינור:

לא את זה?

יצחק פנט:

לא, לא, זה משהו מאוד סכמטי, יש תוכנית חנייה, תוכנית חנייה, כן.

שרון דינור:

למה לא נפתח? רגע.

יצחק פנט:

הנה, תוכנית החנייה, מראה מעלית רכב, ו – 10 מקומות חנייה,

שרון דינור:

רגע, איך מגיעים למעלית רכב הזאתי, מה - ?

יצחק פנט:

מקומת הכניסה, יש כאן רמפה,

שרון דינור:

המעלית, אוקי,

יצחק פנט:

ככה, נכנסים כאן, מגיעים פה למעלית רכב, מהמעלית רכב יורדים למטה. עכשיו תראו, שמנו ברקע את הקירות שבאות, שבאים מלמעלה, עם הקיר הזה אנחנו מסתדרים, אנחנו יוצרים פה עמודים שיחזיקו את הקיר, הנדסית זה לא קל, ולא פשוט, אבל אפשרי, גם הקיר הזה אפשרי, הוא לא חוסם לנו את החנייה, אנחנו באים מפה, ומעבירים הלאה, מה שאתם רואים פה ברקע, זה קירות מלמעלה, יצטרכו כאן ככל הנראה להוריד פה קטע קטן. הקיר הזה לא אפשרי, אין לנו דרך להחזיק אותו. המשמעות היא שאם אנחנו משאירים את הקיר הזה לשימור, אין לנו יציאה מהמעלית רכב, אין לנו גישה למקום הזה, אנחנו לא יכולים, פשוט בלתי אפשרי, עם כל הניסיונות שעשינו, והם ישבו עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

את יכולה שנייה להעלות איך נראה הקיר הזה?

יצחק פנט:

מה? עכשיו הקיר הזה הוא קיר צדדי, הוא לא נשקף לא לחזית של קריית משה, ולא לחזית של אליעזר הלוי, הוא קיר פנימי, גם יועץ השימור משה שפירא, על דעת עצמו בלי שביקשנו כתב שמבחינתו השימור הנכון, זה שתי החזיתות האלה,

שרון דינור:

הוא באמת לא מאוד מרשים, אני שואלת את עצמי, אם הייתם יכולים לעשות פירוק והרכבה על הקיר הזה.

יצחק פנט:

תראי, אם נידרש, זה יקר, זה מייקר לנו את הזה,

שרון דינור:

בסדר, גם הפרויקט שלכם הוא יוקרתי.

יצחק פנט:

אני מסכים, אני מסכים, אז אם לא תהיה ברירה, זה יהיה הדרך, אנחנו מעדיפים שלא,

שרון דינור:

מדובר בתב"ע שדיו בקושי יבש עליה ו - ב - 2017. ו - ב', אני רואה שזה גם הקיר, וגם יש לו חדר מדרגות חיצוני שעולה אליו וזה, אולי, והוא יהיה נקי מכל המרפסות האלה, נכון, הוא משלים את הפינה, הוא לא נראה, כאילו אני חושבת שהחיסרון העיקרי של העיצוב כרגע זה ש - , אין, לא הוא מובחן בניין לשימור, אלא הוא נראה כזה בקושי רואים אותו,

יצחק פנט:

למה? את ראית את ההדמיה?

שרון דינור:

ראיתי, אני, על זה מדברים,

יצחק פנט:

תעלי אולי,

שרון דינור:

הם ראו גם כן, אני אין שום בעיה להראות שוב. אני חושבת ש - , הנה, אני, כשמאוד מאוד קשה לבחון, זה נראה כאילו, אני חושבת שצריך לעבוד על העיצוב על האבחנה שלו כגוש,

יוחנן וייצמן:

את דיברת על ההריסה, אנחנו לא רואים,

שרון דינור:

נכון, ברור לא רואים אותו פה.

לורה ורטון:

לא רואים אותו פה.

שרון דינור:

אני חושבת שאם יהיה עליו גוש, שהוא שימור כזה, גוש קדמי, עם איזה שהיא הפרדה יותר טובה בזה.

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

אז יהיה לנו יותר קל, אנחנו גם התייחסנו גם, אתה בטח ראית בהמלצה גם ל - ,

יצחק פנט:

נכון, נכון,

שרון דינור:

הבליטה הזאת.

יצחק פנט:

תיכף נדבר על זה גם,

שרון דינור:

אז אני חושבת שזה יהיה, יעשה לו טוב, אז גם אם תעשה לו פירוק והרכבה הוא משני, זה לא, למרות שהוא שימור סטטוטורי, אני אומרת שזה משהו שאני, שאפשר להקל בו עליכם, אז תעשו אותו, כמו (לא ברור) באבן.

דניאל בורוכובסקי:

כולל כל האלמנטים? זאת אומרת לפי מה שאנחנו ראינו שם בתיק תיעוד, המדרגות לדוגמא, זה נראה משהו מאוחר יותר,

שרון דינור:

אז אני חושבת, הוא לא מאוחר יותר, המדרגות הן מקוריות, משנות ה - 30, זאת אומרת היסטורי, אבל לא היסטורי של שלב א', היסטורי של שלב ב'.

דניאל בורוכובסקי:

אוקי,

שרון דינור:

זה כאילו גם אם היסטורי, כן, זה נורא יפה, וזה גם לא סיפור להרכיב את זה,

יצחק פנט:

לא,

שרון דינור:

אני לא אומרת לך שאת המדרגות, אני לא אומרת ש - , את הטייח הזה תשמור בצד, לא, אתה תפרק אותו, ואתה תעשה שחזור, וזה יהיה, תקשיבו המדרגות האלה החיצוניות האלה, אני אומרת לך שזה ה - , המקום שיהיה הכי יפה בפרויקט שלך, בלי, כל הכבוד לעיצוב פה, ול - , אנשים נורא אוהבים את הדברים האלה, שמים עליהם עציצים, וזה נראה טוב, ואתה אומר שזה יהיה מושכר כל מיני, זה יהיה מקום חי, זה יהיה מקום עם חיבור טוב לרחוב, אז זה, אני מציעה לך כן לשמור.

ציפי רון:

מורן, תורידי רגע את (לא ברור) את הבניין, נראה את הבניין.

מורן בן זיו:

מה רצית לראות?

ציפי רון:

זה הבניין, ותראי את החדש.

שרון דינור:

החדש, זה זה,

ציפי רון:

זה,

יצחק פנט:

זה הקטע השימור,

ציפי רון:

מה זה החום הזה? מה זה?

יצחק פנט:

זה של עיצוב. זה חיפוי בקרמיקה,

שרון דינור:

בכדורי אתה אוהב איך זה יצא?

יצחק פנט:

לא,

שרון דינור:

לא, גם אנחנו לא.

יצחק פנט:

לוקח לתשומת לב.

יוחנן וייצמן:

כדורי זה הסמל של,

ציפי רון:

כן, יש לנו בעיה עם האבן, עם האבן בירושלים, היא הפכה להיות ציפוי שחור, ציפוי ירוק, ציפוי חום, כל מיני.

יצחק פנט:

גברת רון, אין יותר אבן בירושלים, בכל הבניינים 10 קומות ומעלה, אין אבן.

ציפי רון:

כן, אבל יש לפחות,

שרון דינור:

מה הכוונה?

ציפי רון:

ציפויים שמזכירים אותם.

יצחק פנט:

אני לא יודע,

שרון דינור:

(לא ברור) שלו,

יצחק פנט:

את שואלת אותי,

יוחנן וייצמן:

זה החיים,

יצחק פנט:

מאוד מפריע לי,

שרון דינור:

לא, למה? למה? כאילו מאיזה סיבה?

יצחק פנט:

מאוד מפריע לי,

שרון דינור:

זה קטע של עיצובי, או שהוא אומר לי מבחינת,

יוחנן וייצמן:

לא, כי אי-אפשר,

שרון דינור:

לא, הוא אומר עיצובי,

יצחק פנט:

אני לא יודע, מסה. עיריית ירושלים התאפיינה בבנייה באבן, שכחו מזה בשנים האחרונות, אין יותר
אבן,

לורה ורטון:

אנחנו נאבקים בזה.

ציפי רון:

מי שכח מזה?

יצחק פנט:

וזה מפריע לי מאוד,

ציפי רון:

לא ידוע לנו, לא ידוע לנו, לא ידוע לנו שהחקיקה בעניין או התפיסה בעניין השתנתה. ראינו שקרו דברים, אנחנו לא יודעים איך הם קורים, התפיסה לא השתנתה.

יוחנן וייצמן:

לא היית בהרצאה של אדריכל העיר?

ציפי רון:

הצבע, איזה מהם?

דוד היימן:

שניים.

יוחנן וייצמן:

לפני כמה שבועות היה פה, הוא הגיע לוועדה,

דוד היימן:

הוא כבר פעמיים.

ציפי רון:

איפה? פה אצלנו?

דוד היימן:

כן,

ציפי רון:

כן, אז הוא לא, אז לא דיברנו על צבעים אחרים, אמרנו שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא, דיברנו על ה - ,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא, המדיניות היא באמת להקפיד על האבן, רק עד גובה מסוים,

ציפי רון:

להקפיד, להקפיד על אבן, או דמוי אבן, או משהו, ברור שבמגדלים לא ישימו אבן בעומק 50 ס"מ,

לורה ורטון:

לא בקומה השישית.

ציפי רון:

אבל אנחנו לא רוצים לראות את הבתים השחורים שרואים ברחוב הרצוג. אנחנו לא רוצים לראות בתים חומים, ירוקים, כחולים צהובים בעיר, זה, אנחנו נלחמים לשמור על האופי הייחודי,

שרון דינור:

בסדר, זה משהו בקטנה,

ציפי רון:

זה אחד (לא ברור) של העיר הזאת.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מקבל את ההערה שלך.

יצחק פנט:

להיפך, אני אני,

ציפי רון:

אין פה עיר אחת כזאת.

שרון דינור:

הוא הכניס את העץ הזה בכוונה, כי שזה ההערה שתהיה לנו, בוא זה,

ציפי רון:

אבל זאת לא ההערה היחידה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

יש פה גם הרבה זכויות, דברים נחמדים. ואני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

הזכויות זה עוד סוגיה, המרפסת העגולה הזאת.

ציפי רון:

והעצים,

יצחק פנט:

כן,

ציפי רון:

טוב.

יצחק פנט:

שמה המרפסת העגולה.

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

המרפסת העגולה, נכון, היה פה מרפסת עגולה לשימור, גם בעיני היא מוצאת חן, הנקודה היא שהיא,

שרון דינור:

אני אעביר לתוכנית רגע?

יצחק פנט:

כן, אם אפשר להעביר לתוכנית כאן. רואים גם בתוכנית בקומה, קומה מתחת רואים, קומה למטה,

דניאל בורוכובסקי:

קיים רק בקומה אחת.

יצחק פנט:

כן, איפה זה?

עו"ד דני ליבמן:

רואים את הקווקו שלה,

יצחק פנט:

הנה כאן, כאן,

ציפי רון:

איפה? איפה? רגע,

יצחק פנט:

הנה, כאן. זה נראה כאן, בקטע הזה, זה מרפסת מעוגלת, עכשיו תראו, עוד פעם, השטחים פה נמדדים במטרים, אם אני עכשיו עושה את הנסיגה הזאת לצורך שמירת המרפסת, אם זה רק בקומה הזאת,

שרון דינור:

בוא תעשה את זה בשתי קומות,

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

בשתי קומות, כדי שיהיה לובי כניסה, אנחנו חשבנו שהלובי כניסה צריך לעבור לשם,

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

אני אומרת בוא תעשה את הלובי כניסה ל - ,

יצחק פנט:

כאילו לקחת אותו מפה להעביר אותו הנה?

שרון דינור:

כן, ואז יהיה לך שתי קומות, ומעל זה אין בעיה שיחזרו, ייקחו את זה.

דניאל בורוכובסקי:

אבל יש לכם גם עקרון בזה שנעביר את הלובי כניסה או שאפשר להשאיר אותו?

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

דניאל בורוכובסקי:

נעשו אותו בשתי קומות את המעוגל,

שרון דינור:

אני חושבת, אני חושבת שזה יראה טוב פשוט, זה לא,

דניאל בורוכובסקי:

הגרעין המרכזי הוא בצד שמאל, ולכן זה נראה לי קצת מוזר, הגרעין המרכזי של הדירות הוא יותר בצד השמאלי של הבניין,

שרון דינור:

תבדקו את זה, אני לא נכנסת לזה, זה לא חשוב לי מבחינת, פשוט נראה לי שמבחינה, קריאה עירוני של האדריכלי, אתה מחפש כניסה לבניין, אתה מחפש בעין את המקום הזה,

דניאל בורוכובסקי:

נכון,

שרון דינור:

את המקום הזה, זה בגלל זה, זה נראה לי,

יצחק פנט:

אם זה בשתי סוגיה, בשתי קומות, מקובל,

שרון דינור:

מה זה?

לורה ורטון:

אני לא יודעת,

דניאל בורוכובסקי:

זה קומה אחת,

יצחק פנט:

כן, כן, אבל, מבנה אחד כזה, אתה צריך גם כן,

לורה ורטון:

פה כתוב,

יצחק פנט:

קרקע וראשונה,

יוחנן וייצמן:

מעל זה בונים רגיל,

יצחק פנט:

מעל זה בונים רגיל,

לורה ורטון:

מי עוסק ב - ?

ציפי רון:

ומה, איך אתם הולכים לעשות את ה - ,

יוחנן וייצמן:

בעצם ההחלטה דומה למה שקיבלנו באמור.

ציפי רון:

רק שנייה, איך הם הולכים לעשות את הפרדה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

בין החדש והישן?

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אני יודע,

ציפי רון:

אני לא ראיתי, אני לא ראיתי כאן בהצגה פרט הפרדה בין הישן והחדש.

שרון דינור:

זה נכון, אנחנו ביקשנו את זה,

יצחק פנט:

ביקשנו את זה,

ציפי רון:

אני יודעת שביקשתם, אני יודעת שביקשתם, אני שואלת את איך, איך זה צריך להיראות, כאילו,

שרון דינור:

איך זה יראה?

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

אנחנו נעשה,

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

אנחנו נעשה עם פנט,

ציפי רון:

במה זה יבטא כאילו?

יצחק פנט:

יש אפשרות,

ציפי רון:

כי בפרספקטיבה שראינו כאן זה איננו,

שרון דינור:

יש עוד הערה אחת שלא כיסינו אותה,

יצחק פנט:

כן,

שרון דינור:

אצלנו, וזה הנושא של הממ"דים,

יצחק פנט:

נכון,

שרון דינור:

כי יש לך שתי יחידות קטנות פה, שחשבנו שאולי, או שתעשה פה יחידה אחת גדולה, כמו שהיה בתוכנית המקורית,

יצחק פנט:

זה נושא הממ"דים, זה נושא,

שרון דינור:

או שתעביר אותם לחלק, תראו, או שתעביר אותם לחלק, שלא, שלא נחזק כלפי הרחוב, כי ברגע שאתה לוקח אין יציאה ממרפסות, החזיתות משתנות, אז את הממ"דים אתה צריך לפתור אותנו, או שתחלק את הדירה כאילו ל - , אחת ליד השנייה כאילו עורקי, ואז הממ"דים ייפנו כלפי הקיר אבן ה - ,

דובר לא מזוהה:

צפון,

שרון דינור:

המשוחזר, לא נראה לי שזה בעיה, כאילו,

יצחק פנט:

מקובל, מקובל, שרון, אני אסביר עוד יותר מזה, אנחנו ננסה עכשיו להעביר את לובי הכניסה הנה, זה ידרוש פה שינוי בכל התכנון, ניקח מפה את הממ"ד, הממ"ד הזה כנראה נשאיר אותו עם חלון הנה, או את החלון הזה, כי החלון הזה מאפשר פה ממ"ד,

שרון דינור:

אוקי,

יצחק פנט:

חלון שאפשר להכניס פה חלון ממ"ד, זה לא בסדר, כאילו הממ"ד המרכזי הוא לא,

דניאל בורוכובסקי:

יש בעצם מרפסת אחת שמה,

יצחק פנט:

כן, נכון,

שרון דינור:

כן, הנה ממ"ד לעשות ממ"ד, למרפסת,

יצחק פנט:

ברור,

דניאל בורוכובסקי:

שייך אבל לעשות, שרון, שייך,

שרון דינור:

לכיוון הזה פנט צודק, זה יותר הגיוני לעשות את זה.

דניאל בורוכובסקי:

שייך לעשות, אבל אם נראה תכנונית שאנחנו כן משאירים את הכניסה ב - , בצד השני, שייך לעשות רק בשני הקומות מתחת את השינוי של, נגיד לעשות, לקבל אישור לעשות ממ"ק או משהו כזה, ואז בקומות למעלה כן להחזיר את זה לשמה את הממ"ד?

שרון דינור:

פחות חשוב.

דניאל בורוכובסקי:

אוקי,

שרון דינור:

זה צריך להיראות טוב, התוצאה,

דניאל בורוכובסקי:

כן, כן,

יצחק פנט:

אנחנו נתכנן מחדש את הקומה הזאת.

יצחק פנט:

כן,

ציפי רון:

תעשו מה שנוח לכם,

דניאל בורוכובסקי:

אוקי, יכול להיות שזה יותר,

יצחק פנט:

זהו, שאר ההערות שלכם מקובלות, עצים, הכול בסדר גמור.

ציפי רון:

אני הייתי שמחה, רק אני הייתי שמחה לראות את ה - , העיצובית.

יוחנן וייצמן:

אמרנו מקודם שיש סיכוי שתרצה גם להרוס בקיר הנגדי משהו. בתוך השיחה אתה אמרת שאתה תרצה אולי משהו להרוס מהקיר לשימור.

דניאל בורוכובסקי:

הקיר לשימור,

יצחק פנט:

לא, לא, התכוונתי לומר שהקיר, החנייה שמתחת לקיר לשימור, אנחנו מראים את היסודות עד לקומה המיונס 3 של החנייה, אז אני אומר בקטע הזה לא נראה את היסוד עד למטה, כנראה איזה שהוא מטר נצטרך לא לתת יסוד, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אין פה דבר שאתה צריך לבקש תואם תב"ע,

יצחק פנט:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתי להיות ברור,

יצחק פנט:

לא, בשימור לא יהיה שינוי, כל ההבדל הוא ביסודות, הקומות הזה, התחתונות.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יצחק פנט:

טוב.

דניאל בורוכובסקי:

אוקי, תודה רבה.

ציפי רון:

אני בכל זאת שואלת, אני הייתי מבקשת,

יוחנן וייצמן:

נכון, סליחה,

ציפי רון:

פרט,

יוחנן וייצמן:

גברת רון,

ציפי רון:

של המפריד בין החדש לישן.

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו לא עושים את זה אף פעם בתב"ע.

יצחק פנט:

נכון,

ציפי רון:

עוד לא תכננתם, אז שרון, אני אשמח אם נקבל דיווח על העניין הזה בהמשך.

יוחנן וייצמן:

לא, הגברת רון, דקה,

לורה ורטון:

כן, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דקה, אבל בכל פרט הפרדה מה שאנחנו עושים כרגע, תמיד בכל תוכנית שהיא, קובעים הוראה תב"עית, ובשלב ההיתר עושים את זה, זאת אומרת זה לא,

ציפי רון:

מה שאמרתי, מה שאמרתי שאני אשמח אם מתי שהוא זה יובא לידיעתנו,

שרון דינור:

בסדר.

ציפי רון:

אם יוצג לנו, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

ביום ההיתר, את רוצה דיון על הפרט הפרדה.

ציפי רון:

מתי שזה יהיה, מתי שזה יגיע לכדי עיצוב, מתי שזה יגיע לידי תכנון שנראה איך זה נראה. כי אני הייתי רוצה פעם אחת שננסה לחשוב גם, איך קובעים את זה בצורה מסודרת, זאת אומרת מה ההוראות בעניין הזה, מה אני מבקשת שיהיה, מה לא יהיה, זאת אומרת לתת לזה את הכבוד של העניין הזה, שזה לא יהיה חלטורה, שכל אחד עושה את זה איך שבא לו, מתי ש - , זאת אומרת, שיהיה איזה שהיא,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לעשות מדיניות עירונית לגבי פרט הפרדה?

ציפי רון:

שתהיה על זה איזה שהיא בקרה,

לורה ורטון:

בדיוק.

ציפי רון:

שיהיה משהו.

שרון דינור:

אני מעדיפה שלא,

ציפי רון:

זה כמו שביקשתי בזמנו, גם שילוט,

יוחנן וייצמן:

כל בניין זה (לא ברור) אחרת.

ציפי רון:

גם שילוט לבתים היסטוריים, שעוברים שינוי, בתל - אביב יש,

שרון דינור:

אני אגיד לך מה לא אכפת לי,

ציפי רון:

(לא ברור),

שרון דינור:

רגע, רגע, אני אסביר לך משהו,

ציפי רון:

ופה אין,

שרון דינור:

לפני שאייל חיימובסקי נפטר, זיכרונו לברכה, יצאתי, אישרו לי, אישרו לי, הוא אישר לי, את הקטלוג בפרטים, יש לי הצעת מחיר של אדריכל שעה רוט, שקיבל את זה,

ציפי רון:

על השלטים?

שרון דינור:

ואחד מהעבודה, מהקטלוג זה, זה פרט הפרדה. הסטנדרט יהיה הפרט הפרדה של שעה, ש - , נציג אותו כמובן לוועדה,

ציפי רון:

אוקי,

שרון דינור:

כשהוועדה תהיה מוכנה, ואנחנו, אבל תמיד יהיה אפשר לעשות יוצא דופן, זאת אומרת,

ציפי רון:

בסדר, אבל, אבל ברגע שיש מדיניות, יש קווים מנחים, כבר עשינו צעד קדימה.

שרון דינור:

כתב לנו סטנדרט בשביל ש - , (לא ברור).

ציפי רון:

כל מה שאני מבקשת שיציגו לנו,

שרון דינור:

שלא,

ציפי רון:

ושרון אותו דבר, שרון,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אותו דבר, גם לגבי שילוט היסטורי, של בתים היסטוריים, אצל השכנה שלנו במערב, שאנחנו לא, כן אוהבים או לא אוהבים, יש סטנדרטיזציה של העניין הזה, זאת אומרת מקובל, איך עושים שלטים על בניינים היסטוריים לשימור, שעשו שינוי שימור, וכן הלאה, איך, זה דבר קבוע. אצלנו עדיין, אין התייחסות, כדי,

יוחנן וייצמן:

או שתיהן?

ציפי רון:

זה הכול. נראה לי שזה חשוב. וזה רק יתרום.

שרון דינור:

תודה.

יצחק פנט:

תודה רבה.

ציפי רון:

רשמת לפניך? שרון.

שרון דינור:

כן, שנייה,

יוחנן וייצמן:

בוא ניכנס פה רק להחלטות. בעצם קיבלנו את שני הבקשות שלו.

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

לי אין בעיה לעשות את זה.

דוד היימן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

יש פה ירקות, ציפי.

ציפי רון:

איפה יש לך ירקות?

עו"ד דני ליבמן:

כאן, וכאן, כאן.

(מדברים ביחד ברקע)

לורה ורטון:

רגע, סוגרים את ה - ?

יוחנן וייצמן:

לא, יש לנו עוד תיק אחד, נכון?

שרון דינור:

כן.

לורה ורטון:

הפסקה?

יוחנן וייצמן:

אתה מנתק הקלטה?

שרון דינור:

תראה, שיניתי מעט מאוד.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, בוא נעזוב את זה, בוא ניתן להם להיכנס. בוא לא נעכב אותם בסדר.

שרון דינור:

תראו, אנחנו, אני רוצה להסביר משהו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו בעמק רפאים 52. הגיעה אלינו תב"ע, התב"ע היא לא רעה, אבל מה? היא כאילו נראית בסדר מבחינתי, אבל הם מבקשים יותר מהמדיניות, עכשיו,

מורן בן זיו:

יש לנו עוד שתי דקות.

שרון דינור:

בדיק פרגנתי לנו, סתם. התב"ע היא נראית, היא לא רעה, אבל היא חורגת ממדיניות, כי מדובר פה באזור ליבה, עם מבנה שהוא מבנה לשימור, מאוד יפה, תיכף אתם תראו אותו. אין לי, נכון שרכבת הקלה עוברת שמה, אבל, אין לי, אין לי סיבה, לא מצאתי סיבה, לחרוג מהמדיניות, של תוכנית האב שמה, בתב"ע חדשה. עכשיו באמת לא מציעים איזה משהו דרמטי מאוד, אבל הדבר הכי נכון היה להגיד - אוקי, במסגרת הזכויות שמגיעות לכם, לפי תוכנית האב, בואו קחו אותם לאגף האחורי, שזה מה שעשינו.

יוחנן וייצמן:

זה אזור שתוכנית האב גוברת? או אזור של?

שרון דינור:

זה אזור שתוכנית האב גוברת, אז אין לי, זה מה שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אמרתי להם עם כל הצער שבדבר, אני לא יכולה כאילו,

יוחנן וייצמן:

מה הם ביקשו פה?

שרון דינור:

אני בן אדם של מערכת, אז אני אראה לכם, הם ביקשו פה את זה.

לורה ורטון:

אווי ווי ווי.

שרון דינור:

כן, בסדר. הצבע השחור הזה לפעמים, אני מרגישה.

יוחנן וייצמן:

כן, כולם מתאהבים בו.

שרון דינור:

שאנשים, לא, גם אנשים עושים את זה לפעמים נראה לי בכוונה, כדי שיהיה לנו על מה להעיר. אנחנו המלצה שלנו הייתה להתמקד רגע באגף האחורי, וגם המלצנו לחרוג מקווי בניין של המושבות, כדי שהם ייקחו את כל המסת בינוי שלהם לחלק האחורי,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אבל הם מבחינת אחוזי בנייה רוצים גם את התוספת, עכשיו אם היה, זה היה באזור שמותר בו תוספות, הייתי מאשרת את התוספת הזאתי, לא נראית בו רע. אבל אם יש לך X מטרים למימוש, אז עדיף קודם כל לממש אותם בשטח הפנוי של המגרש, ואז נגמרו להם כבר האחוזים, כאילו לפי המדיניות, אז זה היה, זה הסיפור. בוא נקרא להם להציג את זה וזה. ברכה.

ברכה מאירס:

אני מנסה (לא ברור) איכשהו במצגת,

עו"ד דני ליבמן:

יש לך פה גם כן מסך.

ברכה מאירס:

מעולה. אז אנחנו מדברים על המבנה הזה, שמעתי שכבר פחות או יותר, אנחנו מעודכנים מה קורה. יש לנו כאן תב"ע בעצם לתוספת אגף אחורי, בחלק הזה בקומה, על המבנה הקיים בנסיגה משמעותי

מהחזית. רגע, הנה, אז יש לנו כאן גם את שלביות הבנייה, את המצב הקיים, אנחנו יכולים לראות שיש לנו לצד המבנה גם בצפון מערב, כמה תוספות קיימות, חלק מהן ממש היתר ראשוני, שנות ה-1934, ואחריו תוספות קצת יותר מאוחרות, באזורים האלו, וגם בימין. אנחנו בעצם מציעים תוספת של אגף בחלק האחורי, יש לנו את הקומה הנוספת, אנחנו שומרים על החזיתות של המבנה, את החללים הפנימיים אנחנו לא משנים, למעט חיזוקים פנימיים באמת שנדרשו לנו כדי להחזיק את החזיתות. ואעבור ישר ל- , בעצם התייחסות להמלצות, אני אתייחס כרגע רק למה שבאמת מבחינתנו לדיון. אז קודם כל הנושא של התוספות בנייה בצמוד לחזית דרום מערבית בצפון מערבית, אני מניחה שהתכוונת לתוספת הזאת, נכון?

שרון דינור :

זה הסעיף הראשון?

ברכה מאיירס :

סעיף 2,

שרון דינור :

"אין לאפשר תוספת בנייה בצמוד לחזית דרום מערבית וצפון מערבית", כן,

ברכה מאיירס :

אנחנו בעצם מסדירים, קיימות שמה, קיימת שמה כיום מבנים, קיימות שם חנויות, ואנחנו מציעים בעצם הריסה של הבנייה מחדש בצורה מוסדרת יותר,

ציפי רון :

את מסתירה לי.

יוחנן וייצמן :

תראי שוב את הבניין, שוב את התמונות, שנבין על מה דיברנו.

שרון דינור :

לא, את לא, אין לה את הזווית הזאתי, היא לא,

ברכה מאיירס :

הנה היא,

שרון דינור :

לא, לא רואים טוב.

ציפי רון:

(לא ברור) אותו?

שרון דינור:

אני אראה לכם בתיק תיעוד תיכף את ה - ,

ברכה מאירס:

בסדר גמור. אנחנו רוצים בעצם לבנות את זה מחדש בצורה יותר מוסדרת, יותר משולבת יחד עם הבנייה,

ציפי רון:

עם זכויות,

עו"ד דני ליבמן:

זה תוספת שהיא כבר היום.

ציפי רון:

נהדר,

ברכה מאירס:

אז אנחנו רוצים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ברכה מאירס:

להרוס את מה שיש שם היום, ולבנות את זה מחדש, בצורה יותר אסתטית, יותר משולבת. וזה חשוב מאוד, חשוב שתהיה בכלל היתכנות, כלומר יש כאן חנויות קיימות, יש כאן אנשים קיימים שאני, פשוט לבוא ולהגיד, אנחנו מעיפים לכם את החנות, ולא מחזירים אותה, אז זה בעיה. לעניין ההסרה של תוספת קומה, התב"ע הזאת, היא לא מציעה כאן איזה שהם נפחים שחורגים ממה שהיה לנו בתוכנית, בעצם תוכנית 62, וגם 2878, כלומר אם הבן אדם היה מגיע, ומבקש כאן תוספות, עם חלוקה לדירות, שטחי ממ"דים,

שרון דינור:

אתם הבן אדם הגשתם,

ברכה מאירס:

נכון, נכון, אם הלקוח היה מגיע ואומר, אני רוצה כאן לחלק את הדירות בצורה, שהם יותר דירות, לתת כאן שטחים, בעיקרון הנפחים שהתב"ע מבקשת, הם לא חורגים ממה שהוא היה מקבל בהיתר, בתוקף באמת תוכנית,

שרון דינור:

אז למה אתם לא מבקשים יותר?

ברכה מאירס:

כי הוא לא רוצה, הוא רוצה לעשות כאן פתרון יותר יפה, הוא רוצה לקחת כאן, בעצם,

שרון דינור:

את אומרת שאתם מבקשים משהו שהוא היה יכול לקבל בהיתר.

ברכה מאירס:

מבחינת נפחים. מבחינת קווי בניין הוא לא רצה לבוא ולהצמיד כאן אגף אחורי צמוד,, על גבי הבניין מאחורה. לבקש 3 קומות מלאות כמו שמותר לו, הוא רצה לבוא ולתת איזה שהוא ניתוק, להתרחק מהחזיתות, להציע כאן מגורים בנפרד, ואת ההתחברות בין המבנים לתת רק בקומה שהיא כבר מעל מה שקיים,

שרון דינור:

מה זה מה ששמת פה? התוכנית הזאת?

ברכה מאירס:

זאת קומת, זאת קומת הגג,

שרון דינור:

שלכם,

ברכה מאירס:

זאת הקומה העליונה הקיימת שלנו.

שרון דינור:

אז איזה התנתקות יש לך פה בחזיתות?

ברכה מאירס:

כל החזיתות הקיימות, בכל הקומות, יש לנו את המבנה, יש לנו התרחקות בין המבנה לאגף

שרון דינור:

אבל אין לך פה התרחקות בין החזית האחורית לאגף החדש.

ברכה מאירס:

מה זאת אומרת?

שרון דינור:

זאת אומרת שאת עשית תוספת מחוברת על החזית,

ברכה מאירס:

התוספת מחוברת על החזית, רק בקומה החדשה, יש לנו שתי קומות שבהם אנחנו מנותקים.

שרון דינור:

זה הקומה, כאן,

ברכה מאירס:

זאת הקומה העליונה החדשה שהיא נמצאת בקומה שלא קיים בה מבנה.

שרון דינור:

אז זה לא מסומן טוב. זה נראה כאילו יש משהו קיים, ומשהו לא, בסדר, תסתכלי על ה - , אני מציעה,

ברכה מאירס:

יציאת חדר מדרגות לגג, את מתכוונת.

שרון דינור:

זה נראה כאילו יש לך תוספת אחורית פה, זה אני מציעה שיהיה קומה טיפוסית בשביל שנבין, אם את רוצה לדבר,

ברכה מאירס:

כן,

שרון דינור:

על התנתקות,

ברכה מאירס:

אין בעיה, אם יש, אפשר לפתוח קומה טיפוסית,

לורה ורטון:

מהבחינה הכול נראה כאילו,

שרון דינור:

אבל זה,

ברכה מאירס:

כאן, אנחנו רואים פה את ההתרחקות, אנחנו מנתקים את האגף החדש, כדי באמת לשמור את ה - ,
כי אנחנו ממש ראינו יש פרטים מאוד יפים בחזית האחורית,

שרון דינור:

נכון,

ברכה מאירס:

ולא רצינו פשוט להיצמד עליה, ואז שיהיה בתוך הדירות את הפרטים האלה, רצינו לתת לו בעצם,
התביע נועדה לתת לו קווי הבניין כדי לבנות את התוספת, בניתוק מהמבנה הקיים, ולכן בכלל
הקומות הקיימות, אנחנו מתרחקים, ורק בקומה החדשה, אנחנו נותנים איזה שהיא פרוסה שהיא
אחידה, כדי שיהיה מוצר אחד שהוא יכול למכור כדירה ממש רחבה, יפה, שבפרויקט יהיה לו כלכלי,
אחרת את זה אנחנו בונים פה מבנה של כמה יחידות דיור קטנות, וזהו.

שרון דינור:

כמה יחידות קטנות זה לא טוב?

ברכה מאירס:

מספיק בשביל הכדאיות,

שרון דינור:

(לא ברור) אותם כאילו? מצחיק, טוב יללה, בוא נראה מה עוד את רוצה,

ברכה מאירס:

נשאר באמת, עברנו על הסעיפים, אנחנו,

שרון דינור:

ירוק זה בסדר?

ברכה מאירס:

כן,

שרון דינור:

ירוק זה סבבה.

ברכה מאירס:

כן, אין לנו בעיה, באמת,

שרון דינור:

אני הסברתי את יכולה להביא לי רגע את הדבר הזה? תודה רבה. הבעיה המרכזית של הרחוב, אז בוא ננסה רגע לפתוח,

יוחנן וייצמן:

המושבות לא כולל פה שלוש, המושבות מאפשרת 3 קומות?

שרון דינור:

שעברתי עליהם, אוקי,

ברכה מאירס:

ביקשת לראות גם חתך רוחב, וגם, הנה יש לנו,

יוחנן וייצמן:

חתך רוחב תפתחי שוב, תחזרי לחתך רחוב.

ברכה מאירס:

השינוי בעצם ההרחקה של האגף, מאפשר לנו גם בקומה העליונה, באמת לתת נסיגה משמעותית בחזית, כדי שהאגף החדש לא יהיה ממש על החזית, שלא יראה,

שרון דינור:

הנסיגה היא מפה לפה, זה משמעותי?

ברכה מאירס:

כן,

שרון דינור:

2.5 זה משמעותי? אוקי, בואי ננסח את זה כמו שצריך.

לורה ורטון:

מה הסימון? מה זה השני עצים כחולים? מה זה?

ברכה מאירס:

עצים כחולים, זה עצים שלא עומדים בתקן עבור מדידה,

לורה ורטון:

שלא עומדים בתקן מה? שהם לא?

ברכה מאירס:

לא עומדים בתקן,

יוחנן וייצמן:

זה קבוע,

שרון דינור:

מה?

ברכה מאירס:

הם קטנים מידי או לא, מודדים בדרך כלל, בדרך כלל כשעושים בסקר העצים את הסימון הכחול,

לורה ורטון:

אז זה צריך להיות,

ברכה מאירס:

אז ה - ,

ציפי רון:

לפי הקוטר?

ברכה מאירס:

אני צריכה להסתכל שוב,

לורה ורטון:

גובה או (לא ברור),

ברכה מאירס:

סקר העצים לפי מה שהוא שקל את הסימון שלהם הכחולים,

לורה ורטון:

1.20 מטר,

ציפי רון:

בחוק זה קוטר.

לורה ורטון:

או ככה, או מעל,

ציפי רון:

בתיקון 84,

לורה ורטון:

מטר, לא? 1.20 מטר משהו כזה.

ציפי רון:

אני לא יודעת, הייתי רוצה לראות את הסקר עצים, לראות מי, מה מו, ולמה.

ברכה מאירס:

אני אדאג גם שישלחו את זה.

שרון דינור:

טוב, תסתכלו רגע, זה החלק האחורי, אוקי, שהוא גם יפה, אי-אפשר להגיד,

לורה ורטון:

ממש,

שרון דינור:

מאוד מאוד יפה,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

בגלל זה הבינוי במנותק הוא בסדר, זה כמובן תוספת מאוחרת הדבר המכוער הזה.

ברכה מאירס:

נכון.

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע, לגבי החנויות, אחת מהן היא באמת היסטורית, הנה זאת, היא חנות היסטורית, שאנחנו יכולים בהחלט, אבל הדבר הזה שהולכים לבנות אותו מחדש, כאילו הוא, אפשר בתב"ע לבקש מה שרוצים, אבל אין פה טיעון היסטורי, כאילו זאת אומרת אין פה לא טיעון היסטורי, ולא טיעון של התאמה לתוכנית אב, אז זה אני לא יודעת איך להסביר את זה, עוד פעם, אנחנו אומרים פה, מה שמנחה אותנו כרגע, זה תוכנית אב, כאילו אין, אם אין אותה, אז אין לי איך זה, כאילו אני לא יודעת לתת את זה, אני לא יודעת, לא יכולה להגיד - טוב, בא לי, לא בא לי. זאת אומרת יש פה תוכנית, ואנחנו עובדים לפיה וזה הסיפור. הסיבה היחידה שאתם לא מקבלים פה את התוספת של הקומות, היא כי תוכנית האב לא מאפשרת את הדבר הזה, זאת אומרת אם היינו, מה זה לא מקבלים? מבחינתנו ההמלצה שלנו הייתה להיצמד לתוכנית האב, ואז ברגע שהיינו צריכים לבחור איפה לשים את ה - , איפה למזוג את הזכויות, אז ברור שבחלק האחורי, במנותק מהבניין, זה מבחינתנו גם הקלה בקווי בניין, היא מגיעה מתוכנית האב, מגיעה לצורך של השמירה על החזיתות. זהו, זה מה שיש לי להסביר לך, עכשיו חברי הוועדה רשאים לשאול אותך מה שהם רוצים, הנה אתם רואים זה הסגירה הזאתי ש - , היא, היא לא קשורה לעולמות השימור, זאת אומרת, אפשר לאשר אותה, אבל לא מכוח, לא מכוח לא של תוכנית אב ולא מכוח של השימור.

יוחנן וייצמן:

כמה שנים היא קיימת?

שרון דינור:

לא יודעת, כתוב החצי השני של המאה ה - 20, זאת אומרת אנחנו לא, אף אחד לא אמר בדיוק מתי.

דובר לא מזוהה:

זה יכול להיות גם 99,

שרון דינור:

יכול להיות,

לורה ורטון:

איזה יופי של מקום.

שרון דינור:

חיפשתי עוד תמונות בצד שלה. גם הפנים הוא לא מרגש. כאילו מבחינת הקומות.

יוחנן וייצמן:

הוא עבר שיפוץ.

שרון דינור:

כן. זה החנות ש - , היא מאוד חמודה, ממש ממש חמודה, היא מקסימה, כאילו באמת, הייתי הולכת לשם לעשות קורס קרמיקה.

יוחנן וייצמן:

כן, מה שבאמת אי-אפשר לצמצם, אז מה נעשה, מה?

לורה ורטון:

היא אומרת אי-אפשר לצמצם.

יוחנן וייצמן:

זה, החנות נהנית מהתב"ע?

שרון דינור:

ברור, התב"ע מכשירה אותה, אתם רואים את כל הקטע הזה,

ברכה מאיירס:

החנות מקבלת בעצם בנייה מחדשה, אנחנו בונים את זה בצורה יותר אסתטית, יותר חלק מהבינוי כן.

יוחנן וייצמן:

המרפסת הזאתי היא לא בהיתר.

ברכה מאירס:

השאלה שלי בעיקר זה האם ה - , להגיד לא לאשר תוספת זה מבחינה שימורית, או מבחינה נפחית, או כאילו זה היה,

שרון דינור:

זה מבחינת לשמור על מדיניות של תוכנית שימור שחלה שמה,

ברכה מאירס:

אוקי, מבחינת המדיניות, לא מבחינת היצמדות לבניין או משהו כזה,

שרון דינור:

אני אומרת אם הייתם מטר ימינה באזור שהוא לא ליבה, אז היינו יכולים לאשר את זה. בשביל זה אפשר לעשות תוכנית אב חדשה, אנחנו לא, אין לי סיבה אמיתית, כאילו, זה בניין אופייני לשימור, ואנחנו רואים את זה,

ציפי רון:

אחד היפים שבהם,

שרון דינור:

אחד היפים,

ברכה מאירס:

באמת שיש,

שרון דינור:

בתוך אזור ליבה, לא (לא ברור) בה, יש שם אזור, הוא קצה של רצף,

ברכה מאירס:

כן, רק חשוב לי להפריד באמת האם ה - , חוסר האפשרות מבחינתך זה, בגלל שאנחנו נמצאים על, צמוד לחזית, או בגלל שזה (לא ברור).

שרון דינור:

לא מצאתי הצדקה, לחרוג ממדיניות, לא מצאתי.

ברכה מאירס:

פה זה נושא של מדיניות,

שרון דינור:

אם זה היה פינוי בינוי של סוציו – אקונומי, היינו,

יוחנן וייצמן:

לא, היא נתנה הצדקה מסוימת, כי בהיתר רגיל, היא יכלה לקבל בערך את אותם זכויות,

שרון דינור:

לא,

ברכה מאירס:

למה לא?

שרון דינור:

כי לא, לא יכלת לקבל את אותם זכויות, א', אין פה,

יוחנן וייצמן:

גם תוסיפי מרפסת, ממ"דים אז מעל ה - , 42878,

שרון דינור:

במצגת אחרת,

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי לראות את התחשיב.

שרון דינור:

הם מבקשים הרבה יותר, זה לא, זה כמה אחוזי בנייה אתם מבקשים? זה לא איזה משהו קטן יותר.
מותר, כמה שמותר לפי תוכנית המתאר 75?

ברכה מאירס:

78, כי אנחנו פינתיים,

שרון דינור:

אוקי, אז וכמה אתם מציעים פה?

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו 84, ועל זה להוסיף ממ"דים, מרפסות,

שרון דינור:

כמה אתם מציעים פה?

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, נו.

ברכה מאירס:

אנחנו מציעים פה כ – 1000 ו - ,

שרון דינור:

כמה אחוזי בנייה?

ברכה מאירס:

אני לא זוכרת (לא ברור), אני צריכה להסתכל,

שרון דינור:

תבדקי לי,

ברכה מאירס:

אבל אנחנו, אם תסתכלי רגע במצגת.

יוחנן וייצמן:

זה 538 מטר גודל מגרש. מבקשים,

שרון דינור:

אחוזי בנייה, אז זה 75, בוא נגיד ש – 75 עם שטחים, עם הקלות, עם של 78, ועם ממ"דים, ועם שטחי שירות, בוא נגיד שזה מגיע אפילו ל – 120, ומבקשים 200,

יוחנן וייצמן:

זה מגיע כבר יותר מ – 1000,

שרון דינור:

זה מגיע המון, כאילו זה מגיע הרבה יותר ממה, אני לא, אני לא מורה למתמטיקה, מה יש (לא ברור), אפשר לבדוק את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור) טוב, מבקש את ה – 7.5 מטר מרפסת, או שאתה מבקשת את ה - , ממ"ד, זה כבר, זה מגיע ל - , זה מתחיל (לא ברור) את ה - , יותר. בבית ישראל, הוא יראה לך 75%, הוא מגיע ל – 250, מה?

שרון דינור:

אף אחד לא מתנדב לעשות תב"ע.

לורה ורטון:

אבל זה, עמק, עמק רפאים,

עו"ד דני ליבמן:

נכון, אבל,

לורה ורטון:

יש תוכנית מתאר, צריכים לכבד את המדיניות,

עו"ד דני ליבמן:

או אדריכלית של העירייה.

לורה ורטון:

לא סתם, זה באמת,

עו"ד דני ליבמן:

הוועדה המחוזית,

לורה ורטון:

כל התיאור הזה.

שרון דינור:

אולי תכנון עיר יכולים למצוא את הצדקה, ואנחנו בתור שימור, סליחה,

לורה ורטון:

אי-אפשר, אי-אפשר,

שרון דינור:

כאילו אמורים להגיד, לשמור על תוכניות השימור, זה כבר לא לא רלוונטי, יש משהו שפספסתי ו - ,

ברכה מאירס:

נראה לי שעברנו על הכול,

שרון דינור:

עברנו, דילגו לדיון הפנימי,

ברכה מאירס:

כן? אז שאני אצא?

מורן בן זיו:

כן,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

אוקי, תודה.

ברכה מאירס:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

ברכה מה?

ברכה מאירס:

מאירס.

דובר לא מזוהה:

מאירס.

ציפי רון:

יש לי שאלה, יש לי שאלה, חברים וחברות, יש לי שאלה, אני לא יודעת, שרון,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

שרון, את מסתכלת?

לורה ורטון:

כן, כן, לנו לסיים.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו מראים לך תמונה.

ציפי רון:

אנחנו מראים לך תמונה,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אנחנו מראים לך תמונה,

שרון דינור:

את מתרכזת כל הזמן ב - ,

עו"ד דני ליבמן:

אני אראה לך את זה מקרוב,

שרון דינור:

רוחבי, אנחנו לא מתייחסים לנראות, אני אעשה את זה שזה יהיה הכול מאבן, אוקי, עזבי, את העיקרון אנחנו בתב"ע, אם זה היה אבן היית חיה עם זה בשלום?

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

זה השאלה,

ציפי רון:

את תראי,

שרון דינור:

השאלה פה, אפילו לא היית, חיה עם זה בשלום.

ציפי רון:

שנייה אחת, שנייה אחת, אני אפרק את השאלה, אני אפרק את השאלה ברשותך,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

יש כאן, שתי שאלות שונות, אחת, אחד זה המסה והשנייה זה החומרים והעיצוב. אז קודם כל, אני אחכה. הוא עסוק פה בטלפונים,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אני לא יכולה להתחרות עם זה,

שרון דינור:

את יכולה להתחרות עם זה? כי אני בקשב מלא.

ציפי רון:

לא, את, אולי את יכולה, לי קשה בגילי המופלג, זה קצת קשה לי, את יודעת, אני צריכה יותר את ההתרכזות.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אז אני אומרת ש - , שיש פה את המסה, שהיא כמעט פי 2 מהבניין עצמו, שהיא זה. עכשיו אני לא יודעת, היא הראתה פה את חתך הרוחב אבל אנחנו לא ראינו בחתך רוחב מה קורה בבניינים הסמוכים, מבחינת תוספות כאלה, אם יש, אם מבוקשות.

יוחנן וייצמן:

עמק רפאים יש 3 קומות, בואי לא נשקר את עצמו.

ציפי רון:

כי אנחנו בעצם, כי כאן אנחנו בעצם משנים את האופי של הרחוב לגמרי.

שרון דינור:

כאן, נכון, זה נכון,

ציפי רון:

יש לי פה את המסה, ויש לי פה את ה – 3 קומות,

שרון דינור:

כי אין להם את החלק האחורי להעביר אליו,

יוחנן וייצמן:

את הזכויות,

שרון דינור:

זכויות.

ציפי רון:

יש לי את העניין של החומרים, אני,

לורה ורטון:

חומרים זה,

ציפי רון:

אני קצת, קצת המומה מהחומרים,

יוחנן וייצמן:

טוב, זה ברור, זה אפילו לא זה,

ציפי רון:

אני לא יודעת מה ברור, כי אני לא רואה אותה הערה לגבי זה, אני לא מצאתי, אולי לא ראיתי אולי פספסתי. אני לא רואה, כתוב,

שרון דינור:

ביטלנו את זה, אז מה להגיד?

ציפי רון:

אני לא רואה פה הערה,

יוחנן וייצמן:

נכון, בוודאי, בוודאי, אדריכלית דינור צודקת.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

היא ביקשה להסיר את הכול, אז,

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

היא ביקשה להוריד את זה,

שרון דינור:

קומה עליונה ביקשנו להסיר, אז מה אני יכולה להגיד? אי-אפשר ל - ,

ציפי רון:

אבל אני מבקשת,

שרון דינור:

להסיר בתנאים.

ציפי רון:

אני מבקשת שתהיה אמירה גם לגבי העניין הזה. לא יודעת, אני חושבת שצריכה להיות אמירה.

שרון דינור:

אני יכולה לכתוב שככל, ויאפשר ע"י הוועדות,

ציפי רון:

אנחנו צריכים כל פעם לחזור על זה, אנחנו צריכים בכל פעם לחזור על זה,

יוחנן וייצמן:

אם תיכנסו לסעיף 9, זה כתוב בצורה קצת יותר כללית אולי, אבל זה כתוב.

שרון דינור:

9 זה החיזוק,

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

סליחה, אני טועה?

שרון דינור:

אני אולי טעיתי?

עו"ד דני ליבמן:

אכן טבעית כתוב.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

9 זה חומרי גמר ו - ,

שרון דינור:

אני אולי טעיתי?

יוחנן וייצמן:

תוכנית האב,

שרון דינור:

למה פה אצלי זה 9? זה נספח בינוי מנחה, כן, כן, אז אני טעיתי, סליחה.

לורה ורטון:

חומרי, יתאמו בשלב ההיתר,

ציפי רון:

כן, אני הייתי מבקשת להוסיף הערה, להוסיף הערה, זה מאוד כללי, אני לא יודעת איך לעשות את זה, שפעם אחת ולתמיד, נעשה קאט לעניין הזה של כל מיני חומרים, וכל מיני רעיונות אדריכליים, מפוצצים,

שרון דינור:

תוכנית אב אומרת, את מה שאת אומרת,

ציפי רון:

אז אנחנו צריכים לחזור,

שרון דינור:

צריך רק לשמור עליה,

ציפי רון:

פה, רק רגע, זה לא רק בתוכנית האב של המושבות, זה מופיע בכל העיר, כללית,

לורה ורטון:

אז אפשר להגיד יש בעתיד,

ציפי רון:

אז זה לא, יכול להיות,

לורה ורטון:

שימוש בחומרים,

ציפי רון:

אנחנו בקו מאסף, אנחנו בקו מאסף, מה קורה פה? זאת אומרת אני לא מדברת כבר לגבי המסה, אני לא מדברת לגבי העצים שלא קיבלנו את הפירוט לגביהם. אנחנו מקבלים מדבר שכולו בנוי אבן, או מה שזה לא יהיה, אז גם זה וגם זה, זה ממש בעיה. זה הכול. אנחנו מאבדים את האופי של העיר,

לאט לאט זה, בעצם הקצב הולך וגובר, הנה לפני זה, הייתה תוכנית עם ה - , קירות החומים, בפעם אחרת זה קירות ירוקים, אני לא יודעת, זאת אומרת אנחנו, אנחנו מאבדים אותה, יש מישהו שעומד כשומר בפתח? יש מישהו שמטפל בזה? יש מישהו שאחראי על זה?

שרון דינור :

יש לך שני דברים, אחד זה המחלקה לשימור, שאנחנו עדיין (לא ברור),

לורה ורטון :

סליחה, סליחה,

שרון דינור :

ציפי, כל מה שאת אומרת, אנחנו עומדים בכל תוכנית שאנחנו מקבלים. והדבר השני הוא שיש עכשיו, יש את אדריכל העיר, ועכשיו יש את הממונה על האיכות שזה הילה בכר,

ציפי רון :

על המה?

לורה ורטון :

מה?

ציפי רון :

הממונה על מה?

יוחנן וייצמן :

הילה בכר.

שרון דינור :

התמנתה לממונה על האיכות, אני יודעת ש - ,

ציפי רון :

מי זה הממונה על האיכות?

עו"ד דני ליבמן :

ממונה,

יוחנן וייצמן :

זאתי שהחליפה את שרון דינור אצל אמי ארבל, עברה כעת ל - ,

שרון דינור:

לתפקיד של ממונה על האיכות.

ציפי רון:

מי זה? איך קוראים לה?

שרון דינור:

הילה בכר.

ציפי רון:

זאת שהייתה מהנדס העיר בבית שמש?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

מאיפה?

שרון דינור:

היא הייתה פה, היא הילה הייתה פה כל הזמן, אני חושבת ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

היא הייתה מגיעה לוועדה,

שרון דינור:

תראי, אני חושבת ש - , כאילו ברגע שאנחנו מגיעים לתוספות חדשות, למשל, אני יכולה לספר לכם, שאני ועופר מנור, היה לנו חלוקת עבודה, כי היו לנו הרבה דברים חופפים, והוא היה מאוד מאוד מאושר כל מיני חומרים, חדשים,

ציפי רון:

אמי ארבל,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

לורה ורטון:

לא, עופר מנור.

עו"ד דני ליבמן:

עופר מנור.

ציפי רון:

אה, עופר מנור, גם טובים השניים.

שרון דינור:

אבל הוא, הוא הודיע שהוא עוזב,

ציפי רון:

עופר מנור עוזב?

שרון דינור:

כן, מה אתם לא יודעים?

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

וייצמן, מה אתה לא אמרת להם?

יוחנן וייצמן:

הוא עוזב כן,

שרון דינור:

יצא, יצא,

עו"ד דני ליבמן:

מכרז.

שרון דינור:

הודעה ב – YNET,

ציפי רון:

מתי הוא עוזב? מתי?

שרון דינור:

הוא עוזב בספטמבר.

לורה ורטון:

מתי יצא הודעה כזאת?

עו"ד דני ליבמן:

ב – YNET.

שרון דינור:

לא יצא, לא יצא באמת, אבל,

ציפי רון:

רגע, הוא עוזב בספטמבר? לאן הוא הולך?

שרון דינור:

ל - , אני לא יודעת. לא, אין לו משהו, הוא לא אמר לי שיש לו משהו. אבל הוא, הילה אני מניחה תיקח את המסה העיקרית, אני לא יודעת איזה שינוי ארגוני, הם אמרו לי שהם רוצים לעשות בדיקות, הילה תיקח את המסה. ואני מקווה שאפשר יהיה לדבר איתה על זה, היא אמורה כאילו, גם,

ציפי רון:

יש לי בקשה, יש לי בקשה, תראו, בגלל שאנחנו חיים בצורה כזאת של אי – וודאות, ובגלל, בגלל שכל הזמן קורים דברים, זאת אומרת אנחנו עומדים מול צונאמי בתחום הזה, זאת אומרת זה לא שאנחנו יכולים לשבת ולחכות, שמישהו ילך, מישהו יתחלף, נראה מה המדיניות, נראה מה יהיה, מה לא יהיה, אנחנו תחת צונאמי בנושא הזה. זאת אומרת עכשיו יש גל ענק של כל מיני דברים, חלק כבר ממומשים, שלא, שלא עברו אותנו. ואנחנו פשוט מאבדים את האופי של העיר.

שרון דינור:

אז מה את מציעה?

ציפי רון:

אני מציעה, תקשיבי אני מציעה, אני קשה לי לדעת מה להגיד מה להציע,

שרון דינור:

אני חושבת שכן,

ציפי רון:

אני חושבת שכולם ביחד,

שרון דינור:

צריך להקפיד על ההנחיות של תוכנית האב,

ציפי רון:

אז שנייה, אז אולי צריך ללכת,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אל ראש העיר ברחל ביתו הקטנה, אולי צריך לשבת עוד פעם עם מהנדס העיר ועם ראש העיר ביחד, משהו צריך לקרות, וגם הוועדה המחוזית מחליטה מה ש – אנחנו תחת צונאמי, אנחנו מאבדים אותה.

שרון דינור:

אני חושבת,

ציפי רון:

את האיכות של ירושלים,

שרון דינור:

לגבי הוועדה המחוזית אני יכולה להגיד לך,

ציפי רון:

איך טדי היה אומר? איך טדי,

שרון דינור:

דווקא הנושא הזה לא אכפת להם, אוקי,

ציפי רון:

אז זה לא יכול להיות,

שרון דינור:

זה לא,

ציפי רון:

שלא אכפת להם.

שרון דינור:

לא, בקטע חיובי, אני אומרת מהדבר הזה הם לא יתערבו דווקא, הם יסכימו.

יוחנן וייצמן:

הם לא ילכו נגדנו,

שרון דינור:

כן, אנחנו רק צריכים להתאמץ להקפיד, לחזור, וזה אנחנו עושים את זה, אני לא חושבת שאת צודקת, שמאבדים את כל העיר. כי המקומות שבהם, אתם כל הזמן חוזרים אליהם, שזה הרצוג, ו - ,

לורה ורטון:

שדרות הרצל.

שרון דינור:

איפה ש - , לא, איפה ש - ,

לורה ורטון:

איפה ש - ,

שרון דינור:

לא, איפה,

לורה ורטון:

מהמלון, בתי מלון,

שרון דינור:

אז זה מקומות שהם מחוץ לעיר ההיסטורית שמה ממילא, כאילו אנחנו במקום אחר, בעיר ההיסטורית, איפה שחלות ההנחיות של אבן בצורה הכי מחמירה, אני חושבת שאנחנו שומרים על זה.

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

אני, אני חושבת שלא, אני מסתכלת על מה שקורה בקריית מה, אני מסתכלת על מה שקורה,

שרון דינור:

קריית משה היא לא עיר היסטורית, למרות שהיא שכונה היסטורית, היא לא בעיה ההיסטורית,

ציפי רון:

כן, אבל עדיין אנחנו מתייחסים אליה,

שרון דינור:

גם בקריית משה,

לורה ורטון:

לא, טוב,

ציפי רון:

אבל אנחנו עדיין, גם וגם, אפילו בגבעת רם.

שרון דינור:

קריית משה אפילו המגדלים שם באבן, כאילו, זה יצא מכוער,

ציפי רון:

אפילו,

שרון דינור:

אבל זה באבן.

ציפי רון:

אפילו בגבעת רם, אפילו בגבעת רם,

שרון דינור:

גבעת רם היא גם, מחוץ לעיר ההיסטורית אבל היא, אין שמה שום בנייה שהיא לא תואמת, כאילו,

ציפי רון:

בנייה בזכוכית,

שרון דינור:

נכון, כי זה על הגדה של משהו שהוא לא, זה בדיוק,

ציפי רון:

גבעת רם,

שרון דינור:

אין לך שום מקום, תתני מקומות מתוך העיר היסטורית,

ציפי רון:

אבל גבעת רם היא לשימור, יש שמה את כל השדרה ההיסטורית של גבעת רם, שזה לשימור,

שרון דינור:

יש בה דברים לשימור, אבל לא את המקום הזה, זה לא נקודה שהיא לשימור,

ציפי רון:

אני יודעת,

שרון דינור:

לא כל גבעת רם.

ציפי רון:

מהתוכניות, אני לא יודעת, מהתוכניות שמגיעות לכאן, ומהרוח שנושבת אצל האדריכלים שבאים לפה, עם כל מיני דברים וזה עם כל מיני, עם כל מיני מחשבות וכן הלאה, אנחנו נמצאים תחת

צונאמי, וזה קורה, ייקח, עד שנראה את זה כבר בשטח, זה יהיה מאוחר מידי להתעסק עם זה, זה הכול. אני אומרת שאנחנו בבעיה קשה. זה הכול.

לורה ורטון:

שמענו, זאת אומרת אדריכל העיר אומר שהוא מתייחס לנושא, ו - , ומקפיד על הנושא, ואני חושבת שזה טוב שזה עולה כל פעם אצלנו, אפשר אולי להוסיף את זה כהערה קבועה, כמו התחייבות ודברים אחרים, אבל, זה לא שהכול אבוד, אני חושבת שצריכים פשוט לעשות כל מה שאפשר, זאת אומרת אני כמובן,

ציפי רון:

לורה, את עוד לא רואה את זה בשטח, אבל עברו פה בוועדה, הרבה מאוד בתים עם הרבה מאוד זכוכית, זה לא רק החומרים, זה גם זכוכית,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

והרבה מאוד זכוכית לסוגיה, עם מעקות מזכוכית, עם קירות מזכוכית, זאת אומרת הרבה מאוד, היחס בין זכוכית לאבן, וכל מיני, זאת אומרת אנחנו בשינוי, בכל מיני תחומים, אני לא יכול להצביע עליהם, לא הכנתי את הרשימה של כל האינטונטר של ה - , של הדברים, אבל אנחנו עכשיו תחת צונאמי של דברים כאלה, אז זה יותר לא לבנות, זה יותר קל, כי זה בנייה תעשייתית, כי אלה חומרים יותר זולים,

לורה ורטון:

בסדר, מסכימה אותך,

ציפי רון:

(לא ברור) להתעסק עם אבן,

לורה ורטון:

השאלה מה עושים עם זה.

ציפי רון:

אז אנחנו מאבדים אותה בדברים האלה, אני רואה מה שקורה בתל - אביב,

לורה ורטון:

אני מסכימה איתך,

ציפי רון:

הפכה להיות עיר בכל הצבעים שבעולם, מהעיר הלבנה.

לורה ורטון:

אני מסכימה,

ציפי רון:

ואני חושבת שהרבה אנשים בחרו את זה,

לורה ורטון:

אני מסכימה איתך שאנחנו צריכים להקפיד, זה מדהים מאוד. השאלה היא מה עושים עם זה.

ציפי רון:

אני מציעה לעשות, לקיים דיון, עוד דיון אחד,

לורה ורטון:

אבל היה לנו,

ציפי רון:

לא, לא, לא מה שאדריכל העיר הגיע לכאן, יכול להיות שצריך ליזום עוד פעם, עוד קבוצות דיון או פה בבית המודל, או בדברים אחרים, או עם כל מקבלי בעלי התפקידים, כולל בוועדה המחוזית, ולראות מה קורה, כי כל אחד בתחום שלו יכול להיות. אני אגיד לכם משהו, אתם מכירים את עמק הצבאים היום זה אחד המקומות הכי פופולאריים עיר, הכי חשובים, אני גאה בה מאוד מאוד,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

מאוד גאה בה, וגם מצפה נפתוח, ופארק עמק הארזים, נכון העיר גאה בהם בפרויקטים,

יוחנן וייצמן:

במצפה נפתוח לא,

ציפי רון:

אז אני אגיד לכם מחליטה הוועדה, בתקופה שקראו לה צונאמי מסוג אחר, של תוכניות הבנייה
מזורזות למגורים, (לא ברור), עמדו להיגמר, בסוף אוקטובר 94.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

והגישו כדי להספיק ביומיים האחרונים של אוקטובר 94, את כל התוכניות בני על כל מצפה נפתוח,
על עמק הארזים, להגדיל את כל היישובים, להגדיל את עמק, את מה לא, הכול,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

היה בן אדם אחד שגילה אחריות לעניין הזה, ונתן לי בלילה בדירה שלו, את כל התוכניות האלה.
אני מספרת את זה, כי קיבלתי ממנו אישור, בינתיים הוא כבר עליו השלום. קיבלתי את כל
התוכניות האלה, וניצלנו את ההזדמנות להופיע בוועדה המחוזית, בדיונים האלה,

לורה ורטון:

זה נעצר.

ציפי רון:

ב – 30 ו – 31 לאוקטובר 94, והצלנו את המקומות האלה, שהיום העיר כל כך גאה בהם, הבן אדם
הזה לקח סיכון עצום על כל הקריירה שלו, הוא שם אותה בידיים שלי, ואני לא בגדתי בו. והצלנו
את המקומות האלה, ואני חושבת שהיום אנחנו מאבדים את זה, זה הכול.

לורה ורטון:

אני חושבת ש - , אנחנו צריכים להמשיך להיאבק כמה שאפשר ואיפה שאפשר,

ציפי רון:

האיש הזה היה אחר כך מהנדס העיר, אחר כך הוא היה מהנדס העיר. אני לא בגדתי בו, הוא קיבל
את התפקיד של להיות מהנדס העיר, אני לא הלשנתי מי זה.

לורה ורטון:

לא, עכשיו אפשר את יכולה להגיד,

ציפי רון:

(לא ברור).

לורה ורטון:

כן?

ציפי רון:

אצלו בבית ברמת אשכול, קיבלתי את כל התוכניות.

שרון דינור:

הוועדה הזאת מוזמנת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אם אתם רוצים, אין בעיה, זאת אומרת, אני לא יודעת, אני כאילו אני לא יודעת אם אתם מחכים להנחיה שלי, אתם לא צריכים כי אתם הוועדה, לא כולל תיזמו את הפגישה הזאתי, תקבעו,

ציפי רון:

מה אומר, מה אומר כבוד היו"ר?

יוחנן וייצמן:

אני אתכם, את יודעת שאני אתכם.

ציפי רון:

בוא תיזום דיון, בוא נחשוב, את מי צריך לזמן לדיון,

יוחנן וייצמן:

יש נושא אחד,

ציפי רון:

איך אומרים? ברחל ביתך הקטנה,

יוחנן וייצמן:

ראשי שאני חלוק עליך.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

יש, כל הוועדה הזאת, יש נושא אחד וראשי, שחלוק עליך,

ציפי רון:

נו.

יוחנן וייצמן:

שאני חלוק עליך, האם הקטע בין רחוב יפו לבין גולדה הוא להריסה או לא, זה, חוץ מזה אני הכול אתכם.

ציפי רון:

זה הלב הפועם של ירושלים, בין השאר.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני מקווה שהלב הזה יקבע.

שרון דינור:

האם אתם מעוניינים רגע להגיד לי, אם אתם רוצים להכניס לפה איזה הערה לגבי החלטות, ככל שיאושר,

לורה ורטון:

כן, אני חושבת שזה טוב.

ציפי רון:

אני רוצה להגיד לכם משהו, הייתי היום בבוקר במלון ממילא, מה שנקרא ממילא הקטן,

לורה ורטון:

כן, כן,

ציפי רון:

ברחוב שלמה המלך, כשנכנסים למלון, יש פשוט קבוצת תיירות, איזה שהוא אירוע, בתוך המלון, כשנכנסים לתוך המלון, יש קיר אבן של בניין,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

שזה עשה את המלון הזה כל כך ייחודי, אתם יודעים, מה איך זה קרה שיש שם את הקיר אבן הזה? את הקיר בניין?

עו"ד דני ליבמן:

ציפי רון התארכה.

ציפי רון:

כשהיה, כשהייתה מלחמת עולם על ממילא, ממילא 5 עד 7, שני הבניינים האלה היו כמובן להריסה, עשינו מלחמת עולם, והשארנו את החלק הזה, חלק מהבניינים נהרס, והם היו שני מודולים,

לורה ורטון:

השאירו את הקיר,

ציפי רון:

והחלק שנשאר, זה החלק שהיום משובץ בתוך ה - , בניין של המלון, לא אני לבד, עם הרבה חברים, והרבה,

עו"ד דני ליבמן:

אמרת שהיית לבד.

ציפי רון:

אוקי, ועשינו מלחמת עולם, והיום תראו את המלון, תראו את הרחוב הזה בכלל,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

מה הוא היה בלי זה,

לורה ורטון:

אוקי, אז, אוקי, אז בוא נגיד ש - , זה אני חושבת באמת נכון להגיד, ככל שיאושר ותאושר יפה, תוספת,

ציפי רון:

ואני רוצה גם עצים,

שרון דינור:

ככל ותאושר תוספת הקומה המוצעת לגבי מבנה לשימור לשמור על הנחיות תוכנית האב לנושא בנייה באבן, ולא להציע חומרים חדשים (לא ברור).

ציפי רון:

והחלק בין אבן בזוכית צריך להיות בהתאם למקובל בעיר. אבן זכוכית, חומרים אחרים, לא יודעת מה. (לא ברור).

לורה ורטון:

היה לי משהו דומה, עם החוק לדיור ציבורי,

ציפי רון:

אחר כך קיבלתי את הרשות שלו להגיד שזה,

שרון דינור:

וייצמן, האם אתה רוצה להמשיך את הרשימות השימור הנוספות?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בוא נגמור היום.

דוד היימן:

זה 15?

לורה ורטון:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי לכם בבוקר, אני רציתי לגמור את רחביה, ו - ,

שרון דינור:

אתה רצית לראות עוד משהו, אמרת,

יוחנן וייצמן:

התחייבתי, נשאר את זה כבר אחרי זה, תשלחי לי, אני מקווה ש - ,

שרון דינור:

את מה ש - , של,

יוחנן וייצמן:

היינו צריכים לגמור את הניסוח של המשיח.

שרון דינור:

ורצית, טוב, אז אני אשלח לך את זה,

יוחנן וייצמן:

תשלחי לי, ונעבוד על זה,

שרון דינור:

הזה בקריית משה שרצית לעבור עליו למרות שלא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

ורצית גם לעבור על קריית משה, אני מזכירה לך,

לורה ורטון:

מה עם,

יוחנן וייצמן:

אז תשלחי לי,

לורה ורטון:

קריית משה?

יוחנן וייצמן:

קריית משה האחרון, רציתי לעיבור לקריית משה, סליחה, סיימנו.

שרון דינור:

עכשיו על הקריית משה?

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

רגע, מה עם ה - ?

שרון דינור:

הוא קטן, לא,

יוחנן וייצמן:

הוא קטן, אז בוא נעשה אותו.

לורה ורטון:

מה עם רשימת השימור ל - ? במסגרת הזו?

יוחנן וייצמן:

לא היום.

שרון דינור:

לא היום?

לורה ורטון:

חבל,

יוחנן וייצמן:

לא, את רחביה עשינו,

לורה ורטון:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

את שאר הדברים,

שרון דינור:

מאחר וחזית, אני כאן סיירתי בכל המקומות, את נושא החזית הצפונית, שהיא,

עו"ד דני ליבמן:

רשימה אחת לשיבה.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

קשה לך יותר מרשימה אחת לשיבה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

דוד היימן:

זה לא, זה לא ככה.

עו"ד דני ליבמן:

בהדרגה.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לגמור הכול אולי שראש העיר יבוא נעשה משהו באולם מועצה, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, (לא ברור).

לורה ורטון:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

רחביה היא מחויב במציאות, מה?

לורה ורטון:

גם זה חשוב, כל המבנים האלה,

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה לגמור את הכול, אני רוצה גם לגמור את מע"ר צפון שמה את ה – 20 בתים לשימור לעשות.

לורה ורטון:

ואי-אפשר לעשות את זה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

אז אפשר לעשות את זה דבר ראשון,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

בישיבה הבאה דבר ראשון?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא יודע אם זה יהיה בסדר היום ישיבה הבאה, לא,

לורה ורטון:

למה?

ציפי רון:

הוא לא מת על זה בקיצור.

עו"ד דני ליבמן:

הוא רוצה לעבור על זה עם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעשות את הכול ביחד אולי, מע"ר צפון.

לורה ורטון:

אני חושבת זה חשוב, ואני חושבת שזה חשוב שזה יהיה בתחילת סדר היום, כי אחרת כל פעם דברים נדחים,

יוחנן וייצמן:

טוב, (לא ברור) מעולה, עוד שנייה, תן לי,

דוד היימן:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

מצוין. ופה שני חזיתות אלה, כן?

ציפי רון:

איזה סעיף זה?

יוחנן וייצמן:

נכון, לשני, כן? שתי, שני, אני לא יודע, זה אתם יודעים,

עו"ד דני ליבמן:

שתי.

יוחנן וייצמן:

מצוין, הלאה.

שרון דינור:

זהו, סיימנו?

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור.

שרון דינור:

פירוק והרכבה.

יוחנן וייצמן:

למעט מה שסוכם, כן, בסדר. כל הכבוד סיימנו.

שרון דינור:

יופי.

יוחנן וייצמן:

אפשר לכבות, כן? אתה יכול לנתק אותנו, מה?

לורה ורטון:

אני לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

את רוצה? עוד לא, אל תנתק שנייה,

לורה ורטון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לומר משהו? סליחה,

לורה ורטון:

אני רוצה להגיד, אני שוב אני, מציעה ומבקשת ש - , ישיבה הבאה נביא את ה - , רשימות שימור לאישור, ורצוי בתחילת הישיבה, כי אחרת כל פעם אנחנו לא מגיעים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר בתחילת הישיבה שאני לא רוצה לאשר את זה.

לורה ורטון:

טוב, אוקי,

יוחנן וייצמן:

היום.

ציפי רון:

יש פה בעיה עם ה - , עם חלק מה - ,

לורה ורטון:

לא שמעתי.

ציפי רון:

מהדברים.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מודה על האמת, שאני מניח שרוב הדברים שלא אישרנו היום, יותר חשובים ממה שכן אישרנו.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אמרתי שהרשימה שלא דנו בה היום, לדעתי יותר חשובה ממה שכן דנו בה היום.

לורה ורטון:

אז,

עו"ד דני ליבמן:

אז נגיע אליה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שיש על זה הסכמה פה, לא,

ציפי רון:

זה כל ה-, זה כל הנחלאות.

שרון דינור:

תראו,

יוחנן וייצמן:

ההבדל בין זה לרחביה, שברחביה בוא נגיד, היינו צריכים לסגור את הפינה הזאתי וכמה שיותר מהר. פה אין רעידות אדמה, לא הולך מחר לקרות כלום, ולא, אין לחץ.

לורה ורטון:

אבל אתה,

יוחנן וייצמן:

עשינו את מה שדחוף לנו.

לורה ורטון:

אבל אתה מסכים שזה חשוב,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, אנחנו נגיע לזה,

לורה ורטון:

נגיע לזה,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו נגיע.

ציפי רון:

אבל קורים שם דברים,

יוחנן וייצמן:

אני לטעמי צריך לעשות שמה תב"ע לשימור,

ציפי רון:

אבל כל הזמן קורים שם,

יוחנן וייצמן:

הרבה יותר קיצוניים,

ציפי רון:

אבל וייצמן, כל הזמן קורים שם דברים.

לורה ורטון:

אז בוא נעשה את זה, אז בוא נעשה את זה,

עו"ד דני ליבמן:

בדיוק זה הכנה לתביעה לשימור,

ציפי רון:

קורים שם דברים,

עו"ד דני ליבמן:

הוועדה הזאת,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו נאשר את זה, אני רוצה לאשר את זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

ביחד עם עוד הרבה, לא,

לורה ורטון:

אוקי, אז חשוב,

יוחנן וייצמן:

אני בעד לאשר את זה,

דוד היימן:

מה אתה רוצה שאני אעשה?

יוחנן וייצמן:

ככה, אז שנייה אחת,

לורה ורטון:

אוקי, סיימנו?

דוד היימן:

דיברנו על 40.

לורה ורטון:

תודה.

מורן בן זיו:

זהו, אפשר לסגור.

עו"ד דני ליבמן:

אם אנחנו עושים את זה בכמה פעמים.

סיום הדיון